జాతుల సమస్య

రచన:

స్టాలిన్

అనువాదం:

ఆనందమోహన్

ప్రజాశక్తి కార్యాలయం.

గవర్నర్ పేట :: బెజవాడ.

ప్రజాశక్తి ప్రచురణ : 44.

జనవరి 1944.

రూపాయి.

అవంతీ ప్రెస్.

ముంగండ.

విషయసూచిక.

పీఠిక.

కామ్రేడ్ స్టాలిన్ యొక్క వుపన్యాసాలను, వ్యాసాలను సమీకరించి మార్టిన్ లారెన్సు (లండన్) కంపెనీవారు "మార్క్సిజము—జాతీయవలస రాజ్యాల సమస్య" అనేపుస్తకంగా ప్రకటించేరు. దానిలోని కొన్నికొన్ని భాగాలను యెత్తి యీపుస్తకరూపంలో ప్రకటిస్తున్నాం. జాతీయసమస్యపై మార్క్సు, లెనిన్, స్టాలిన్ల అభిప్రాయాలను స్పష్టంగా తెలిసికొనేందుకు యిందులో యిచ్చిన వుపన్యాసాలు, వ్యాసాలు చాలును.

ఈపుస్తకం స్టాలిన్ 1912 లో వ్రాసిన 'మార్క్సిజము - జాతీయ సమస్య' అనే కరపత్రం (Pamphletతో ప్రారంభమౌతుంది. దానిలో నుంచి ప్రస్తుతం మనకవసరమయిన మొదటి రెండు అధ్యాయాలను, ఆఖరి అధ్యాయాన్ని మాత్రమే యిచ్చేం. వొదలివేయబడిన భాగాలు "జాతీయ వైజ్ఞానిక స్వపరిపాలన" (National cultural autonomy) సమస్యపై వివాదానికి సంబంధించినవి. ఈసమస్యను సమగ్రంగా తెలిసికోవాలంటే ఆభాగాలుకూడా అవసరమే కాని, ప్రస్తుత మనప్రాథమికవిచారణ (Study) (మార్క్సిజం జాతులసమస్యపై యేవిధమైన వుపదేశాన్నిచ్చిందో తెలిసికొనుటకు) అంత అవసరం కాదు. కామ్రేడ్ స్టాలిన్ జారిస్టు రష్యాలోని జాతీయ, సాంఘిక (Communal) సమస్యాపరిష్కారానికి మార్క్సుయొక్క యీవుపదేశాల నేవిధంగా వుపయోగించాడో యీకరపత్రంలో మనకు తెలుస్తుంది.

'జాతి' అనేది అనాదికాలంనుండీయున్న శాశ్వతమైన విషయం కాదనీ, 'జాతి' అనేది పెట్టుబడిదారీ యుగంలోనే ప్రారంభమైనదనీ, స్టాలిన్ చెబుతున్నాడు. జాతులనేకాక, బహుజాతులున్న సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వాలలో (Multinational States) జాతి నిర్బంధవిధానాన్ని కూడ బూర్జువా వర్గమే సృష్టించింది. సంపూర్ణప్రజాస్వామ్యం—ప్రజా ప్రభుత్వం—నెలకొల్పబడిననాడే యీ జాతీయ సమస్యాపరిష్కారం సాధ్య మౌతుంది. ఆ ప్రజాస్వామ్యాన్ని సాధించుటకు దేశంలోని శ్రామిక ప్రజా సామాన్యం (అన్నిజాతులవారూ) ఐక్యతను సంపాదించి ఏకోన్ముఖంగా, యేకాశయంతో పోరాటాన్ని సాగించాలి. భిన్నజాతుల ప్రజాసామాన్యం మధ్య ఐక్యతను నెలకొల్పాలంటే, ఒకటే మార్గం- అన్నిజాతులసమత్వాన్ని ప్రతి జాతియొక్క స్వయంనిర్ణయహక్కును గుర్తించాలి. శ్రామికులందర్నీ-వారి తెగతోగాని, జాతితోగాని సంబంధించని వర్గసంస్థ (Class organisation)లలో సంఘటిత పరిచినచో అది సాధ్యమౌతుంది. జారిస్టు నిరంకు శత్వకాలంలో జాతీయ సమస్యా పరిష్కారం యీమార్గాన నడిచింది.

రష్యన్ కమ్యూనిస్టుపార్టీ 12వ సమావేశంలో (1921) జాతీయ సమస్యపై స్టాలిన్ యిచ్చిన థీసెస్ లో జాతులసమస్య, జాతీయనిర్బంధాల సమస్య, వాటివిముక్తిసమస్య యివన్నీకూడ శ్రామికవర్గ విప్లవవిజయంతో యేవిధంగా ఒకకొత్తదశలోనికి మారుతాయో వివరింపబడింది. విజయవంతమైన శ్రామికప్రభుత్వం చేతిలో స్వయంనిర్ణయహక్కు ఒకజాతినుండి వేరు పడుచువిధంగా గాక వివిధజాతులను ఐక్యపరచి ఒకే అంతర్జాతీయ సంఘ నిర్మాణంచేయుటకు తోడ్పడుతుంది; వివిధజాతులు ఏకమై పరస్పరసహ కారం చేసుగుంటూ, వెనుకబడియున్న జాతులనుకూడ అభివృద్ధి చేయుట కెంతో సహాయం చేస్తూ, తమతమ వ్యక్తిత్వాన్ని జాతీయజీవనాన్ని సర్వ తోముఖాభివృద్ధి చేసుకుంటూ నూతనసోషలిస్టు నాగరకతానిర్మాణంలో పాల్గొంటాయి.

తర్వాతది 1922లో U. S. S. R. మొదటి కాంగ్రెసు సమావేశంలో "సోవియట్ రిపబ్లిక్కుల సమ్మేళన(Amalgamation of the Soviet Republics) మీద స్టాలిన్ రిపోర్టు, సర్వస్వతంత్రములైన వివిధ సోవియట్ రిపబ్లికులు కలసి "యు.ఎస్ ఎస్. ఆర్" అనే ఒకే ఏకరాజ్యాంగం (Single State) నిర్మించుకున్నారు; భావిప్రపంచసోషలిస్టు సోవియట్ రిపబ్లికు నిర్మాణానికి మార్గదర్శకులైనారు;" స్టాలిన్ దానిని, "జాతీయనిర్బంధాలను అరాచకాన్ని నాశనంచేసిన నూత్నరష్యా విజయోత్సవ దినం" అన్నాడు.

ప్రాగ్దేశప్రజల విశ్వవిద్యాలయ విద్యార్థులకిచ్చిన ఉపన్యాసంలో (1924) స్టాలిన్ నేటి సామ్రాజ్యవాదపతనదశాకాలంలో తూర్పు బానిస దేశాలలోని జాతీయస్వాతంత్ర్య జాతీయైక్యతాసమస్యలను గూర్చి చర్చిస్తాడు. ఆవుపన్యాసంలో ఇండియాలోని జాతులసమస్యయొక్క భావినిగూర్చి చెప్పినది. కమ్యూనల్ సమస్య అని పిలువబడుతున్న జాతుల సమస్యాపరిష్కారానికిగాను మనం లెనిన్ స్టాలిన్‌ల వుపదేశాల నేవిధంగా ఆచరణలో పెట్టవలెనో సూచిస్తుంది. "ఈనాడు హిందూదేశం అంతా ఒకటే (One Single Whole) అంటున్నారు. కాని ఇండియాలోనే విప్లవోద్యమం జరిగేపరిస్థితిలో నేటివరకూ యింకా జాగృతిచెందని యెన్నో జాతులు, గుంపులు తమతమ ప్రత్యేకభాషా సాంప్రదాయాలతో ముందుకు వచ్చి రంగంలోనికి దూకుతారని ఘంటాపథంగా చెప్పవచ్చును." అన్నాడు.

స్టాలిన్ 1925లో వ్రాసిన "జాతీయసమస్య, ఇంకోమారు" అనే వ్యాసంలో ఒకప్రధానవిషయాన్ని గురించి విపులంగా చర్చించేడు. యుగోస్లావియా మొదలగు దేశాల్లో జాతీయసమస్య చిన్నజాతీయబూర్జువావర్గాల మధ్య పోటీమాత్రమే కాదు. ఆదేశాలలో జాతీయసమస్య ప్రధానంగా ఒక రైతుసమస్య ప్రజాసామాన్యంలోని జాతీయ, సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక

చైతన్యం మూలంగా బయల్దేరినసమస్య. ఈప్రధానపాఠాన్ని మనం చాల జాగ్రత్తగా గమనించాలి.

పాటివాటి అభివృద్ధిలోవున్న హెచ్చుతగ్గులమూలాన వివిధజాతీయ బూర్జువా వర్గాలమధ్య బయల్దేరిన పోటీ, పోరాటం తీవ్రతరం అయిన కొలదీ, పెట్టుబడిదారీవిధానం ముందుకు పోతూన్నకొద్దీ, జాతీయసమస్య అంతకంతకు క్లిష్టతరం ఔతూంటుంది. జాతీయనిర్బంధవిధానం ప్రవేశపెట్టబడుతుందేమో నన్న భయం పుడుతుంది. కాని యిది సమస్యయొక్క ఒక భాగం (aspect) మాత్రమే. దీనికన్న ప్రాముఖ్యతగలదీ, అసలు సమస్యా పరిష్కారాని కెక్కువ తోడ్పడేదీ అయిన రెండోభాగం వుంది- అదే రైతాంగానికి సంబంధించినది. రైతు ప్రజాసామాన్యంలో జాతీయచైతన్యం సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక చైతన్యమూ, సంచలనము ఒకేసారి కలుగుతాయి. అందుచేతనే అన్నిజాతులయొక్క సమానత్వాన్నీ, అన్నిజాతులయొక్క స్వయంనిర్ణయహక్కునూ గుర్తిస్తూ, ఆపునాదిపై అన్నిజాతులను దాస్యవిముక్తి పోరాటానికై ఐక్యపరచుట మనకర్తవ్యం.

బూర్జువా సామ్రాజ్యవాదులు నిర్బంధవిధానాన్ని సృష్టించి, జాతీయ విభేదాలను యెక్కువచేయుటకే ప్రయత్నిస్తారు. జాతీయబూర్జువా వర్గానికి తనస్వప్రయోజనాలు తప్ప యితరులబాగు అవసరమేలేదు. ఆకారణంచేత ప్రజలందర్ని ఐక్యపరిచేమార్గమే దానికి కనపడదు. ప్రతిజాతీకూడా అభివృద్ధిచెందే అవకాశాలు, దానికి కావలసిన స్వాతంత్ర్య వాతావరణమూ, సమానత్వాన్నికల్గియున్న స్వతంత్రజాతులతో కూడిన సంఘంలోనే వుంటాయి. అట్టి సంఘనిర్మాణానికిగాని దేశంలోని ప్రజలనందరినూ జాతీయ స్వాతంత్ర్యసంపాదనా కార్యక్రమంలో ఐక్యపరచుటకుగాని సరియైన పంథాను సూచిస్తూ ధైర్యంతో ప్రజలముందుకు కొచ్చేది ఒక్క శ్రామిక వర్గమూ, ఆవర్గపార్టీమాత్రమే. సామ్రాజ్యవాదం నశించి, ఒకజాతినింకొక జాతి దోపిడిచేసేవిధానం పోయిననాడే జాతీయస్వాతంత్ర్యము, సమానత్వము

అనేవి సార్థకమౌతాయి; అంతవరకూ అవి వట్టిమాటలుగా మాత్రమే వుంటాయి.

జారిస్టు సామ్రాజ్యవాదాన్ని కూలద్రోయుటద్వారా యీపైజెప్పిన పరిస్థితులను రష్యన్ కార్మికవర్గము సోవియటు యూనియనులో నెలకొల్ప గలిగెను. నేడు జరుగుతూన్న ప్రపంచదాస్యవిమోచన పోరాటంలో ప్రపంచసామ్రాజ్యవాదంయొక్క భవిష్యత్తు నిర్ణయింపబడుతూంది. భావిప్రపంచ వ్యవస్థానిర్మాణంలో మనం మనపాత్రను నిర్వహించవలసియుంది. రష్యా, చైనా, అమెరికా, బ్రిటన్ ప్రజల సహకారంతో మన మాతృదేశాన్ని రక్షించుకొనుటకుగాను, స్వయంనిర్ణయసూత్రం అనే పునాదిపై భారత జాతీయైక్యతను సాధించగల్గిననాడే మనకర్తవ్యనిర్వహణ చేయగల్గుతాం. ప్రస్తుతయుగంలో జాతీయ సమస్యాపరిష్కారానికి స్టాలిన్ చూపిస్తూన్న మార్గం యిదే.

20—6—42 గంగాధర అధికారి.

తా. క; పూర్వచరిత్రాంశములకు సంబంధించినవాటికి పుస్తకము చివర వ్యాఖ్యానం యివ్వబడినది.

మార్క్సిజము — జాతీయసమస్య.

"మార్క్సిజము—జాతీయసమస్య" 1912—13లో వియెన్నాలో వ్రాయబడింది. జాతీయసమస్యపై స్టాలిన్ వ్రాసిన 'వ్యాససంపుటి'లో అది 1920 లో తిరిగి ముద్రింపబడింది. (By the People's Commissariat of Nationalities) అప్పుడు దానికి గ్రంథకర్త ఒక కొత్తపీఠికను కూడా వ్రాసి యిచ్చేడు, దానిలో.

"రష్యన్ సోషల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీసభ్యుల్లో జాతీయసమస్య యొక్క ప్రధానసూత్రాలను గురించి జరుగుతూన్న తీవ్రవివాదం యీ వ్యాసంలో ప్రతిబింబిస్తూంది. ప్రపంచ సామ్రాజ్యవాద యుద్ధప్రారంభానికి (1914) ఒకటిన్నర సంవత్సరాలముందు జారిస్టు-భూస్వాముల అభివృద్ధి నిరోధకశక్తులు నిరంకుశంగా పరిపాలిస్తూన్న రోజులవి; సరిగా ఆసమయంలోనే బూర్జువా ప్రజాస్వామ్యవిప్లవశక్తులు బలపడుతున్నాయి. ఆరోజుల్లో 'జాతి'ని గురించి రెండు పరస్పరవ్యతిరేకములైన సిద్ధాంతాలు, వాటితో బాటు రెండు భిన్నజాతీయ కార్యక్రమాలు ప్రచారం చేయబడుతూన్నాయి. (1) బండ్ చేత, మెన్షెవిక్కులచేత బలపరచబడుతూన్న ఆస్ట్రియన్ ప్రోగ్రామ్; (2) బోల్షివిక్కుల 'రష్యన్' ప్రోగ్రామ్. ఈ వ్యాసంలో యీ రెండు ఉద్యమాలను గురించి వివరించబడింది. తర్వాతి సంఘటనలు, ముఖ్యంగా సామ్రాజ్యవాదయుద్ధము, ఆస్ట్రియా-హంగరీ సామ్రాజ్యము వివిధజాతీయ రాజ్యాంగముల్లో (National States) గా విచ్ఛిన్నమైపోవుటయు పై రెంటింటిలో యేపక్షపు వాదన సరియైనదో స్పష్టపరచినై, స్ప్రింగర్, బవర్ లు యింకా తమ పాతజాతీయకార్యక్రమాన్నే పట్టుకు వ్రేలాడుతున్న సమయంలో చరిత్రయే 'ఆస్ట్రియన్ ప్రోగ్రామ్' శుద్ధపనికిమాలినదని

నిస్సందేహముగా ఋజువుచేసింది. చివరకు బండ్ (The Bund) కూడా తనుపంథా లోపభూయిష్టమని అంగీకరించక తప్పినదికాదు. "జాతీయ వైజ్ఞానిక స్వపరిపాలనకొరకు మనకోరిక (అంటే, ఆస్ట్రియన్ నేషనల్ ప్రోగ్రామ్: స్టాలిన్.)–పెట్టుబడిదారీ సమాజంలో వుచితమైనదే అయినప్పటికీ,-సోషలిస్టు విప్లవపరిస్థితులలో శుద్ధ అర్థరహితమైనకోర్కె (demand) గా తయారౌతుంది. (బండ్ యొక్క 12వ సమావేశం. 1920). అంటే, అనుకోకుండానే. బండ్, తనయొక్క జాతీయ కార్యక్రమమూ, తన 'జాతి' సిద్ధాంతమూ కూడ (Austrian theory of nations) దుర్బలమైనవనీ, ఆధారరహితములని ఒప్పుకుందన్నమాట.

రష్యాలో 1906—1912 మధ్యకాలంలో (Period of counter Revolution) విప్లవోద్యమంలోని లోపాలు పూర్తిగా బయలుపడినై. నిరంకుశప్రభుత్వం యెదురుదెబ్బ కొట్టినకొలదీ, వుద్యమంలో నిస్పృహ, తమ శక్తిలోనే అవిశ్వాసం యెక్కువ కాసాగేయి. "ముందు ముందు మనకుమంచి దినాలొస్తున్నాయి" అనేవిశ్వాసం ప్రజల్లో వున్నంతకాలం జాతిభేదాలను మరచి వారందరూ ఐక్యపోరాటాన్ని సాగించేరు; అందరికీ సంబంధించిన విషయాలకే ప్రాధాన్యత నీయాలి! అన్నారు. కాని తమ విజయంలో సందేహం కలిగేసరికి, వెంటనే యెవరిదోవ వారు చూసుకున్నారు; ఏజాతి కాజాతి వేరుపడిపోయింది. వుద్యమం వదలిపెట్టి. "ఎవడిసంగతి వాడే చూసుకోవాలి! ఇప్పుడు అతిపరిమాదమైనది 'జాతీయసమస్య' మాత్రమే"! అనే ధోరణి నిరుత్సాహఫలితంగా వచ్చింది.

ఆ దేసమయంలో దేశంయొక్క ఆర్థికజీవనంలో ఒక బ్రహ్మాండమైన సంచలనం కలుగుతూంది. 1905 లో (Country districts) బానిసత్వం పైన మరొక గట్టిదెబ్బ తీయబడింది. కొన్నిసంవత్సరాలు వరుసగా యెక్కువ పంటలు పండటం, సత్వరపారిశ్రామికాభివృద్ధి కలసి పెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని బలపరచేయి. పట్టణాలెన్నో పెరిగిపోయేయి; రైతులు, పల్లెవాసులు పట్టణవాసులనుండి వేరైపోయేరు; వర్తకవ్యాపారాలు రాకపోకల మార్గాలు

యెన్నోరెట్లు అభివృద్ధిచెందేయి. ఇదంతా రష్యా సరిహద్దు ప్రదేశాలలో (Border Regions) మరీ యెక్కువగా జరిగింది. ఈమార్పు లన్నిటి మూలంగా రష్యాలోని జాతులన్నీ ఆర్థికంగా సన్నిహితం అవక తప్పదు; అవసాగేయికూడాను. ఆజాతులన్నిటిలో సంచలనం కలగసాగింది.

ఆసమయంలోనే స్థాపించబడిన "శాసనబద్ధ పరిపాలనాయంత్రం" (Constitutional Regime) కూడ యీ జాతీయసంచలనాన్ని రగుల్కొల్పడానికే దారితీసింది. వాఙ్మయం, వార్తాపత్రికలు యెక్కువగా వ్యాపించేయి. వైజ్ఞానికసంస్థలకు స్వేచ్ఛ యివ్వబడినది. జాతీయవిజ్ఞానరంగ స్థలాలసంఖ్య యెన్నో రెట్లు యెక్కువైంది; ఇవన్నీ మొత్తంమీద "జాతీయ భావాన్ని" బలపరచుటకే తోడ్పడినాయి. డ్యూమా (రష్యన్ శాసనసభ) లోని రాజకీయముఠాలు, ఎలక్షన్ ప్రచారాలమూలంగాకూడ వివిధజాతులు రాజకీయాలలో యెక్కువ ఆతురతతో పాల్గొనుటకు, తమప్రజలను సమీకరించుకొనుటకు యెన్నో అవకాశాలు కలిగేయి.

జాతీయభావప్రేరితులైన సరిహద్దు ప్రదేశాలలోని ప్రజల స్వాతంత్ర్యపిపాసను అధికారంలోవున్న నిరంకుశప్రభుత్వం అతిక్రూరంగా అణగద్రొక్కింది. దానితో ఆజాతులలో జాతీయభావం యింకా యెక్కువైందేకాని నశించిపోలేదు; కొన్నిసమయాల్లో నది జాతీయదురహంకారానికి (Chauvinism) కూడా దారితీసింది. యూదులలో జియోనిజమ్ (Zionism) వ్యాప్తమైనది; పోలండులో జాతీయదురహంకారం, తార్తారులలో "పాన్-ఇస్లామిజమ్" యెక్కువయేయి; ఆర్మీనియన్, జార్జియన్, యుక్రేనియన్ ప్రజలలో జాతీయత వ్యాపించింది; సామాన్యంగా అందరూ యూదులంటే ద్వేషభావంతో చూడసాగేరు. (Anti Semitism); ఇవన్నీ అందరికీ తెలిసినవిషయాలే.

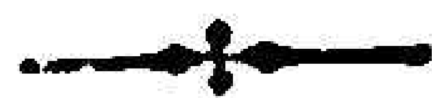
కార్మిక ప్రజాసామాన్యాన్నికూడా తనలోకి ఆకర్షించి లాగేస్తుందా అన్నంతబలంతో జాతీయాభిమానప్రవాహం ముంచుకొచ్చింది. ప్రజాస్వాతంత్ర్యోద్యమం సన్నగిలినకొలదీ జాతీయసంకుచితత్వం బలపడసాగింది.

సోషల్ డెమొక్రాటిక్ పార్టీ ఆక్లిష్టసమయంలో సంకుచిత జాతీయతను యెదుర్కొని, ఆ అంటువ్యాధి ప్రజాసామాన్యానికి తగలకుండా కాపాడవలసియుంది. దాన్ని యెదుర్కొనుటకు తగిన ఆయుధంగాని, వలసినధైర్యంగాని ఒక సోషల్ డెమొక్రాటులకేవుంది. జాతీయతకు యెదురుగా వారు అంతర్జాతీయతను, వర్గపోరాటంయొక్క ఐక్యతను నిలబెట్టి యెదుర్కొవాలి. జాతీయభావంయొక్క వుధృతం యెక్కువైనకొలదీ, అంతకన్న యెక్కువశక్తితో, యింకా గట్టిగా రష్యాలోని అన్నిజాతుల శ్రామికులను తమవర్గఐక్యతను సుహృద్భావాన్నీ పెంపొందించుకోమని హెచ్చరించాలి. ఈ జాతీయోద్యమాలు సరిహద్దుప్రదేశాలలో తీవ్రంగా నడుస్తూండడంవలన ఆప్రదేశాలలోని సోషల్ డెమోక్రాట్లపై యెక్కువ బాధ్యతలున్నాయి; వారు తమ బాధ్యతానిర్వహణను అమితధైర్యంతో పనిచేయవలసి యుంటుంది.

కాని 'సోషల్ డెమోక్రాట్లు' లందరు ముఖ్యంగా సరిహద్దు ప్రదేశాల్లోనివారు—తమ కార్యనిర్వహణను సరిగా చేయలేకపోయేరు. అప్పటి వరకు సామాన్యఆశయాలకు (Common aims) ప్రాధాన్యతనిస్తూవచ్చిన 'బండ్' నేలు మార్చి పూర్తిగా సంకుచిత జాతీయోద్దేశాలకు ప్రాముఖ్యత నీయసాగింది; ఎలెక్షన్ ప్రచారంలో "సబ్బాత్; ఇడ్డిష్‌భాష గుర్తింపబడాలి" అనేవి ప్రధానసమస్యలుగా చేసింది. కాకసస్‌లోని కొందరు సోషల్ డెమొక్రాట్లుకూడా బండ్ ననుసరిస్తున్నారు. వేరొక "జాతీయ వైజ్ఞానిక స్వపరిపాలన" నినాదాన్ని నిరాకరించినవారే నేడు దానిని తక్షణ సమస్యగా ప్రచారం చేస్తున్నారు. 'లిక్విడేటర్సు (Liquidators) కాన్ఫరెన్సు కొంతవరకు యీ జాతీయవాదుల తత్వానికి తన సానుభూతినిచ్చింది.

జాతీయసమస్యపై రష్యన్ సోషల్ డెమొక్రాటిక్ పార్టీయొక్క అభిప్రాయాలు సోషల్ డెమోక్రాట్లదరకూ పూర్తిగా అర్థం అవలేదని తెలుస్తూంది దీనినంతనూ బట్టి.

జాతీయసమస్యమీద సంపూర్ణమైనచర్చ అవసరమని స్పష్టపడుతూంది. నిజమైన సోషల్ డెమోక్రాట్లందరూ జాతీయత పేరుతో చెలామణీ అవుతూన్న తప్పుడు సిద్ధాంతాలను ప్రచారాన్ని ధైర్యంతో యెదుర్కొని పోరాడాలి."

1. జాతి

జాతి అనగా యేమిటి?

ఒక నిర్దిష్టమైన మానవసంఘమే జాతి యనబడుతుంది. కాని యీ సంఘం ఒకతెగకు (Race) గాని, గుంపుకుగాని సంబంధించినది కాదు. రోమన్లు, ట్యూటన్లు, ఎట్రూస్కన్లు, గ్రీకులు, అరబ్బులు మొదలగు తెగలన్నీ కలిసి నేటి యిటాలియన్ జాతి యేర్పడింది. గాల్సు, రోమన్లు, బ్రిటన్లు ట్యూటన్లు కలిసి ఫ్రెంచిజాతి యేర్పడింది. ఈవిధంగానే బ్రిటిష్ జర్మన్ జాతులు కూడ వివిధతెగలకు చెందిన ప్రజల కలయిక వలన యేర్పడినవే.

అంటే, ఒక తెగకుగాని, గుంపులకుగాని సంబంధించినదిగాగాక చారిత్రాత్మకంగా నిర్మితమైన మానవసంఘమే 'జాతి' అనబడుతుంది.

అయితే వివిధతెగల కలయికతో చారిత్రాత్మకంగా యేర్పడిన సైరస్, అలెగ్జాండర్ల సామ్రాజ్యాలను జాతులనడానికి వీల్లేదు. ఆసామ్రాజ్యాలు ఒకటిగా వుండుటగాని, విచ్ఛిన్నమగుట కాని, ఆయా ఆక్రమణదారుల జయాపజయాలపై నాధారపడియుండేవి; వాటిలోని వివిధతెగల కలయిక తాత్కాలికమైనది మాత్రమే; సన్నిహితసంబంధం లేదు.

కనుక, తాత్కాలికంగా యేర్పడిన వివిధగుంపుల కలయిక గాక (Conglomerarion) స్థిరత్వాన్ని కల్గియున్న ప్రజాసంఘమే జాతియని పించుకుంటుంది.

కాని స్థిరత్వాన్ని కల్గియున్న ప్రతిప్రజాసంఘమూ (Community) జాతి అవదు. ఆస్ట్రియా, రష్యాలే మనకుదాహరణ. అవి జాతులని పిలువ బడుటలేదు. జాతీయసంఘానికీ (National Community) రాజకీయ కలయికకు (Political Community) తేడా యెక్కడవుంది? ఒక సామాన్యభాషలేనిదే జాతిలేదు: కాని రాజకీయకలయికకు భాషాసామ్యం అవుసరంలేదు. ఒకేరాజ్యాంగం (State) లో వివిధభాషలు వాడుకలో వుండవచ్చు. ఆప్రజలకు సామాన్యభాషయే లేకపోయినటయితే ఆస్ట్రియాలోని జెక్కులందరూ ఒకజాతిగాను, రష్యాలో పోలున్ అంతా ఒకజాతిగాను యేర్పడుటే అసంభవమయేది. అయితే వివిధభాషలు తమ సరిహద్దులో మాట్లాడబడుతూండుట ఆస్ట్రియా, రష్యా రాజ్యాంగాలకు యేవిధంగా నూ అభ్యంతరంకాదు. ఇక్కడ మనంచెప్పేది ప్రజల వ్యావహారికభాషనుగురించి కాని ప్రభుత్వభాషనుగురించికాదు

కాబట్టి ఒకే సామాన్యభాషను కలిగియుండుట జాతికుండవలసిన ప్రధానలక్షణాలలో ఒకటి.

అయితే వివిధజాతులప్రజలు తప్పకుండా భిన్నభాషల నుపయోగిస్తారనికాని, ఒకభాషను మాట్లాడే ప్రజలంతా ఒకేజాతియనికాని దీని అర్థం కాదు. ఒకజాతిప్రజలు ఒకభాషనే వాడాలి; కాని వివిధజాతులు వేర్వేరు భాషల నుపయోగించకపోవచ్చు. ఒకేజాతిప్రజలు ఒకటికన్న యెక్కువ భాషల నుపయోగించరు; కాని ఒకేభాషను మాట్లాడే రెండు వేర్వేరు జాతులుండవచ్చును.

ఇంగ్లీషు, అమెరికన్ ప్రజలు ఒకేభాషను మాటాడుతున్నా వారొకేజాతిగా యెన్నడూ పరిగణింపబడరు. నార్వేజియన్లు, డేన్లు (Danes) ఒకేభాష నపయోగిస్తారు. కాని వారు రెండు భిన్నజాతులుగానే

పరిగణింపబడతారు. ఇంగ్లీషు, ఐరిష్ ప్రజల విషయంలో కూడ యిదే వర్తిస్తుంది.

ఇంగ్లీషువారూ, అమెరికన్లు భాషాసామ్యం కల్గియున్నా ఒకేజాతిగా యెందుచేత గుర్తింపబడుటలేదు?

ప్రధానమైన కారణం, వారు కలిసి ఒకే ప్రదేశంలో నివశించకుండా వేర్వేరు దేశాలలో నివశిస్తున్నారు. తరతరాలుగా కలిసిమెలిసి యుంటూ యెడతెగని చిరకాలసాంగత్యాన్ని కల్గియుండుటద్వారానే జాతి అనేది యేర్పడుతుంది. అచిరకాలసాంగత్యం, సన్నిహితత్వం అనేవి ఒకటిగా కలసి వున్న భూప్రదేశంలో (Geographicalteritory) నివశించే ప్రజలలో తప్ప సాధ్యంకావు. మొదట ఇంగ్లీషువారూ, అమెరికన్లూ కలసి ఇంగ్లండు లో వుంటూన్న రోజుల్లో వారందరూ ఒకేజాతి. తర్వాతవారిలో ఒక భాగం అమెరికా అనే కొత్త దేశానికిపోయి కాలక్రమేణ అమెరికన్ జాతిగా యేర్పడ్డారు. ఈవిధంగా భిన్న దేశాల్లో నివశిస్తూండుటవలన వారు భిన్న జాతులుగా యేర్పడ్డారు.

అందుచేత ఒకే ప్రదేశంలో (Teritory) నివశించుట, జాతికి వుండ వలసిన ముఖ్యలక్షణాలలో ఒకటి.

అయితే ఒకేప్రదేశంలో నివసిస్తూన్నంతమాత్రాన ఆప్రజలందరూ ఒక జాతిగా యేర్పడరు. ఆప్రజల్లోని వివిధభాగాలను ఒకటిగా సంఘటింపచేసే ఆంతరంగిక ఆర్థికసంబంధాలుకూడా వుండాలి. ఇంగ్లండు అమెరికాలమధ్య అటువంటి సంబంధం లేకపోవుటచేతనే అవి రెండూ భిన్నజాతులుగా పరి గణింపబడుతున్నాయి. ఉత్పత్తివిధానంలో కల్గిన అభివృద్ధికరమైనమార్పులు, రాకపోకల సౌకర్యాల అభివృద్ధి మొదలగు వాటిద్వారా అమెరికాలోని వేర్వేరు ప్రదేశాలు ఒకే ఆర్థికవిధానంక్రిందకు వచ్చినై; తద్వారానే అమెరికా కూడా జాతియని పిలువబడుటకు తగు అర్హతను సంపాదించింది.

ఉదాహరణకు, జార్జియన్ల సంగతి మనం చూడండి. 1801లో రానున్న సంస్కరణ లనకు పూర్వం జార్జియన్లు ఒకేప్రదేశంలో వుంటూ, ఒకేభాషను మాట్లాడు

తూవుండేవారు. అయినా, వారందరూ చిన్నచిన్న జమీందారీలుగా విడిపోయి, పరస్పర కలహాలను విద్వేషాలను పెంచుకుంటూ ఒకే ఆర్థికజీవన విధానం క్రిందకు రాలేకపోయేరు. అందుచేతనే వారు ఆనాడు 'జాతి' అనబడలేదు. శతాబ్దాలతరబడి యీ పరస్పరకలహాలు, యుద్ధాలు తీవ్రంగా నడిచేయి. అపుడపుడు తమకలహాలలో యితరరాజ్యాల సహాయాన్నికూడా అర్థిస్తూండేవారు. ఎప్పుడైనా ఒక బలవంతుడైనరాజుక్రింద యీ చిన్నరాష్ట్రాలన్నీ ఒకే పరిపాలనలోనికి తాత్కాలికంగా వచ్చినా, జమీందార్ల పరస్పర ద్వేషాలు, ప్రజాసామాన్యంయొక్క మూకీభావం మూలాన ఆ ఏకత్వం త్వరలోనే విచ్ఛిన్నమైపోయేది. ఆర్థికంగా విచ్ఛిన్నమైయున్న ఆనాటి జార్జియాలో యింకోలా జరుగుతుందనుకోవడానికి అవకాశం లేదు. 19వ శతాబ్దపు చివరిభాగంలో జార్జియాలో బానిసత్వం నిర్మూలమై ఒకే దేశీయార్థిక జీవనవిధానం అనేది అభివృద్ధి చెందింది. రాకపోకల సౌకర్యాలు విస్తృతమయేయి. పెట్టుబడిదారీవిధానంకూడ అపుడప్పుడే తలచూపుతోంది. వీటన్నిటివలన వివిధరాష్ట్రాల మధ్య సంబంధం యెక్కువైంది. అంతవరకూ అవి అవలంబించిన ఆర్థికస్వయంపోషకత్వం (Economic selfsufficiency) పూర్తిగా నిర్మూలించబడి అవన్నీ ఒకే ఆర్థికవిధానంక్రింద సంఘటితపరచబడినై. ఉత్పత్తివిధానంలో వివిధప్రాంతాల మధ్య పనివిభజన (Division of labour) ప్రవేశపెట్టబడి రాష్ట్రాలన్నీ ఒకేవ్యవస్థ(system)లోని భిన్నభాగాలుగా యేర్పడినై. అప్పటినుండియే జార్జియా ఒకజాతిగా పరిగణించబడింది.

భూస్వామ్యవిధానంలోనుండి పెట్టుబడిదారీవిధానంలోనికి మార్పు చెందిన యితరజాతు లన్నిటికీకూడ యిది వర్తిస్తుంది.

కాబట్టి, సామాన్యార్థికజీవనాన్ని కల్గియుండి, ఒకేఆర్థిక నిర్మాణం క్రిందవుండుట 'జాతికి' వుండవలసిన ముఖ్యలక్షణాలలో ఒకటి.

ఇంతతో పూర్తిగాలేదు. ఈపైచెప్పినవేగాక ప్రజల మనోతత్వాన్ని (Spiritual Complexion) కూడ మనం గుర్తించవలసి యుంటుంది.

జాతులు తమతమ జీవనవిధానాల్లోనేగాక, మనోతత్వాల్లోకూడ భేదిస్తాయి. ఆమనోతత్వం వారి వారి జాతీయసంస్కృతిలో ప్రతిబింబిస్తుంది. బ్రిటిష్, అమెరికన్, ఐరిష్ ప్రజలు ఒకే సామాన్యభాషను కల్గియున్నా వారు వేర్వేరు జాతులుగా పరిగణింపబడుతున్నారంటే కారణం యేమిటి? వారి వారి భిన్నజీవితపరిస్థితులమూలంగా తరతరాలనుండి వారిలో పెంపొందుతూ వచ్చిన ప్రత్యేకమానసిక తత్వాలే చాలవరకు కారణం అని చెప్పవచ్చును. జాతీయస్వభావం (National Character) అనబడే యీ మానసికతత్వ నిర్వచనంచేయడం సాధ్యంకాదు. కాని అది ఆజాతి ప్రజలయొక్క సంస్కృతిలో ప్రతిబింబించినంతవరకు దానిస్వభావాన్ని వర్ణించి నిర్వచనరూపం యివ్వవచ్చును. దాని నెంతమాత్రమూ త్రోసి పారెయ్యడానికి వీల్లేదు.

ఈ 'జాతీయస్వభావం' అనేది యెట్టిమార్పుకూ లోనుగాని, శాశ్వత లక్షణంకాదు. జీవితపరిస్థితులలోని మార్పుతోబాటు అదికూడా యెప్పటి కప్పుడు మారుతూనేవుంటుంది. మార్పుకు లోనౌతూన్నా అది ప్రతినిమిషం లోనూ ప్రత్యక్ష మవుతూనే వుంటుంది. దానిప్రభావం జాతియొక్క నిర్మాణం (Physiogncmy of the nation) మీద యెప్పుడూ కన్పిస్తూనే వుంటుంది.

అందుచేత, ఒకే మానసికతత్వాన్ని కల్గియుండుట జాతికి వుండవలసిన ప్రధానలక్షణాలలో ఒకటి.

ఇపుడు 'జాతి'ని నిర్వచిద్దాం. "ఒకేభాషను మాట్లాడుతూ, సామాన్య ఆర్థికజీవనాన్ని, మానసికతత్వాన్ని, విజ్ఞానాన్ని కల్గియుండి, ఒకే భూభాగం లో నివశిస్తూ చారిత్రికంగా (నిర్మితమై) అభివృద్ధిపొందిన ప్రజాసంఘమే జాతి యనబడుతుంది."

ప్రతి యితరచారిత్రికవిషయానికి వలెనే 'జాతి' కూడా యెప్పుడూ మార్పుకు లోనౌతూనేవుంటుంది; వానికీ చరిత్రవుంది; ఆద్యంతాలున్నై.

ఒక్కటిమాత్రం గుర్తించాలి. పైలక్షణాల్లో యేవొక్కటీ ప్రత్యేకంగా 'జాతి'ని నిర్వచింపజాలదు. కాని వీటిలో యే ఒక్కటి లోపించినా అది 'జాతి' అనిపించుకోజాలదు.

ఒక జాతి ఆర్థికంగా విచ్ఛిన్నమై యున్నప్పుడు, వేర్వేరు ప్రదేశాలలో నివశించేటప్పుడు, వివిధభాషలను మాట్లాడుతూన్నప్పుడు, ఆప్రజలందరకూ ఒకే జాతీయస్వభావము, సంస్కృతి వున్నాసరే వారు 'జాతి' అని పిలువబడుటకు అనర్హులౌతారు. రష్యాలో, గెలీషియాలో, అమెరికాలో, జార్జియాలో కకేషియాలో నివశించే యూదులను ఒకేజాతిగా పరిగణించకపోవడానికిదే కారణం.

అలాగే, ఒకప్రదేశంలోనే నివశిస్తూ సామాన్య ఆర్థికజీవనాన్ని కల్గియున్న ప్రజలుకూడా వారిలో భాషాసామ్యం, జాతీయస్వభావం లోపించినట్లయితే, 'జాతి' యని పిలువపడరు. బాల్టిక్ ప్రదేశంలోని లెట్సు, జర్మన్లను యిది వర్తిస్తుంది.

నార్వేజియన్లు, డేనులు ఒకేభాష నుపయోగిస్తారు. అయినప్పటికీ మిగతా యితరలక్షణాలు లోపించుటచేత వారు ఏకజాతిగా పరిగణింపబడుటలేరు. ఈ లక్షణాలన్నీ వుండేనే 'జాతి' అనేపేరు సార్థకమూ, ఉచితమూ ఔతుంది; జాతీయసమస్యాసిద్ధాంతవేత్తలైన (Theoriticians) సోషల్ డెమోక్రాట్సుగా ఆస్ట్రియాలో ప్రసిద్ధులైన స్ప్రింగర్ (R. springer) బవర్ (G. Baver) ల అభిప్రాయ ప్రకారం, 'జాతీయస్వభావం' జాతికి వుండవలసిన వివిధలక్షణాల్లో ఒకటిమాత్రమే కాదు, అసలు అది ఒక్కటే 'జాతి' కి వుండవలసిన ప్రధానలక్షణం. మిగిలినవన్నీ "జాతి" యొక్క అభివృద్ధికి తోడ్పడిన అంశములు (Factors) మాత్రమే. కాని అవి ప్రత్యేకంగా లక్షణాలు కావు.

'జాతి'ని గురించి వాళ్ల సిద్ధాంతం యేమిటో పరిశీలిద్దాం. స్ప్రింగర్ అభిప్రాయ ప్రకారం "ఒకేభాష మాట్లాడుతూ, ఒకే దృక్పథం (Similarly thinking) కల వ్యక్తుల సమూహమే 'జాతి' అవుతుంది. అది సంపూర్ణంగా ఒక సైద్ధాంతికసమాజం, ఆప్రజలు ఒకే ప్రదేశంలో నివసించక పోవచ్చును కూడాను."

అంటే, ఒకేభాషను మాట్లాడుతూ ఒకే ప్రకృతిని కల్గియున్న ప్రజా సమూహం -- వారిలో యెన్నివిభేదాలున్నా, అనైక్యతయున్నా, వారెక్కడ నివశిస్తూన్నా సరే- జాతి అనబడుతుంది.

బవర్ యీసిద్ధాంతాల్నింకా విపులీకరించేను

"జాతి అంటే యేమిటి? ఒకేభాషను మాట్లాడేవారందరూ ఒక 'జాతి' అవుతారా? అయితే యింగ్లీషువారు ఐరిష్ ప్రజలు- ఒకేభాషను కల్గియున్నా వారొకేజాతి కాదే; యూదులకు ఏకభాష లేకపోయినా వారొక జాతిగా పరిగణింపబడుతున్నారే."

అయితే మరి 'జాతి' అంటే యేది?

"ఇంచుమించు ఒకేస్వభావాన్ని కల్గియున్న ప్రజాసమూహమేజాతి." కాని స్వభావం, అంటే జాతీయస్వభావం అంటే యేమిటి? జాతీయ స్వభావం అంటే?

'ఒకజాతినుంచి మరొకజాతిని, ఒకజాతి ప్రజలనుండి మరొకజాతి ప్రజలను వేరుగా చూపించే (distinguish) భౌతిక (శారీరక) ఆధ్యాత్మిక లక్షణముల మొత్తం.'

జాతీయస్వభావం అనేది యెలాపుట్టింది. ఆకాశంమీదనుంచి వూడి పడిందా? దానికి సమాధానంగా బవర్ అంటాడు.

"ప్రజలయొక్క స్వభావాన్ని నిర్ణయించేది వాళ్ళ అదృష్టమే. (Fate) ఇంచుమించు ఒకే అదృష్టమునకు లోనైయున్న ప్రజలందరూ ఒకజాతిగా యేర్పడతారు. తను జీవితావసరముల నెట్లు వుత్పత్తిచేసుకుంటారో, తమ శ్రమశక్తి ఫలితముల నెట్లు విభజించుకుంటారో ఆపరిస్థితులను బట్టియే ఆ 'అదృష్టం' అనేది నిర్ణయింపబడుతుంది."

అందుచేత "ఒకేవిధమైన అదృష్టంవలన కల్గిన ఒకేవిధమైన సామాన్య స్వభావం కల్గియున్న ప్రజల సమూహమే జాతి" ఇదీ బవర్ యొక్క నిర్వచనం.

అంటే, స్వభావసామ్యం (Community of character) వుంటే చాలు- సామాన్యప్రదేశం, ఒకేభాష, ఆర్థికజీవనవిధానం లేకపోయినాసరే- జాతి అవుతుందన్నమాట.

కాని అటువంటి 'జాతి'లో యేంముది? వేర్వేరు ప్రదేశాల్లో నివశిస్తూ, భిన్నఆర్థికవిధానాలక్రింద జీవిస్తూ, తరతరాలు వేర్వేరు భాషలను మాట్లాడుతూవుండే ప్రజలను ఒకే 'జాతి'గా పరిగణించుటలో యేమైనా అర్థంవుందా?

యూదులకు ఏకభాష లేకపోయినా, వారు ఒకే 'జాతి' అంటాడు బవర్. కాని వేర్వేరుప్రదేశాల్లోవుంటూ, వేర్వేరుభాషలు మాటాడుతూ, పరస్పరసంబంధం లేకుండావున్న జార్జియన్, రష్యన్, అమెరికన్ దేశాల లోని యూదులమధ్య 'అదృష్టసామ్యంగాని, స్వభావసామ్యంగాని' యేమి వుంటుంది? ఏకజాతి ప్రజలమధ్యనుండే కూర్పు (Cohesion) కలయిక వారిలో యేంవుంటుంది?

పైచెప్పిన యూదులందరూ తాము నివసించే ప్రదేశంలోని మిగతా జాతి ప్రజలతోబాటు ఒకే రాజకీయజీవనంలో పాల్గొంటూ, ఒకే వైజ్ఞానిక వాతావరణంలో వుంటారు; అంటే జార్జియాలోని యూదులు జార్జియన్ల యొక్క విజ్ఞానంలో, ఆర్థికరాజకీయవ్యవస్థలో పాల్గొంటారు; అమెరికాలోని యూదులు అమెరికన్లయొక్క విజ్ఞాన, ఆర్థిక రాజకీయజీవితంలో పాల్గొంటారు. అదేవిధంగా రష్యాలోనియూదులు. వాళ్ళజాతీయస్వభావం మీద యీపరిసరాలకెంతో ప్రాబల్యం వుండకతప్పదు. ఈయూదులందరకూ సామాన్యమైన దేమైనావుంటే అది వారియొక్క మతము, పుట్టుక (Origin) యేవో కొన్ని జాతీయాచారములు మాత్రమే. అయితే, వారు నివశించే సాంఘిక, ఆర్థిక, వైజ్ఞానిక పరిసరములకంటే కూడ యేవో పురాతనాచారములు, మతచిహ్నములు వారి అదృష్టముమీద స్వభావంమీద యెక్కువ ప్రాబల్యాన్ని గల్గియుంటాయనడంలో యేమీ సబబులేదు.

ఈ పురాతన మతాచారములే వారి 'అదృష్టము'ను నిర్ణయిస్తాయని అనుకుంటే తప్ప 'యూదులు' ఏకజాతిగా పరిగణింపబడరు.

ఆధ్యాత్మికవాదుల అగోచరమైన 'జాతీయశక్తి'(National spirit) కీ బవర్ యొక్క 'జాతి'కీ తేడాయేమిటి!

బవర్ సిద్ధాంతప్రకారం, జాతి'ని నిర్ణయించే అసలైన లక్షణం 'జాతీయస్వభావం'. అందుచే అతను ఆ 'స్వభావాన్ని' ఆప్రజల జీవనపరిస్థితులనుండి పూర్తిగా వేరుచేసి వాటికి మధ్యగా పెద్దగోడ కట్టేసేడు. కాని జాతీయస్వభావం జీవితపరిస్థితులయొక్క ప్రతిబింబమేనని, పరిసరముల స్వభావమే దానిని నిర్ణయిస్తుందనీ బవర్ మరచిపోయేడు. అటువంటప్పుడు అసలువిషయాన్ని వొదిలేసి, ప్రతిబింబమైన జాతీయ స్వభావానిక్కమాత్రమే ప్రాధాన్యత నీయడం అసంబద్ధముకాదా!

19వ శతాబ్దపు ప్రారంభంలోకూడ అమెరికాసంయుక్తరాష్ట్రాలు 'నూతనయింగ్లండు' (New England) అనే వ్యవహరింపబడేయి. ఆరోజుల్లో కూడ ఇంగ్లీషు, అమెరికన్ జాతులు రెండు భిన్నజాతులుగా యెందుకు పరిగణింపబడినవి? వారిద్దరిమధ్యగల తేడా యేమిటి?

'జాతీయస్వభావం' కాదని నిశ్చయంగా చెప్పవచ్చును: ఎందుచేతనంటే-అమెరికన్లుకూడ మొదట యింగ్లీషువారే; వారు తమతో ఇంగ్లీషు భాషను, ఇంగ్లీషు జాతీయస్వభావాన్నికూడ అమెరికాకు తెచ్చుకున్నారు. అమెరికాదేశపు నూతనపరిస్థితులలో వారి ప్రత్యేకస్వభావం యేర్పడే అవకాశం వున్నప్పటికీ, ఆనాటికి వారొచ్చి యెక్కువకాలం కాకపోవుటచేత వారిలో అప్పటికి ఇంగ్లీషు జాతీయస్వభావమేవుంది. అది యింకా అప్పటికి మారిపోలేదు. కాని వారిరువురిలో ఒకే జాతీయస్వభావం వున్నప్పటికీ, ఆనాటికే అమెరికన్లూ, ఇంగ్లీషువారు భిన్నజాతులుగా వ్యవహరింపబడుతున్నారు. దీన్నిబట్టి, న్యూ ఇంగ్లండు (అమెరికన్) జాతికీ ఇగ్లండు జాతికీ గల తేడా జాతీయస్వభావంలో కాదనీ, వారి వారి, భిన్నపరిసరాలు, జీవనపరిస్థితుల

లోనే అనీ తేలుతూంది; అంటే వారిని వేరు 'జాతి'గా నిర్ణయించినవి యితర విషయాలేకాని 'జాతీయస్వభావం' కాదని తెలుస్తుంది.

ఒకజాతికి ఒకే ఒక ప్రత్యేకలక్షణం (Characterisic) వుంటుందని చెప్పినట్టి స్పష్టమౌతూంది. పైచెప్పిన లక్షణాలన్నీ కలిసేవుంటాయి; కాని వివిధజాతులను పోల్చి చూచినపుడు ఒక్కొక్క లక్షణం ప్రత్యేక ప్రాధాన్యాన్ని కల్గియుంటుంది. కొన్నిజాతులకు భాష ప్రధానమైవుండొచ్చు; కొన్నిటిలో దేశం, ఆర్థిక పరిస్థితులు యెక్కువ ప్రాముఖ్యంతో కన్పించవచ్చు; అయినప్పటికీ యీలక్షణాలన్నీ (కొద్దో, గొప్పో) కలిసిననాడే అది 'జాతి' అవుతుంది.

బవర్ అభిప్రాయప్రకారం 'జాతి' 'జాతీయస్వభావం' రెండూ ఒకటే; అతని 'జాతికి' పరిసరాలతో సంబంధంలేదు: అది యొక స్వయం పరిపూర్ణమైన, అగోచరమైన శక్తి (Force). 'జాతి' అంటే ఒక సజీవ విషయంకాదు. అది మానవాతీతమైనది. అవాఙ్మానసగోచరమైనది.

ఉదాహరణకు చూడండి. జార్జియన్, డాగేస్తానియన్, అమెరికన్, రష్యన్ యూదులందరు కలిసి ఏకజాతి యెట్లా అవుతారు? వాళ్ళలో వొకరి భాష మరొకరికి తెలియదు; ప్రపంచంలో వేర్వేరు ప్రదేశాల్లో నివసిస్తారు. ఎటువంటిసమయంలోనూ కూడా వారంతా కలిసి పనీ చేయరు: యెట్టి పరస్పరసంబంధాలు లేవు వారిమధ్య. వారినందరినీ కలిపి 'వొకజాతి' అనడంలో యేమీ అర్థంలేదు; అది వాస్తవికతకు దూరం. సోషల్ డెమొక్రాటిక్ పార్టీయొక్క 'జాతీయకార్యక్రమం' (National Programme) యిటువంటి వూహాజనితములైన జాతులకు కాదు. తమపనులద్వారా దృష్టినాకర్షించే సజీవమైన 'జాతుల'కు మాత్రమే మన 'జాతీయకార్యక్రమం' వుద్దేశింపబడి ది.

బవర్ 'జాతి'కీ (Nation) గుంపు (Tribe)కీ మధ్య భేదా సరిగా గుర్తించక రెండింటినీ కలగాపులగం చేస్తున్నాడన్నమాట. 'జాతి' అనేది చారిత్రకంగా పుట్టింది. 'గుంపు' అనేది మానవులలోని శారీరక భేదాలనుబట్టి

నిర్ణయింపబడింది. (Nation is a historical category; Tribe is an ethnographical category).

తన సిద్ధాంతంలోని బలహీనతను బవర్ కూడా గుర్తించినట్లే తోస్తుంది. తనపుస్తకంలో మొదట 'యూదులు' ఒకేజాతియని చెప్పేడు కాని, చివరనుమాత్రం మళ్ళీ తనతప్పును సవరించుకున్నాడు. "పెట్టుబడిదారీ విధానం ఫలితంగా యూదులు లోకేజాతిగా వుండుట అసంభవంగావుంది." అని చెప్పేడు. వాళ్ళు నివసించుటకు ప్రత్యేకంగా ఒకప్రదేశం లేకపోవుటే దీనికి కారణం అని చెప్పేడు; జెక్కులకటువంటి ప్రత్యేకప్రదేశం వుండికనక వారొకజాతిగా నిలబడతారనికూడా అంగీకరించేడు. చివరకి 'ఒకేప్రదేశం లేకపోవుటే యూదులు 'జాతి'గా పరిగణింపబడకపోవుటకు కారణం.

యూదుశ్రామికులకు 'జాతీయ స్వపరిపాలన' అడుగుటకు హక్కు లేదని నిరూపించుటకుగాను బవర్ యీవిధంగా వాదించుకొచ్చేడు. కాని యీవాదన పాపం! అతడి 'జాతి' సిద్ధాంతాన్నంతటినీ తలక్రిందులు చేసింది. అతనిసిద్ధాంతంప్రకారం 'ఒకే నివాసప్రదేశం' వుండుట 'జాతి'కి అవసరం లేదు. కాని యూదులను గురించిన చర్చలో అతడు తేల్చిన సారాంశాన్ని బట్టి 'ఆ, ప్రదేశం' ముఖ్యం అని అతడే అంగీకరించేడు.

బవర్ అంతటితో ఆగలేదు. మొదట "యూదులకు సామాన్యభాష లేకపోయినా వారుఏకజాతియే' అన్నాడు. కాని అతడిపుస్తకంలో 126వ పేజీలోనే సామాన్యభాష లేనిదే 'ఏకజాతి' అనేది అసంభవం అని స్పష్టంగా చెప్పేడు.

అతని సిద్ధాంతంలో 'సామాన్యభాష'కు ప్రాధాన్యత లేనేలేదు. మానవులమధ్య పరస్పరసంబంధాలను పెంపొందించుటకు అతిప్రధానమైనసాధనం భాష యేనని నిరూపించబోయి, అనుకోకుండానే, తన 'జాతి' సిద్ధాంతం శుద్ధ తప్పు అని ఋజువు చేసుకున్నాడు.

అందుచేత బవర్ యొక్క సిద్ధాంతం పరస్పర విరుద్ధమనీ, అసంబద్ధమైనదనీ స్పష్టమైంది.

II జాతీయోద్యమం.

జాతి అనేది పెట్టుబడిదారీ యుగానికి సంబంధించిన చారిత్రిక విషయం. భూస్వామ్యవిధాననాశనమూ, పెట్టుబడిదారీ విధానంయొక్క అభివృద్ధిక్రమమూ, జరుగుతున్న సమయంలోనే ప్రజలను జాతులుగా కూడదీసేయి. పశ్చిమయూరోపులో యిదే జరిగింది. బ్రిటన్, ఫ్రాన్సు, ఇటలీ, జర్మనీలలో పెట్టుబడిదారీవిధానం, భూస్వామ్యపద్ధతిని కూలద్రోసి సత్వరాభివృద్ధి చెందుతూన్న సమయంలోనే ఆయాదేశాలప్రజలు జాతులుగా యేర్పడ్డారు.

పశ్చిమయూరోపులో ప్రజలు జాతులుగాయేర్పడుటయు, ఆదేశములలో జాతీయ ప్రభుత్వ స్థాపనయు అవినాభావసంబంధాన్ని కల్గియున్నాయి. బ్రిటిష్, ఫ్రెంచిప్రజలు జాతులుగా యేర్పడుట, బ్రిటిష్, ఫ్రెంచి జాతీయప్రభుత్వ స్థాపనయు ఒకేసారి జరిగేయి. ఈసూత్రానికి ఐర్లండు మాత్రం మినహాయింపు (Exception).

తూర్పు యూరోపులో మాత్రం సంఘటనలు భిన్నమార్గాన నడిచేయి. పశ్చిమ యూరోపు జాతులు తమ జాతీయరాజ్యాంగనిర్మాణం గావించుకునే రోజుల్లోనే తూర్పుయూరోపులో బహుజాతి ప్రభుత్వాలు (Multi national States) యేర్పడుతు వచ్చేయి. ఆస్ట్రో-హంగరీ, రష్యాలే యిందుకుదాహరణ. ఆస్ట్రియాలో, రాజకీయంగా యెక్కువ అభివృద్ధిదశలోవున్న జర్మన్ జాతి ఆస్ట్రియాలోని మిగతాజాతులన్నిటినీ తన ఆధిపత్య క్రిందకు తెచ్చి ఒక కేంద్రప్రభుత్వాన్ని స్థాపించింది; హంగరీలో మాగియారులు మిగతాజాతులను కలుపుకొని హంగేరిరాజ్యాన్ని స్థాపించేరు; రష్యాలో యీ పనిని మంచిపలుకుబడీ, బలమూ కల గ్రేట్ రష్యన్ జమీందారీవర్గంచేసింది.

తూర్పు యూరోపుదేశాల్లో అప్పటికింకా భూస్వామ్యవిధానం అమలులోనేవుంది; పెట్టుబడిదారీవిధానం అభివృద్ధి చెందలేదు; కొన్నిజాతుల ప్రజల స్థిరమైన ఆర్థికవ్యవస్థయులేదు. ఇటువంటి పరిస్థితు లుండుటవలననే

బలిష్టమైన జాతి మిగతా జాతుల్ని తన అధికారంక్రింద ఒకేరాజ్యాంగం (State) లోకి తెచ్చుట సాధ్యమైంది.

కాని త్వరలోనే ఆదేశాల్లో కూడ పెట్టుబడిదారీవిధానంఅభివృద్ధిచెంద సాగింది. పట్టణాలు, రాకపోకల సౌకర్యాలు యెక్కువయినై. వివిధజాతులు తమతమ ఆర్థికవ్యవస్థను బలపరచుకొనసాగేయి. పెట్టుబడిదారీవిధానం పాలిత జాతుల్లో అశాంతిని, ఆలజడిని కల్గించసాగింది. ఆనాటి వాఙ్మయంద్వారా, రంగస్థలంద్వారాను 'జాతీయభావాలు' ప్రచారం కాసాగేయి. ఆస్ట్రియన్, రష్యన్ శాసనసభలలోని సభ్యులుకూడ 'యీప్రచారాన్ని' తోడ్పడినై. మేధావుల (Intelligentsia) లో కూడ యీభావాల ప్రాబల్యం కన్పడింది. వారుకూడ ఆభావాలకు దోహదం యివ్వసాగేరు.

కాని అప్పటికే ఆలస్యమైంది! పాలితజాతులలో స్వతంత్రజాతీయ భావాలు బలపడేటప్పటికే పాలకజాతులలోని అధికారవర్గాలు ప్రభుత్వాధికారసహాయంతో యీజాతీయోద్యమాలను అణగద్రొక్కుట ప్రారంభించేయి! యీవిధంగా ఆస్ట్రియాలోని జెక్కులు, పోల్సు; హంగరీలో క్రోటులు, రష్యాలో, లెట్సు, లిథుయేనియన్లు, యుక్రేనియన్లు, జార్జియన్లు, ఆర్మీనియన్లు మొదలగు పాతప్రజలు జాతులుగా యేర్పడ్డారు.

అంటే పశ్చిమయూరప్పులో జరిగినదానికి సరిగా వ్యతిరేకంగా జరిగిందన్నమాట తూర్పు యూరప్పులో.

పశ్చిమాన ఐర్లండులో జాతీయోద్యమం బయల్దేరింది. అదేవిధంగా తూర్పుదేశాలలోకూడ జాతీయోద్యమాలు బయల్దేరేయి.

తత్ఫలితంగా నూతనజాతీయభావప్రేరితులైన యీపాలితజాతులకు, వారిపై అధికారం చెలాయిస్తూన్న పాలకజాతులకు మధ్యపోరాటాలు తప్పనిసరిగా కల్గేయి.

కాని యీపోరాటాలలో ఆయాజాతుల ప్రజాసామాన్యానికి సంబంధము తక్కువ. ఇరువైపులకూడ ఆయాజాతులలోని వున్నతవర్గాలే పోరాటం సాగించేయి. ఆస్ట్రియాలో అధికారంలో వున్న జర్మన్ బూర్జువా వర్గ

ములో, జెక్ బూర్జువావర్గం పోరాడింది; పోలండులో పోలిష్‌జమీందారీ వర్గంతో యుక్రేనియన్ భూస్వాములు పోరాడేరు; రష్యాలోని పాలక వర్గంతో పోలిష్, లిథునేనియన్, యుక్రేనియన్ జాతులలోని బూర్జువా వర్గాలు పోరాడేయి. ఏజాతీయపోరాటంలో చూసినా బూర్జువావర్గమే నాయకత్వాన్ని వహించింది.

ప్రతి జాతీయ బూర్జువావర్గానికి తమసరకు విడుదల చేసికొనుటకు మార్కెట్లను సంపాదించుటే ప్రధానసమస్య. స్వతంత్రమైన మార్కెటు తన చేతులలోవుంటేనే అది యితరజాతుల బూర్జువావర్గాలతో పోటీకి నిలబడి జయించుట సాధ్యమౌతుంది. 'మాజాతికి ప్రత్యేక రాజ్యాంగం కావాలి' అనే కోరికలోనే "మాకు స్వతంత్రమైన మార్కెట్లు కావాలి" అనేదికూడ యెప్పుడూ వుండితీరింది. యీ జాతీయోద్యమాలలో మార్కెట్టును సంపాదించవలసిన అవసరమే బూర్జువావర్గానికి జాతీయతను నేర్పింది.

కాని యీసంఘటనలు 'మార్కెట్టు'కు మాత్రమే సంబంధించవు. ఈ జాతీయోద్యమాలను అణచివేయుటకు పాలకజాతిలోని బూర్జువావర్గం తనశక్తులన్నిటిని కూడగట్టుకొని విజాతీయులపై యెన్నో నిబంధనలను, నిర్బంధాలను ప్రయోగిస్తుంది. దాంతోటి పోరాటం, ఆర్థికవిషయాల నుండి రాజకీయవిషయాలలోకి మారుతుంది. పాలకజాతి తనశత్రువులపై యెన్నో నిర్బంధాలను పెడుతుంది; వారిహక్కులు అరికట్టబడతాయి; భాషపై యెన్నోనిర్బంధాలు, పాఠశాలలు, మతవిషయాలు · వోటింగు హక్కు ప్రతిదానిమీదా యెన్నో నిర్బంధాలు విధిస్తుంది. తమజాతి బూర్జువావర్గక్షేమంతోబాటు అధికారంలోవున్న తమ ముఠాయొక్క ప్రాబల్యాన్ని నిలబెట్టుకొనుటకుకూడా యీనిర్బంధవిధానం ప్రయోగించుటలో పాలకజాతిలోని అధికారుల (Bureaucracy)ఆశయమై వుంటుంది. సామాన్యంగా అభిప్రాయం, ఆశయం యేదైనప్పటికీ ఫలితంమాత్రం ఒకటే. పాలకజాతి బూర్జువావర్గమూ, అధికారంలోవున్నముఠా (Bureaucracy) రెండూకలసి పాలితజాతులపై నిర్బంధవిధానాన్ని రుద్దుతాయి.

బానిసదేశంలో బూర్జువావర్గం నలుమూలలా నిర్బంధాలకూ, దోపిడీ విధానానికీ గురియై కొంతకాలానికి సహజంగానే చైతన్యవంతం అవుతుంది. "మాతృదేశం" పేర జాతీయప్రచారం మొదలెడుతుంది. తమవర్గకోర్కెలనే తమజాతిప్రజలందరియొక్క కోర్కెలుగా ప్రచారంచేస్తుంది; "మాతృదేశం" ప్రయోజనాలను సాధించుటకుగాను దేశస్థులలోనుండి ఒకసైన్యాన్ని తయారు చేస్తుంది. పాలకజాతుల నిర్బంధవిధానంతో అసంతృప్తులైయున్న ప్రజా సామాన్యంకూడ బూర్జువావర్గప్రచారంచేత ఆకర్షింపబడి వారి వుద్యమం యెడల సానుభూతి చూపుతారు; సహాయం చేస్తారు.

జాతీయోద్యమం యీవిధంగా ప్రారంభమౌతుంది. దాని బలం రైతు కూలీ ప్రజాసామాన్యం దానిలో యెంతవరకు పాల్గొంటుందో దానిపై నాధారపడియుంటుంది.

శ్రామికవర్గం యీపోరాటాలలో బూర్జువా జాతీయవాద నాయకత్వంక్రింద నడుస్తుందా, లేక తనవర్గనాయకత్వం క్రిందనే పోరాడుతుందా అనేది శ్రామికుల్లోవున్న వర్గచైతన్యంపై నాధారపడియుంటుంది. వారిలో పూర్తివర్గచైతన్యంవుంటే శ్రామికులు తమవర్గనాయకత్వంక్రిందనే పోరాడుతారు; బూర్జువా నాయకత్వం వారి కవసరంలేదు.

జాతీయోద్యమంలో రైతులు పాల్గొంటారా లేదా అనేది నిర్బంధ విధానంయొక్క మోస్తరు (Kind) నుబట్టి నిర్ణయింపబడుతుంది. ఐర్లాండులో వలె నిర్బంధప్రధానం రైతులను నష్టపరచేదిగావుంటే దేశంలోని రైతులంతా వెంటనే జాతీయోద్యమంలో చేరుతారు. జార్జియాలో జాతీయోద్యమం రష్యన్ వ్యతిరేక (Anti Russian) స్వరూపాన్ని దాల్చకపోవుటకు కారణంవుంది. జార్జియాలో నిర్బంధవిధానాన్ననుసరిస్తూన్నది ఆర్మీనియన్ బూర్జువాలు, భూస్వాములుకాని, రష్యన్లుకాదు. అందుచేతనే జార్జియన్ జాతీయోద్యమం ఆర్మీనియన్ వ్యతిరేకస్వరూపం దాల్చింది. ఆర్మీనియన్ బూర్జువావర్గం జార్జియన్ బూర్జువావర్గాన్ని పైకిరాకుండా అణచివేసింది.

జాతీయోద్యమం ఐర్లండు గెలీషియాలలోవలె ప్రజాసామాన్యం అంతటినీ ఆకర్షించి ప్రజోద్యమం అవుతుందా, లేక బొహీమియాలోని కొన్ని పట్టణాలలోవలె చిన్నచిన్న కొట్లాటలుగామారి, చివరకి శ్రద్ధ పనికిమాలిన విషయాలపై కొట్లాడుకొనుటలోకి దిగుతుందా అనేది యీ పైవిషయాల (Factors) న్నిటిపై నాధారపడి యుంటుంది.

జాతీయోద్యమస్వరూపం అన్నిచోట్లా ఒకేవిధంగా వుండదు. దాని స్వభావం (Nature) అది కోరే 'డిమాండ్స్'ను బట్టి నిర్ణయింపబడుతుంది. ఐర్లండు జాతీయోద్యమం వ్యావసాయిక (agrarian) స్వభావాన్ని దాల్చింది; బొహీమియాలో భాషావిషయిక సమస్యగా వ్యక్తమైంది. ఒక చోట జాతీయోద్యమాశయం సమానహక్కులను, మతస్వాతంత్ర్యాన్ని సంపాదించుటపై యుంటుంది; మరోచోట, వివిధసంస్థలలో తమజాతీయులే నియమింపబడవలెననియో, తమకొక ప్రత్యేక 'శాసనసభ' కావలెననో జాతీయోద్యమం కోరవచ్చును. సాధారణంగా ఒకజాతియొక్క ప్రధానలక్షణం యేదైయుంటుందో (భాష, దేశం, మొ॥) దానిమీదనే జాతీయోద్యమం యొక్క కోర్కెలు (demands) ఆధారపడి యుంటాయి. బవర్ యొక్క 'జాతీయస్వభావం'తో సంబంధించినకోర్కె, యేజాతీయోద్యమంలోనూ పైకిరాలేదు; సహజమే కూడాను. "రాజకీయాల్లో దానివుపయోగం యేమీ లేదు." అన్నాడు స్ట్రాసర్ (J. Strasser)

ఇవే మామూలుగా జాతీయోద్యమం యొక్క స్వరూప స్వభావాలు. పెట్టుబడిదారీవిధానం అభివృద్ధిచెందుతూన్నదశలో జాతీయోద్యమాలు వివిధ బూర్జువావర్గాలమధ్య జరిగే పోరాటాలస్వరూపంలో వుంటాయి. కొన్ని సమయాల్లో బూర్జువావర్గం శ్రామికవర్గాన్నికూడ జాతీయోద్యమంలోనికాకర్షించి ఆ ఉద్యమానికి ప్రజోద్యమస్వరూపాన్నిస్తుంది. పైకి ప్రజోద్యమంగా వున్నా, ఆంతర్యంలో బూర్జువావర్గంచేత వారి వర్గలాభాలకొరకు జరుపబడేపోరాటమే కాని వేరు కాదు. అయితే జాతీయనిర్బంధసిద్ధాన్తాన్నెదుర్కొనుశ్రామికులు బూర్జువావర్గంలో కలవనేకూడదని దీని అర్థం కాదు.

పౌరసత్వహక్కులు లేకపోవుట, భాషపై, పాఠశాలలపై, విద్యాసంస్థలపై విధింపబడిన నిర్బంధాలు మొదలైనవి పాలిత జాతుల బూర్జువా వర్గాన్నెంత నష్టపరుస్తాయో అంతకన్న యెక్కువగానే శ్రామికవర్గాన్ని కూడ నష్టపరుస్తాయి. పాలితజాతుల్లోని శ్రామికవర్గంలోనుండి విద్యాధికులు తయారౌటకీ నిర్బంధాలెంతో అడ్డంకి. వారిస్కూల్సు మూసివేసి, సభల్లో వుపన్యాసాల్లో వారిమాతృభాష నుపయోగించుకోనీయకపోతే యేజాతిశ్రామికునికైనా మానసిక వికాసానికి అవకాశం యెక్కడవుంటుంది!

ఇంకో కారణంచేతకూడా నిర్బంధవిధానం శ్రామికవర్గప్రయోజనాలకు ప్రమాదం కలిగిస్తుంది. నిర్బంధవిధానం ప్రజాసామాన్యంయొక్క దృష్టిని సాంఘిక, వర్గసమస్యలనుండి మరలించి, అన్నివర్గాలకు సంబంధించిన జాతీయ సమస్యవైపుకు తిప్పుతుంది. అంతటితో "మాజాతిప్రజలందరి అవసరాలూ, ఆశయాలూ ఒక్కటేనని బూర్జువావర్గం అబద్ధప్రచారం చేయుటకూ, శ్రామికులయొక్క ప్రయోజనములను ప్రక్కకు తోసిపారేసి, వారిని మానసికబానిసత్వంలో పడద్రోయుటకూ తగిన వాతావరణం యేర్పడుతుంది. అన్నిజాతుల శ్రామికులను ఐక్యపరచుటకిదియొక పెద్ద ఆటంకంగా తయారౌతుంది. పోలిష్ శ్రామికులు చాలమంది యిప్పటికీ తమ బూర్జువాజాతీయవాదుల పలుకుబడిక్రిందనేయుండి, అంతర్జాతీయ కార్మికోద్యమానికి విముఖులుగా వున్నారంటే దానికి కారణం పాలకజాతులు తరతరాలనుండి అవలంబిస్తూన్న "పోలిష్ వ్యతిరేక నిర్బంధవిధానమే." ఆవిధానమే శ్రామికులు తమ బూర్జువా దాస్యవిముక్తులు గాకుండా ఆటంకంగా వుందన్నమాట.

ఈనిర్బంధవిధానం యింతతో ఆగదు. 'అణగద్రొక్కుట'తో ప్రారంభించి క్రమక్రమంగా యిది జాతివిద్వేషాలను పురిగొల్పి, జాతికీ జాతికీ మధ్య యుద్ధాలు కల్పించుటలోనికీ, ప్రజాహత్యలను (Massacres) ప్రోత్సహించుటలోనికీ దిగుతుంది. ఈప్రజాహత్యలు, పోగ్రమ్సు అన్నిచోట్లా కాకపోయినా, ప్రాథమిక పౌరసత్వహక్కులుకూడ లేనిచోట్లలో అవి చాల భయంకర రూపాన్ని దాలుస్తాయి. వాటి మూలంగా శ్రామికవర్గ

ఐక్యత పూర్తిగా నాశనమైపోతుంది. కాకసస్‌లోనూ, దక్షిణగప్పాలోనూ యిటువంటి పెక్కుసార్లు జరిగేయి. వివిధజాతుల్లో అనైక్యతవుంటేనే విజాతీయులు పాలించగల్గుతారు, ఆ అనైక్యతను కల్గించుటకే పాలకజాతి జాతి విద్వేషాలను కలహాలను ప్రోత్సహిస్తుంది. ఈ నిర్బంధవిధానం, అనైక్యతను పెంపొందించే విధానం బహుపరిదమైన ప్రతిదేశంలోనూ, కార్మికవర్గ ఐక్యతకు గట్టిదెబ్బ తగిలి తీరుతుంది. అట్టి ఐక్యతాసాధన కిదియొక పెద్ద ఆటంకంగా వుంటుంది.

కాని శ్రామికవర్గంయొక్క ఆశయం యేమిటి? తనవర్గానికి చెందిన అన్నిజాతులప్రజలూ ఒకే అంతర్జాతీయ సమ్మేళనంలో ఐక్యపరచబడాలి. బూర్జువావర్గ భావదాస్యంనుండి అతిత్వరితంగా విముక్తులు గావాలి. తన సోదరుల మానసిక వైజ్ఞానిక శక్తులు యెట్టి ఆటంకాలూ లేకుండా పూర్తిగా వికసించుటకు సంపూర్ణావకాశాలుండాలి. ఈ సమయంలో జాతి భేదాలను మూలబెట్టాలి. శ్రామికులు "యేజాతికిచెందినవారైనా, వారి అవసరాలు ఒకటే. నిర్బంధవిధానాన్ని-అది యేరూపంలో వ్యక్తమైనాసరే-శ్రామికులు తప్పక యెదిరించి తీరుతారు. జాతివిద్వేషాలను పురిగొల్పే విధానాన్ని కూడ వారు తప్పక యెదిరిస్తారు. అందుచేతనే ప్రతిదేశములోను కమ్యూనిస్టుపార్టీలు 'జాతుల స్వయంనిర్ణయహక్కును' బలపరుస్తారు.

ఒకజాతికి స్వయంనిర్ణయహక్కు వున్నదంటే యేమిటి? ఆజాతి ప్రజలే తమభావిని నిర్ణయించుకొనుటకు బాధ్యులు; వారి జాతీయజీవనంలో బలవంతంగా కల్పించుకొనుటకెవ్వరికీ హక్కు లేదు; ఆప్రజలయొక్క విద్యాసంస్థలను నశింపచేయుటకుగాని, వారిభాష నణగద్రొక్కుటకుగాని, వారి ఆచార వ్యవహారాలను నిరసించి నాశనంచేయుటకుగాని, వారి హక్కులను సంకుచితపరచుటకుగాని యెవ్వరికి హక్కు లేదు

అయితే కమ్యూనిస్టులు ఒకజాతియొక్క ప్రతి ఆచారాన్ని, సంస్థనూ విచక్షణలేకుండా బలపరుస్తారని అర్థంకాదు. జాతినిర్బంధవిధానాన్ని తీవ్రంగా ప్రతిఘటిస్తారు. ఒకజాతియొక్క స్వయం నిర్ణయహక్కుకొరకు

పోరాడేటప్పుడు కూడా ఆజాతిలోని అర్థంలేని, అనర్థదాయకములైన వ్యవస్థలను, ఆచారాలను తొలగించుటకు అతి తీవ్రమైన ఆందోళన సాగిస్తూనే వుంటారు. ఎందుచేతనంటే ఆజాతిలోని ప్రజాసామాన్యం వారి దాస్య బంధాలనుండి విముక్తులు గావాలంటే యీ అనర్థదాయకములైన వ్యవస్థలూ, ఆచారాలు నశించక తప్పదు.

ఒకజాతి స్వయం నిర్ణయహక్కును కల్గియున్నదంటే ఆప్రజలకు తమ ఆర్థిక రాజకీయ జీవితాన్ని తమ యిష్టానుసారం నిర్మించుకొనుటకును, యితర జాతులతో కలిపి సమాఖ్యనేర్పరచుకొనుటకూ— ఆసమాఖ్యనుండి విడిపోవుటకూకూడా— సంపూర్ణమైన స్వాతంత్ర్యాన్ని కలిగియున్నదన్నమాట.

అయితే 'జాతి' యొక్క ప్రతి కోర్కెనూ— విషయ పరిశీలన చేయకుండా— కమ్యూనిస్టులు బలపర్చరు. పైన చెప్పిన ప్రకారం ఒకజాతికి అభివృద్ధి మార్గాన్ని విడిచి వెనుకకు పోవుటకుకూడా హక్కు వుంటుంది. ఆప్రజ అభివృద్ధి నిరోధక పంథాను తొక్కినపుడు కమ్యూనిస్టులు అట్టి నిర్ణయం యెడల సానుభూతీ, సహకారమూ చూపరు. శ్రామికవర్గం యొక్క అభివృద్ధికే ఆశయంగా గల సోషల్ డెమోక్రాట్ల యొక్క విధులు వేరు: భిన్న వర్గాలతో కూడిన జాతుల హక్కు వేరు. ఆరెంటింటి పంథాలూ యెల్లప్పుడూ యేకీభవిస్తాయని చెప్పుటకు వీల్లేదు.

కమ్యూనిస్టులు జాతుల స్వయంనిర్ణయ హక్కుకొరకు పోరాడుటలో జాతీయ నిర్బంధ విధానమును నిర్మూలించి, వివిధజాతుల మధ్య కలహ కారణాలను, విద్వేష బీజాలను తొలగించి, వాటిమధ్య సామరస్యాన్ని నెలకొల్పటే వారి ఆశయం.

ఇందులోనే వుంది, వర్గచైతన్యంతో పనిచేసే శ్రామిక వర్గవిధానానికీ, బూర్జువావర్గం అవలంబించే విధానానికీ తేడా. కమ్యూనిస్టుల జాతీయ సమస్యా పరిష్కార మార్గం, వివిధజాతుల మధ్య సుహృద్భావాన్ని పెంపొందించుట. బూర్జువా విధానం, జాతీయపోరాటాలను రెచ్చగొట్టి, జాతీయోద్యమాలలో పగసాధించాలనే భావాన్ని తీవ్రతనూ కల్గించడం.

ఆ కారణం చేతనే వర్గచైతన్యం కల శ్రామికవర్గం, బూర్జువాల జాతీయ పతాకం క్రిందకు చేరజాలదు.

అందుచేతనే బవర్ యొక్క 'పరిణామజాతీయ' విధానం (Evolutionary National Policy) శ్రామికులకు అంగీకృతంకాదు. ఈ పరిణామ జాతీయ విధానమూ, నేటి శ్రామిక వర్గవిధానము ఒకటేనని చెప్పి శ్రామికుల వర్గ కలహాన్ని జాతీయ పోరాటముల కనుగుణంగా వుండేలా మార్చుదామని బవర్ ప్రయత్నించేను.

జాతీయోద్యమం ప్రధానంగా బూర్జువా వుద్యమం. జాతీయోద్యమం యొక్క అదృష్టమూ, బూర్జువావర్గం యొక్క భవిష్యత్తు చాల దగ్గర సంబంధం కలిగియున్నాయి. బూర్జువావర్గం తొలగింపబడిననాడే జాతీయ సమస్య యొక్క పూర్తి పరిష్కారం సాధ్యపడుతుంది. సోషలిజం యొక్క ఏలుబడి లోనే శాశ్వతమైన శాంతి యేర్పడుతుంది. అయినప్పటికీ పెట్టుబడిదారీ విధానం క్రింద కూడ జాతీయ పోరాటాన్ని చాలవరకు తగ్గించవచ్చు. అట్టి పోరాటం యొక్క పునాది పెల్లగించేసి, దానివలన శ్రామిక వర్గానికి సాధ్యమైనంతవరకు ప్రమాదము లేకుండా చేయవచ్చును. ఈవిషయంలో స్విట్జర్లండు, అమెరికాల నుదహరణగా తీసికోవచ్చు. దేశంలో ప్రజాస్వామ్య వుండి. జాతుల కభివృద్ధిచెందు అవకాశాలీయబడినప్పుడే అది సాధ్యపడుతుంది..

రష్యాలో జాతీయ సమస్య.

జాతీయ సమస్యకు సరైన పరిష్కార మార్గం చూపించాలి మనం. ప్రస్తుత పరిస్థితులకు సంబంధించునట్లుగానే జాతీయ సమస్యా పరిష్కారం సాధ్యమని మనం అనుకుంటున్నాము.

ప్రస్తుతం రష్యా తీవ్రమైన మార్పులు జరిగేదశ (Transition Period) లో వుంది. రాజకీయ పరిస్థితులు యింకా చాలా క్లిష్టంగానే వున్నాయి. ('సాధారణ' శాసన బద్ధ Constitutional జీవితం యింకా నెలకొల్పబడలేదు.) ప్రజాజీవనం యింకా మామూలు పరిస్థితులలోనికి వచ్చి కుదుటబడలేదు. ముందు యింకా యెన్నో క్లిష్టసమస్యల పరిష్కారం కావలసి యున్నది. దీనిమూలంగానే సంపూర్ణ ప్రజాస్వామ్య సంస్థాపన కొరకు వుద్యమం బయల్దేరుతుంది.

ఆవుద్యమాన్ని మనసులో వుంచుకొని మనం జాతీయ సమస్యను జాగ్రత్తగా పరిశీలించాలి. దేశంలో సంపూర్ణ ప్రజాస్వామ్యం అనే పునాది వుంటేనే జాతీయ సమస్యా పరిష్కారం సాధ్యమౌతుంది.

ఈసమస్యా పరిష్కారమార్గం ఆలోచించేటప్పుడు మనదేశంలోని పరిస్థితినేకాక, విదేశాలలోని పరిస్థితులను కూడా గమనించ వలసియుంటుంది. రష్యా ఆసియా, ఐరోపాల మధ్యవుంది. దానికొక వైపున ఆస్ట్రియా, మరొక వైపున చైనా. ఆసియా ఖండంలో ప్రజాస్వామ్య విధానం అనివార్యంగా అభివృద్ధి చెంది తీరుతుంది.

యూరోపులో సామ్రాజ్యవాదం అభివృద్ధి చెందుతోంది కొన్ని కారణాలవలన. "పెట్టుబడి" (Capital) స్వదేశంలో ఖాళీలేక యితర దేశాలవైపు ప్రవహిస్తూంది. దానికి కొత్తమార్కెట్లు, చవకలేబరు (Cheap labour) కావాలి. పెట్టుబడి (Investment) పెట్టుటకు కొత్తమార్గాలు వెతకుతూంది. ఇదంతా యెన్నో క్లిష్ట పరిస్థితులను కల్పించి చివరకు యుద్ధానికి దారితీస్తుంది. [illegible]

మొదలు. దేశంలోని పరిస్థితుల్లోనూ, విదేశ పరిస్థితులలోను కొన్ని మార్పులు రావచ్చు. ఆమార్పుల మూలంగా, కొన్ని జాతులు తమ స్వాతంత్ర్యాన్ని స్థాపించుకొనుట అవసరం కావచ్చు. అటువంటివాటి విషయంలో మార్క్సిస్టు లెప్పుడూ ఆటంకములు కల్పించరు.

అంటే, రష్యన్ మార్క్సిస్టుల దృష్టిలో "జాతుల స్వయంనిర్ణయ హక్కు" కు యెంతో ప్రాధాన్యతవుంది

జాతీయ సమస్యాపరిష్కారానికి "స్వయం నిర్ణయహక్కు" ప్రధానాంశం. తర్వాత మేము విడిపోము. మీతోనే కలిసివుంటాం అనే జాతుల విషయంలో మనం యేమి చేయాలి? అనే దొక సమస్య.

'జాతీయ వైజ్ఞానిక స్వపరిపాలన' తగిన మార్గం కాదని తేలింది. ఎందుచేతనంటే అది అస్వాభావికమూ, ఆచరణ సాధ్యంకానిదీని. దానిప్రకారం ఒకజాతిగా కలుపబడిన ప్రజలే దేశంలోని పరిస్థితులమూలాన చెల్లాచెదరై దేశం నలుమూలలకూ పోతున్నారు. ఆజాతీయ వైజ్ఞానిక స్వపరిపాలన వారిలో ఐక్యతను నిలబెట్టలేక పోతూంది: వాస్తవిక సంఘటనల బలంనుంచు అది నిలువలేకుండా వుంది.

ఈ వైజ్ఞానిక స్వపరిపాలన "జాతీయత" ను బలపరుస్తుంది. దీనికే, జాతిప్రత్యేకతను బట్టి ప్రజలు విభజింపబడాలి, ప్రతిజాతిలోనూ వున్న విలక్షణ వైవిధ్యాలను పెంపొందించవలెను అనే అభిప్రాయానికి చాలా దగ్గర సంబంధ వుంది. కాని ఇది కమ్యూనిస్టుల పాలసీకి పూర్తిగా వ్యతిరేకం.

. రీహ్‌స్రాట్ (Reichsrat) లోని మొరేవియన్ "సెపరేటిస్టు"లు జర్మన్ సోషల్ డెమోక్రాట్లనుండి విడిపోయి మొరేవియన్ బూర్జువా డెపుటీలతో కలసి ఒక 'ముఠా' (Ring) గా యేర్పడ్డారు. బండ్‌లోని రష్యన్ సెపరేటిస్టులు 'సబ్బాత్'పద్ధతి కొరకు ఆందోళన చేస్తున్నారు; 'డ్యూమా'లో ఒక్క "బండిస్టు" (Bundist) డెప్యూటీలు లేరు, కాని, బండ్ డిస్ట్రిక్టు లోని కొంత సంస్థలో యూదుమతవృద్ధి వ్యతిరేకమైన యూదుల ముఠా వుంది. బండ్ ద్వారా యూదు కార్మికుల్ని, బూర్జువా వర్గాన్ని ఐక్యపరచడానికి

ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి. ఈపై రెండువిషయాలూ కూడా 'జాతీయ వైజ్ఞానిక స్వపరిపాలన' యెట్లు పరిణమిస్తుందో స్పష్టంగా వెల్లడిస్తున్నాయి.

దీన్నిబట్టి చూస్తే "జాతీయ వైజ్ఞానిక స్వపరిపాలన" జాతీయసమస్యలు పరిష్కరింపజాలదని తేలుతూంది.

అయితే మార్గాంతరం యేమిటి?

నిజమైన పరిష్కారమార్గం ప్రాంతీయ స్వపరిపాలన (Regional-autonomy) ఒక్కటే. పోలండు, యుక్రైన్, కాకసస్ మొదలైన ప్రత్యేక ప్రాంతాలకు స్వపరిపాలన యివ్వాలి.

ఇందులో ముఖ్యమైన లాభం యేమిటంటే, ఒక ప్రత్యేక ప్రదేశంలో నివశించే జనానికే స్వపరిపాలన యివ్వబడుతూంది; కాని, నివాస ప్రదేశమైనా లేని వూహాజనిత విషయం (Fiction) కి కాదు.

రెండోది, అది 'జాతి' ని బట్టి ప్రజలను విభజించదు: జాతీయ విభజన (Partition) లను బలపరచదు; పైగా ఆవిభజనలను కూలదోసి ప్రజలనందరనూ ఐక్యపరుస్తుంది. అప్పుడు విభజన వర్గభేదాలను బట్టి జరుగుతుంది కాని జాతి భేదాలను బట్టిగాదు.

పైగా, కేంద్రప్రభుత్వ నిర్ణయాలకొరకు కనిపెట్టుకు కూర్చోవలసిన అవసరంలేకుండానే, తన ప్రాంతంలోని సహజ సంపదను పూర్తి వుపయోగంలోనికి తెచ్చుటకూ, వుత్పత్తిశక్తులను లాభకరమైన మార్గాల్లో అభివృద్ధి చేయుటకూ మంచి అవకాశాలు ఉంటాయి.

"జాతీయవైజ్ఞానిక స్వపరిపాలనకు యీపనులలో యేటిని చేయుటకూ సమర్థత వుండదు.

అందుచేత జాతీయ సమస్యా పరిష్కారానికి, ప్రాంతీయ స్వపరిపాలన చాలా [illegible].

[illegible] (Region) లోనూ కూడా [illegible]జలంతా ఒకే జాతి [illegible] లేరు. యెన్నో అల్పసంఖ్యాక జాతులున్నాయి, ప్రతి ప్రాంతంలోనూ. [illegible] యూదులు; లిథునేనియాలో లాట్వియన్లు;

కాకసస్‌లో రష్యన్లు, యుక్రైనులో పోల్సు వున్నారు. అట్టి పరిస్థితులలో అధిక సంఖ్యలోవున్న జాతి మిగతా అల్పసంఖ్యాకవర్గాలను నిర్బంధ విధానానికి లోనుగావించదా అని సందేహం రావచ్చు. కాని వెనుకటి సమాజ విధానం (old order) లోనే అటువంటి నిర్బంధ విధానానికి అవకాశం వుంటుంది. కాని దానిని తొలగించి, దేశంలో సంపూర్ణ ప్రజాస్వామికం నెలకొల్పిననాడు అటువంటి భయానికి తావుండదు.

చెల్లాచెదరుగావున్న యీ అల్పసంఖ్యాక వర్గాల నన్నింటినీ కలిపి జాతీయ సమ్మేళన (National union) యేర్పరుస్తే బాగుంటుందంటారు కొందరు. కాని నిజంగా యీ 'అల్పసంఖ్యాకు'లు కోరేది తాము నివసించే ప్రాంతాల్లో యితరులతో సమానహక్కులు కాని యేదో కృత్రిమమైన సమ్మేళనకాదు. సంపూర్ణ ప్రజాస్వామ్యంలేనినాడు ఆజాతీయ సమ్మేళన వలన వారికి యేమీ లాభంలేదు. ఆప్రజాస్వామ్యమే నెలకొల్పబడిననాడు 'జాతీయ సమ్మేళన' (National union) యొక్క అవసరమేలేదు.

ఏ అల్ప సంఖ్యాకవర్గమైనా దేన్నిగురించి యెక్కువ భయపడుతుంది? దాని అసంతృప్తికి కారణమేమిటి?

దాని అసంతృప్తికి కారణం తన మాతృభాష నుపయోగించుకొనే హక్కు లేకపోవడమే; (ఏక జాతీయ సమ్మేళన లేకపోవడం దానిలో అంత అసంతృప్తిని కల్గించదు) మాతృభాష నుపయోగించుకొనుటకు ఆప్రజలకు స్వాతంత్ర్యంయివ్వండి: వెంటనే ఆ అసంతృప్తి తొలగిపోతుంది.

అల్పసంఖ్యాక ప్రజల అసంతృప్తికి కారణం వారికి స్వంత పాఠశాలలు, వివిధపౌరసత్వపు హక్కులు, మత స్వాతంత్ర్యము, మొదలగునవి లేకపోవడమే కాని యింకొకటికాదు. వారికి జాతీయ పాఠశాలలు, మిగిలిన వివిధ హక్కులు, స్వాతంత్ర్యములు యివ్వండి; వారి అసంతృప్తి కారణాలన్నీ తొలగిపోతాయి.

అన్ని విషయాలలో (భాష, పాఠశాలలు మొ॥) వారికి యితర జాతులతో సమాన హక్కుల నిచ్చుట వలన జాతీయ సమస్య చాలావరకు

పరిష్కారం అవుతుంది. ఏజాతికీ అసాధారణాధికారాలు (Privileges) వుండ కూడదు. అల్పసంఖ్యాక జాతులహక్కులపై నిర్బంధాలూ, నిబంధనలూ తొలగించాలి. న్యాయదృష్టిలో అన్ని జాతులకూ సమాన హక్కులివ్వబడాలి. ఇదంతా జరగాలంటే దేశంలో సంపూర్ణ ప్రజాస్వామ్య పద్ధతులపై నిర్మింప బడిన రాజ్యాంగవిధానం స్థాపింపబడాలి.

అట్టి ప్రజాస్వామ్యం, నిష్పాక్షికమైన రాజ్యాంగచట్టం, వున్ననాడే మైనారిటీ జాతులకు, తమహక్కులు రక్షింపబడతాయనే విశ్వాసం కలుగు తుంది, కాని వూరికే కాగితం మీద గ్యారంటీ యిచ్చినంత మాత్రంతో లాభంలేదు.

'అర్గనైజేషనల్ ఫెడరలిజమ్'కీ 'జాతీయ వైజ్ఞానిక స్వపరిపాలన'కూ చాలా దగ్గర సంబంధంవుంది. ఆ లిమిటెడ్ ఫెడరలిజానికి (ఇది వివిధ జాతులను పరస్పరం వేరుచేయుటకూ, విభేదాలకూ దారితీస్తుంది.) అనుకూలమైన వాతావరణాన్ని సృష్టిస్తుంది, వైజ్ఞానిక స్వపరిపాలన. ఆస్ట్రియాలో జెర్కులు, రష్యాలో 'బండిస్టులు కూడ మొదట "స్వపరిపాలన" కావాల న్నారు; తర్వాత సమ్మేళన (Federation) లోకి దిగేరు; చివరికి యెవరి మట్టుకు వారు వేరుగా వుండుటే (Seperation) మంచిదన్నారు. దీనికి కారణం 'జాతీయ స్వపరిపాలన' వలన ప్రజల్లో బయల్దేరిన జాతీయ వాతా వరణమే. అర్గనైజేషనల్ ఫెడరలిజము, నేషనల్ అటానమీ, ఒకే సంధాన నడమటలో ఆశ్చర్యపడ వలసినదేమీ లేదు. రెండింటి ప్రకారమూ కూడా 'జాతి'ని బట్టి విభజన జరగాలి. జాతిని బట్టియే నిర్మాణం జరగాలంటాయి రెండూను. కాని ఒక్క తేడావుంది. ఒకదాని ప్రకారం మామూలుగా 'జనాభా' అంతా విభజింపబడిపోతుంది: రెండోదాంట్లో శ్రామికులను విభ జించడం జరుగుతుంది.

జాతి భేదాలనుబట్టి శ్రామికులను విభజిస్తే కలిగే చెడుఫలితాలెన్నో వున్నాయి. ఐక్యశ్రామికవర్గపార్టీ విచ్ఛిన్నంకావడం, ట్రేడ్ యూనియను లో కూడ యీజాతి విభజన ప్రవేశ పెట్టబడటం, జాతుల మధ్య నిస్పృహలు

పెరుగుట, ఒకజాతికార్మికులు సమ్మెచేస్తూంటే మరోజాతివారిచే దానిని భగ్నం చేయడం (National Strike Breaking) వీటన్నిటి మూలంగా కమ్యూనిష్టుపార్టీ సభ్యులలో (Ranks) అధైర్యం, నిస్పృహ కలగడం యివి ఆర్గనైజేషనల్ ఫెడరేషన్ యొక్క ఫలితాలు.

ఆస్ట్రియాలో సోషల్ డెమోక్రసీ యొక్క చరిత్రను బట్టియూ, రష్యాలో 'బండ్' యొక్క కార్యకలాపం చూస్తేనూ యీవిషయం నిజమేనని తెలుస్తుంది.

దీనికొకే నివారణ మార్గంవుంది. పార్టీని, అంతర్జాతీయ పార్టీగా నిర్మించాలి.

రష్యాలోని కార్మికులనందర్నీ వివిధ ప్రాంతీయ సంఘాలుగా (Collective bodies) యేర్పరచాలి. సాధ్యమైనంత వరకు ఒకేజాతి కార్మికుల నందరను ఒకే సంఘంలో ఐక్యపరచాలి. (United and integral) ఆ సంఘాలన్నిటినీ కలిపి ఒకే ఒకపార్టీగా నిర్మించాలి. ఈ విధమైన పార్టీ నిర్మాణంలో సభ్యులుగావున్న వివిధప్రాంతాలకు Regions విశాలమైన స్వపరిపాలన హక్కు లుంటాయని వేరే చెప్పనక్కరలేదు.

కాకసస్ ప్రదేశం యొక్క అనుభవాన్ని బట్టి చూచినా, యిట్టి నిర్మాణం అవసరమని తేలుతూంది. కాకేషియన్లు ఆర్మీనియన్, తార్తార్ కార్మికులమధ్యగల విద్వేషాలను తొలగించగల్గేరు. ప్రజాహత్యలు, కాల్పులు, జరగడానికే అవకాశంలేకుండా చేసేరు. యెన్నోజాతులకు నివాసస్థానమైన 'బాకూ' లో కొట్లాటలు లేకుండా చేయగల్గేరు; శ్రామికులందరను ఒకే బలమైన వుద్యమంలోనికి ఆకర్షించగలిగేరు. వారు దీనంతనూ జయప్రదంగా సాధించగల్గుటకు కారణము కకేషియన్ కమ్యూనిస్టుపార్టీ యొక్క అంతర్జాతీయ నిర్మాణమే (Inter National Structure)

నిర్మాణ విధానంయొక్క తరహా కార్మికుల మానసిక జీవితం అంతమీదనూ యెంతో ప్రభావాన్ని (influence) కలిగియుంటుంది. తాను సభ్యుడుగా వున్న సంస్థయొక్క జీవితమే కార్మికులలో ప్రతిఫలిస్తుంది. ఆ

సంస్థయే అతని మానసికాభివృద్ధికి దోహదమిస్తుంది. అతనికి విద్యగరపుతుంది. అతడు ఆసంస్థలోని ఇతరజాతి శ్రామికులతో నిరంతర సాహచర్యంలోనికివస్తూ వొకేనాయకత్వంక్రింద వారందరితో చేయి చేయి కలిపి తమ అందరియొక్క సామాన్యాశయ సిద్ధికై ఐక్యపోరాటాల్లో పాల్గొంటాడు. దానివలన అతనిలో "శ్రామికులందరు ఒకేవర్గ కుటుంబములోని సభ్యులు. సోషలిజాన్ని సాధించబూనిన మహాసైన్యంలోని వీరసైనికులు" అనేచైతన్యం కలుగుతుంది. శ్రామికుల్లో ఎంతో ఉత్తేజం కలిగిస్తుంది. వారిలోని శక్తులభివృద్ధిచేసి శ్రామికోద్యమానికే బలం యిస్తుంది.

అందుచేత "అంతర్జాతీయ పద్ధతులమీద నిర్మాణం వివిధ జాతులసఖ్య పరస్పర విశ్వాసాన్ని, సుహృద్భావాన్ని పెంపొందిస్తుంది. అంతర్జాతీయ భావం పెంపొందుటకిది యెంతో దోహదమిస్తుంది.

కాని జాతీయసూత్రాల (national lines) ప్రకారం నిర్మితమైన వాని విధానం వేరుగా వుంటుంది. శ్రామికులు తమజాతిని బట్టి తమ సంఘాలను నిర్మించుకొన్ననాడు వారికి తమవర్గానికే చెందిన యితర జాతుల శ్రామికులతో యేమీ సంబంధాలుండవు; తమ 'జాతి' సరిహద్దులలోనే బంధితులైపోయి యితరులనుండి వేరుచేయబడిపోతారు. ఈరకం నిర్మాణ సంస్థలో, శ్రామికులందరికూ సామాన్యమైన (Cammon) విషయాలకు గాక, వారినొకరినుండి ఒకరిని వేరు పరచే (distinguish) తేడాలకే యెక్కువ ప్రాధాన్యత యివ్వబడుతుంది. దాని దృష్టిలో ప్రతిశ్రామికుడు ఫలానా జాతికి చెందినవాడుగానే కన్పడుతాడు. అతడు యూదుజాతీయుడా, పోలిష్ జాతీయుడా అనే విషయమే పరిగణింపబడుతుంది. కాని యేజాతికి చెందినప్పటికీ శ్రామికులందరకూ ఒకే విధమైన యిబ్బందులు (Grievances) సామాన్యాశయాలు common aims వున్నాయనే సంగతి విస్మరింపబడుతుంది. అలాంటప్పుడు శ్రామిక సంస్థలలో "నేషనల్ ఫెడరలిజమ్" ను ప్రవేశపెట్టుటవలన వారిలో "మాజాతికి ఇతరజాతులతో సంబంధంలేదు" అనే ఏకాకితనం అభివృద్ధి చెందుతుంది.

అనగా 'జాతి' ని బట్టి సంస్థలను నిర్మించుట, జాతీయ సంకుచిత తత్వానికి, యితరజాతుల యెడల నిరసనకూ దారి తీస్తుంది.

ఇక్కడ మనకు రెండురకాల నిర్మాణ తరహాలున్నాయి. ఒకటి అంతర్జాతీయ ఐక్యతపై నాధారపడుతుంది; రెండోది 'జాతి' ని బట్టి కార్మిక వర్గాన్ని విభజిస్తుంది.

ఈరెండూ పరస్పరవ్యతిరేక పంథాలు. వాటిమధ్య సామరస్యం కల్గించుట యిప్పటివరకూ సాధ్యం కాలేదు.

1897 వింబెర్గ్ పార్టీ కాంగ్రెస్‌లో ఆస్ట్రియన్ సోషల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ పై రెండు విధానాలను సమన్వయి పరిచే వుద్దేశ్యంతో కొన్ని సూచనలు చేసింది. కాని అవి యెన్నడూ ఆమోదించక పోయేటప్పటికి ఆస్ట్రియన్ పార్టీ వేరుపడిపోయింది. తనతో బాటు ట్రేడు యూనియన్లను కూడ కాంగ్రెసునుండి విడదీసేసింది. 'సామరస్యం' కల్గించుట అసాధ్యమైనది. స్ట్రాసర్ (Strasser) చెప్పినట్లు "వింబెర్గ్‌పార్టీ కాంగ్రెస్‌లో (సెపరేటిజమ్) 'విచ్ఛిన్నవాదం' మొదటి విజయాన్ని పొందింది"

రష్యాలో కూడ యిలాగే జరిగింది స్టాక్‌హోమ్ కాంగ్రెసులో రెండు పార్టీలమధ్యనూ జరిగిన "రాజీ"వలన పరిస్థితులేమీ చక్కబడలేదు. ఆ 'రాజీ' (Compromise) ని 'బండ్' వ్యతిరేకించింది. వివిధ ప్రాంతాలలో వివిధ జాతుల కార్మికులందర్ని 'ఒకే సంస్థ'లోకి చేర్చడానికి జరిగే ప్రయత్నాలను 'బండ్' వ్యతిరేకించసాగింది. 1907—1908 లో రష్యన్ సోషల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ అన్నిజాతుల కార్మికులమధ్య ఐక్యతను నెలకొల్పి పార్టీని బలపర్చవలెనని గట్టిగా ఆదేశించినది. అప్పుడుకూడా 'బండ్' తన విచ్ఛిత్తికి దారితీసే పంథాను (Separatist Tactics)విడిచిపెట్టలేదు. మొదట 'జాతీయ స్వపరిపాలన' ను వుపదేశించిన "బండ్" క్రమంగా సంపూర్ణ విచ్ఛిత్తికి, విభేదాలకు కారణమైంది. రష్యన్ సోషల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ నుండి విడిపోయి దానిని బలహీనపరచి దానిలోని ఐక్యతను చెడగొట్టింది.

'జగిల్లో' (Jagiello) వ్యవహారం జ్ఞాపకం తెచ్చుకుంటే యిదంతా బోధ పడుతుంది.

'రాజీ' పద్ధతి యేమాత్రమూ ప్రయోజనకారి కాదు; పైగా అది చెడ్డది కూడాను. అందుచేత ఆమార్గాన్ని విడిచిపెట్టాల్సి వుంది.

రెండే మార్గాలున్నాయి. ఒకటి, శ్రామికులందర్నీ వారివారి 'జాతి'ని బట్టి వేర్వేరు సంస్థలుగా నిర్మించడానికి అంగీకరించి దాని కనుగుణ్యంగా రష్యన్ సోషల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ తన నిర్మాణాన్ని సంస్కరించుకోవాలి; లేదా, శ్రామికవర్గమును అంతర్జాతీయ పద్ధతులపై సంఘటిత పరచుటకు 'బండ్' ఒప్పుకొని, ప్రాంతీయ స్వపరిపాలన సిద్ధాంతానుసారం పునర్నిర్మింప బడాలి. (కాకేషియన్, పోలిష్, లెట్టిష్ సోషల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీలలా విధానం మీదనే నిర్మింపబడినై) అల్లా చేస్తేనే యూదు శ్రామికులు రష్యాలోని యితర జాతులకు చెందిన శ్రామికులతో కలిసి ఐక్యతను పొందుట వీలుపడుతుంది.

ఇంకో మధ్యమార్గంలేదు. సిద్ధాంతములు (Principles) జయం పొందుతాయి, కాని యెప్పుడూ 'రాజీ' కి దిగవు.

అందుచేత, జాతీయ సమస్యా పరిష్కారంలో శ్రామికవర్గపు అంతర్జాతీయైక్యత ఒక ప్రధానాంశం.

వియెన్నా, జనవరి. 1913.

జాతీయసమస్య - పార్టీ తక్షణకర్తవ్యములు.

Theses on the immediate Tasks of the Party in Connection with the National Problem.

(కమ్యూనిస్టు పార్టీ పదో సమావేశం ముందుంచబడింది. సెంట్రల్ కమిటీవారి ఆమోదంతో. 1921)

1. పెట్టుబడిదారీ విధానము—జాతీయ నిర్బంధ విధానం.

1. పెట్టుబడిదారీ యుగంలోనే 'జాతులు' పుట్టేయి. భూస్వామ్య విధాన నాశనమూ, పెట్టుబడిదారీ విధానాభివృద్ధి క్రమమూ, అదే సమయములో ప్రజలను వివిధజాతులుగా కూడ కట్టేయి. బ్రిటన్, ఫ్రాన్స్, జర్మనీ, ఇటలీలలో పెట్టుబడిదారీ పద్ధతి భూస్వామ్య పద్ధతిని కూలదోసి సర్వాభివృద్ధి చెందుతూన్న సమయంలోనే ఆ ప్రజలు జాతులుగా యేర్పడ్డారు.

2. కొన్నిచోట్ల ప్రజలు జాతులుగా యేర్పడుట, కేంద్రీకృత రాజ్యాంగ (Centralised State) స్థాపనా యించుమించు ఒకేసారి జరిగేయి. అప్పుడా రెండూ యేకమై స్వతంత్ర బూర్జువా జాతీయ ప్రభుత్వాలుగా అభివృద్ధి చెందేయి. గ్రేట్ బ్రిటన్ (ఐర్లండును మినహాయించి) ఫ్రాన్స్, ఇటలీలలో యిదే జరిగింది. తూర్పు యూరపు దేశాల్లో మాత్రం భూస్వామ్య విధానం విధ్వంసం చేయబడకముందే, ప్రజలు జాతులుగా యేర్పడుటకు పూర్వమే, బలమైన కేంద్రరాజ్యాంగ స్థాపన అవసరమైంది. ఆదేశాలకు దండయాత్రల నెదుర్కొని స్వరక్షణ చేసుకోవలసిన అవసరం మూలాన కేంద్రరాజ్య స్థాపనలు చాల త్వరగా జరిగేయి. అందుమూలంగా తర్వాత తర్వాత జాతులుగా యేర్పడిన ప్రజలను స్వంతంగా జాతీయ రాజ్యాంగములను స్థాపించుకొనుటకు వీల్లేకపోయింది. బహుజాతి బూర్జువా ప్రభుత్వాలు Multinatinal యేర్పడ్డాయి. వాటిలో ఒక బలవంతమైన

జాతి, మిగతా బలహీన జాతులన్నిటిని అణగ ద్రొక్కి తనకు బానిసలుగా చేస్తుంది. ఆస్ట్రియా-హంగరీ, రష్యాలు యీరకమైన బహుజాతి రాజ్యాంగములే.

3. ఫ్రాన్సు, ఇటలీ మొదలగు జాతీయ రాజ్యాంగములలో—ప్రజలందరూ యించుమించు ఒకజాతివారే కావడంచేత— జాతీయనిర్బంధవిధానం అనేది వుండేదికాదు. బహుజాతి రాజ్యాంగాలు మొదటినుంచీ ఈనిర్బంధవిధానానికి, జాతీయోద్యమాలకూ పుట్టినిల్లు. వాటిలో ఒకజాతి ఇతరజాతులమీద స్వారీచేసేది; పాలితజాతుల అభివృద్ధి కేమీతోడ్పడేదికాదు. పాలకపాలిత జాతులయొక్క ప్రయోజనాలు, ఆశయాలు పరస్పర వ్యతిరేకంగా వుండేవి. వాటిమధ్య సామరస్యం వుంటేనే, బహుజాతి ప్రభుత్వాలు జీవించగల్గుతాయి. ఈవ్యతిరేకతను తొలగించుటకు చేయబడిన ప్రయత్నాలన్నీ విఫలమైనాయి; పైగా జాతులమధ్య సమానత్వం స్థాపించుటకూ, అల్పసంఖ్యాక జాతుల హక్కులను రక్షించుటకూ చేయబడిన ప్రయత్నమూ జాతీయ విద్వేషాలను, కలహాలను యెక్కువ చేసిందేకాని, పోగొట్టలేకపోయింది. ఆప్రయత్నాలు విఫలమగుటకొక ప్రధానకారణంవుంది. వ్యక్తిగత ఆస్తివిధానమూ, వర్గభేదాలూ అంతరించనంతవరకు యీప్రయత్నాలన్నీ అపజయం పొందితీరుతాయి. వాటినల్లాగేవుంచి జాతీయ సమస్యను పరిష్కరించబూనుట శుద్ధ తెలివితక్కువ.

4. యూరపులో పెట్టుబడిదారీ విధానం స్థిరపడి అభివృద్ధి చెందిన కొలదీ వివిధదేశాల బూర్జువా వర్గాలకు మార్కెట్లు, ముడిపదార్థాలు, చవకపనివాళ్ల యొక్క అవసరం కూడ యెక్కువైంది. తమ వర్తక రహదారులను కాపాడుకోవాలి; తమచేతిలోవున్న అధిక పెట్టుబడులను పారిశ్రామికంగా వెనుకబడియున్న దేశాలకు పంపి అక్కడ పెట్టుబడిపెట్టి వాటిపై తమ ఆర్థిక అధికారం నెలకొల్పసాగేరు; ఇతరదేశాలను వశపరచుకొని వాటిని తమ పరిశ్రమలకు మార్కెట్లుగా, ముడిసరకులను, చవకలేబరు సప్లయిచేసే దేశాలుగా వుపయోగించుకో సాగేరు. ఈవిధంగా వెనుకటి ఏకజాతి ప్రభుత్వా

లన్నీ సామ్రాజ్యాలు సంపాదించి బహుజాతి రాజ్యాలుగా తయారయేయి. తమ ఆధిక్యత్వాన్ని నిలబెట్టుకొనేందుకు వలస దేశాల ప్రజలపై నిర్బంధ విధానాన్ని నిరంకుశంగా సాగించేరు. ఇదంతా చూసి తూర్పు యూరప్‌లోని బహుజాతి ప్రభుత్వాలలోని పాలక జాతులు కూడ తమ నిరంకుశ విధానాన్ని సాగిస్తూనే యింకా కొత్తదేశాలను బలహీన ప్రజలను తమక్రిందకు తెచ్చుకొని తమ సామ్రాజ్యాలను విస్తృతం చేయుటకు ప్రయత్నించసాగేరు. జాతి సమస్యక్రమంగా వలసరాజ్య సమస్యగా మారింది. నాటినుండి జాతీయ నిర్బంధవిధానం ప్రభుత్వాల ఆంతరంగిక సమస్యనుండి, వివిధ ప్రభుత్వాల మధ్య నిర్ణయింపబడవలసిన సమస్యగా మారింది; వలసరాజ్యాల కొరకు బలహీనజాతులపై తమ నిరంకుశత్వాన్ని స్థాపించి, తమ దోపిడీ విధానాన్ని కొనసాగించేందుకు పెద్ద సామ్రాజ్యవాద దేశాలమధ్య యుద్ధాలుగా పరిణమించింది.

5. సామ్రాజ్యవాద యుద్ధకాలంలో యీబహుజాతి రాజ్యాంగాలలో వివిధజాతులమధ్య నున్న అణచరాని విద్వేషాలు తీవ్రంగా బయటికొచ్చేయి. ప్రభుత్వాలు పైకి డాబుగావున్నా లోపల యేమీ సత్తా లేదని తేలిపోయింది. ఆయుద్ధపర్యవసానంగా, గ్రేట్ బ్రిటన్, ఫ్రాన్సు, ఇటలీ మొదలగు సామ్రాజ్యవాద రాజ్యాంగములలో జాతివిద్వేషాలూ పోరాటాలు చాలా వ్యాప్తంగా బయల్దేరినై. ఓడిపోయిన ఆస్ట్రియా-హంగరీ, రష్యా (1917) మొదలగు పాత బహుజాతి రాజ్యాంగాలు పూర్తిగా విచ్ఛిన్నమై పోయేయి; పోలండు, జెకోస్లోవేకియా, యుగోస్లావియా, జార్జియా, ఫిన్లండు, ఆర్మీనియా మొ॥ నూతన బూర్జువా జాతీయ ప్రభుత్వాలు స్థాపింపబడినై. బూర్జువా ప్రపంచానికి తెలిసినంతవరకు యిదొక్కటే అతి తీవ్రమైన శక్తివంతమైన జాతీయ సమస్యా పరిష్కారమార్గం. కాని, కొత్త బూర్జువా జాతీయ ప్రభుత్వాల పుట్టుక వివిధజాతులమధ్య సామరస్యం కల్గించలేకపోయింది; వివిధజాతుల మధ్యగల అసమానతనుగాని, జాతీయ నిర్బంధ విధానాన్ని గాని తొలగించలేకపోయింది. అవి జాతీయ సమస్యను పరిష్కరించ

లేక పోవుటకు అసలు కారణం ఆదేశాలలో వున్న ఆర్థిక, సామాజిక వ్యవస్థయే. వ్యక్తిగతఆస్తి (Private Property) వర్గాల మధ్య అసమానత వున్నంతకాలం ఆయా జాతీయ రాజ్యాంగాలు కూడ (a) అల్పసంఖ్యాక జాతులను అణగద్రొక్కుటకే, ప్రయత్నిస్తాయి. (పోలండులో తెల్లరష్యన్లు, యూదులు, యుక్రేనియన్లు యంతో హింసకు గురియౌతున్నారు; జార్జియాలో ఆర్మీనియనులు, ఓస్సెట్లు, అబ్ఖాసియన్లు హింసింపబడుతున్నారు. యుగోస్లావియా క్రోటులకు, బోస్నియన్లను అణగ ద్రొక్కి వేస్తుంది.) (b) బలహీనులైన తమ యిరుగుపొరుగు వారిని తమ అధికారం క్రిందకు తెచ్చుకో జూస్తాయి. చివరకు అదురాక్రమణ విధేదాలకూ, యుద్ధానికీ దారితీస్తుంది. (పోలండు లిథుయేనియా, యుక్రేన్, రష్యాల యెడలను; యుగోస్లావియా బల్గేరియాకు వ్యతిరేకంగానూ, జార్జియా, ఆర్మీనియా, టర్కీలకు వ్యతిరేకంగానూ దురాక్రమణ విధానం అవలంబిస్తున్నారు) (c) తమ అధికారం నిలబెట్టుకొనేందుకు 'పెద్ద'సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వాలనుండి సహాయంకోరి ఆర్థికంగానూ, సైనికంగానూ వారికి దాసులౌతారు.

6. యుద్ధానంతర కాలంలో (Postwar period) యెక్కడ చూచినా జాతీయ విద్వేషాలు, అసమానత, నిర్బంధవిధానం, యుద్ధాలు, ఇవే కన్పిస్తున్నాయి. నాగరక జాతులు ఒకరిమీద ఒకరూ, యితర బానిస జాతులమీద కూడ తమ సామ్రాజ్యవాద పశుత్వాన్ని రుద్దాలని ప్రయత్నిస్తున్నాయి. "పెద్ద" రాజ్యాలు (GreatPowers) తమకు లోబడియున్న దేశాలనూ, పేరుకు స్వతంత్రంగావున్న జాతీయ ప్రభుత్వాలనూ కూడ పీడించి దోపిడీ చేస్తున్నాయి; మళ్ళీ వాటిలో అవే యితరులను దోచుకొనే హక్కు కోసం పోట్లాడుకుంటున్నాయి. ఇంకోప్రక్క యీ జాతీయ రాజ్యాంగాలన్నీ పెద్దరాజ్యాల బానిసత్వంలోనుండి తప్పించుకొనుటకు గిజాయించుకుంటున్నాయి; వాట్లలో అవి తమ సరిహద్దులను పెంచుకొనేందుకు యితరులతో పోరాడుతున్నాయి; మళ్లీ ప్రతిఒక్కరూ తమక్రిందవున్న అల్పసంఖ్యాక జాతులపై దారుణ నిర్బంధాలను ప్రయోగిస్తున్నారు. వలస

రాజ్యాల్లో కూడ సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వ వ్యతిరేకపోరాటాలు తీవ్రరూపం దాలుస్తున్నాయి. సామ్రాజ్యవాద దేశాల్లోనూ, జాతీయ రాజ్యాల్లోనూ కూడ జాతి విభేదాలంతకంత కెక్కువౌతున్నాయి. అల్పసంఖ్యాక జాతులకూ, పాలకజాతికీ మధ్య తీవ్ర పోరాటాలు జరుగుతున్నై. సామ్రాజ్యవాద యుద్ధం ప్రపంచానికిచ్చిన వారసత్వంయిది. బూర్జువా సమాజం జాతీయ సమస్య నెంతమాత్రమూ పరిష్కరింపజాలదని ప్రపంచానికి స్పష్టంగా వెల్లడయింది.

2 సోవియట్ విధానము — జాతీయస్వాతంత్ర్యము.

1. వ్యక్తిగత ఆస్తి, పెట్టుబడి ప్రజల ఐక్యతను భంగపరుస్తాయి. జాతి విభేధాల నెక్కువచేసి జాతీయ నిర్బంధ విధానాన్ని బలపరుస్తాయి. సమిష్టిఆస్తి, లేబరు ప్రజలనైక్యపరచి జాతీయ నిర్బంధాన్ని తుదిముట్టిస్తుంది. సోషలిజం వున్నచోట జాతీయ స్వాతంత్ర్యం నెలకొల్పబడి, నిర్బంధ విధానం నిర్మూలింపబడుతుంది. పెట్టుబడిదారీ విధానంతో నిర్బంధవిధానంవుంటుంది. రైతులు, పెటీబూర్జువావర్గమూ బూర్జువావర్గ నాయకత్వంక్రింద నడుస్తూ సంకుచిత జాతీయ భావాలను కల్గియున్నంతే కాలం జాతీయ దురహంకారము (Chauvinism) జాతీయ పోరాటాలూ తప్పవు. శ్రామికవర్గ నియంతృత్వం స్థాపించబడినప్పుడే జాతీయ స్వాతంత్ర్యం, వివిధ జాతుల మధ్య సుహృద్భావం, శాంతి నెలకొల్పబడతాయి. అందుచేత జాతి నిర్బంధ విధానం తొలగి వివిధజాతుల మధ్య సమానత్వం యేర్పడవలెనంటే, అల్పసంఖ్యాక జాతుల హక్కులు పూర్తిగా రక్షింపబడవలెనంటే సోవియట్ల విజయం శ్రామికవర్గ నియంతృత్వ స్థాపనా జరిగి తీరాలి.

2. సోవియట్ విప్లవానుభవం కూడ యీసత్యాన్ని ఋజువు చేస్తూంది. రష్యాలో సోవియటు ప్రభుత్వం యేర్పడిన వెంటనే వివిధ జాతులకు స్వయం నిర్ణయహక్కు (విడిపోవుటకు కూడహక్కు) గలదని ప్రకటన చేయబడింది. దానితో రష్యాలోని వేర్వేరు జాతులకు చెందిన శ్రామిక

ప్రజాసామాన్యం మధ్య గల పరస్పరసంబంధాల్లో ఒక కొత్తమార్పు కల్గింది. పూర్వపు విద్వేషాలు నశించేయి. జాతినిర్బంధ విధానం యొక్క మూలాధారం పడగొట్టబడింది. రష్యన్ శ్రామికుల యెడల యూరపు, ఆశియాలలోని వివిధజాతుల ప్రజలకు సోదరభావం, వారివిధానంలో విశ్వాసమూ యేర్పడ్డ వమేయి. ఆవిశ్వాసబలం వారిలో ఒకనూతనోత్సాహాన్ని కల్గించి, శ్రామికవర్గక్షేమం కొరకు జరిగే పోరాటాల్లో పాల్గొనుటకు కూడ తయారుగా వుండేలా చేసింది. అజర్-బైజాన్, ఆర్మీనియాలలో సోవియట్ రిపబ్లికుల స్థాపనతో జాతివైషమ్యాలు నశించాయి. టర్కిష్, ఆర్మీనియన్ ప్రజల మధ్యనూ, ఆర్మీనియన్ అజర్ బైజాన్ ప్రజాసామాన్యం మధ్యనూ తీరాలుగా వున్న పాతశత్రుత్వాలు నశించేయి. హంగరీ, ఫిన్లండు బల్గేరియా, లాట్వియా దేశాల్లో సోవియటు విజయం తాత్కాలికమే యైనా ఆకొద్దికాలంలోనే యీమంచి ఫలితాలు సాధింపబడినాయని చెప్పవచ్చును. తమదేశంలో నిర్బంధవిధానాన్ని, జాతి వైషమ్యాలను నాశనంచేసి తద్వారా యూరపు ఆసియా ప్రజల సానుభూతినీ, సహాయాన్నీ పొందియుండక పోయినట్లయితే, రష్యన్ శ్రామికవర్గం కోల్చాక్, డెనికిన్ (తెల్లసైన్యాధ్యక్షులు) లను ఓడించుటగాని, అజర్ బైజాన్, ఆర్మీనియన్ రిపబ్లిక్కులకు సహాయం చేయుటగాని అసాధ్యమై యుండేదని చెప్పవచ్చు. సోవియట్ రిపబ్లిక్కు లన్నిటిని ఐక్యపరచుట (Consolidation) జాతి నిర్బంధవిధానాన్ని నాశనం చేయుట, ఇవి రెండూకూడా సామ్రాజ్యవాద బానిసత్వం నుండి తప్పించుకొనుటకు శ్రామికవర్గం జరిపే స్వాతంత్ర్య పోరాట క్రియంలోని రెండు భాగాలు. (aspects)

3. సోవియటు రిపబ్లికుల వునికి సామ్రాజ్యవాదానికి పక్కలో బల్లెము. వెనుక సామ్రాజ్యాలలోని భాగాలుగా, వలస దేశాలుగా వున్న దేశాలు తమబానిసత్వంనుండి విముక్తులై స్వతంత్రరాజ్యాలుగా, నేటి సోవియట్ రిపబ్లికులుగా యేర్పడుట ఒక కారణం; అంటే అవి సామ్రాజ్యవాదుల లాభాలను, ఆదాయాన్ని కొంతవరకు తగ్గించేయన్నమాట. ఇంతకన్న

ముఖ్యమైన యింకో కారణంవుంది. ఈసోవియటు రిపబ్లికులు బూర్జువావర్గ నాశనానికి, శ్రామికవర్గ నియంతృత్వాన్ని బలపరచుటకు తీసికొనే ప్రతిచర్యాకూడ పెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని సామ్రాజ్య వాదాన్ని బలహీనపరచుటకు తోడ్పడుతుంది. బానిస దేశాల స్వాతంత్ర్య పోరాటాల కెంతో అనుకూల వాతావరణాన్నేర్పరుస్తుంది. పెట్టుబడిదారీ విధానంయొక్క విచ్ఛిత్తికి, పతనానికి దారితీస్తుంది. ఆకారణంచేతనే గ్రేట్ పవర్సుకి పెద్దసామ్రాజ్యవాద దేశాలకు యీసోవియటు రిపబ్లికుల యెడల తీరని వైరం. వారంత దీక్షగా యీరిపబ్లిక్కులను నాశనం చేయబూనుటకు కూడ అదేకారణం. ప్రస్తుతం సోవియటు రష్యాకు వ్యతిరేకంగా యీపెద్దరాజ్యాలు చేస్తూన్న అన్యాయ యుద్ధంనుండి ప్రతిసోవియటు రిపబ్లికూ నేర్చుకోవలసిన పాఠం ఒకటుంది. "వారందరూ ఐక్యతతో పోరాడితేనే ప్రపంచ సామ్రాజ్యవాద ముఠాయొక్క దురాక్రమణ నెదిరించగలుగుతారు" అనేది; ప్రపంచ సామ్రాజ్యవాదులు సోవియటు ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా యెన్నో బూర్జువా ప్రభుత్వాలను బోర్డరు రిజియన్సులో నిలబెడుతున్నారు; వాటిని ముందు పెట్టుకొని వెనకాల తాము నాటకం ఆడుతున్నారు; అన్నివిధాల సహాయం యిచ్చి విప్లవవ్యతిరేక సేనా నాయకులను సోవియటు రష్యామీద యుద్ధానికి పంపుతున్నారు. సోవియటు ప్రభుత్వాన్ని నలుమూలలా చుట్టుముట్టి యెక్కడనుండీ యే సహాయమూ రాకుండా చేస్తున్నారు. సోవియటు దేశాన్ని, ఆర్థికంగా 'వెలి' వేయుటకు యేమూలనుండికూడ దానికి ఆర్థిక సహాయం రాకుండా చేయుటకు యెంతో దీక్షతో ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఈనాడు ఒకవిషయం స్పష్టమైంది. నేటి అంతర్జాతీయ పరిస్థితులలో సోవియటు రష్యా పెట్టుబడిదారీ దేశాలచే అన్నివైపులా చుట్టుముట్టబడి యున్నప్పుడు యే యొక్క సోవియటు రిపబ్లికూ తనంతటతాను యేకాకియై ప్రపంచ సామ్రాజ్యవాదంతో పోరాడి జయించలేదు. అట్లా యేకాకియై పోరాడుట అంటే స్వవినాశనాన్ని కొనితెచ్చుకొనుటే అవుతుంది. అట్టి పోరాటానికి తగిన ఆర్థిక సంపదగాని గాని, సైన్యబలంగాని యే ఒక్క రిపబ్లికుకూ లేదు.

4. సామ్రాజ్యవాదుల దాడిమూలంగా ప్రతి రిపబ్లికు యొక్కవునికికి క్షేమానికి భంగం కలిగేలావుంది. స్వసంరక్షణకొరకు, యుద్ధకాలంలో పాడై పోయిన వుత్పత్తి శక్తులను పునరుద్ధరించుకొని దేశాన్ని ఆర్థిక దుస్థితినుండి తప్పించుట కొరకు తమలో తాము పరస్పర సహాయం చేసికొని ఆహార దుస్థితి నుండి ప్రజలను కాపాడుటకొరకు ఈరిపబ్లిక్కులన్నీ కలిసి రాజకీయ సమ్మేళన (Political union) యేర్పరుచు కొంటేనే సామ్రాజ్యవాద బానిసత్వం నుండి,జాతీయ నిర్బంధవిధానంనుండి విముక్తులు కాగలవు; అదొక్కటే మార్గం. 'జాతీయ' 'విజాతీయ' బూర్జువావర్గాన్ని పారదోలి, తమ స్వాతంత్ర్యం సంపాదించుకొన్న యీజాతీయ సోవియట్టు రిపబ్లిక్కులు వెంటనే బలీయమైన ఐక్యరాజకీయ సమ్మేళనగా యేర్పడితేనే సామ్రాజ్యవాదుల సైన్యాల నెదుర్కొని ఓడించగలవు; అట్టి ఐక్యతను అవిసాధించలేక పోయినట్లయితే అన్ని రిపబ్లిక్కులూ సర్వనాశనమైపోతాయి.

5. తమ అందరికీ సంబంధించిన ఆర్థిక యుద్ధ (Military) వ్యవహారాలను విజయవంతముగా పరిష్కరించుకొనుటకుగాను "సోవియట్ రిపబ్లిక్కుల (ఫెడరేషన్) సమాఖ్యను నిర్మించుకోవాలి. అట్టి సమాఖ్య యీక్రింది విషయాలను హామీయివ్వాలి:-

(a) మొత్తం సమాఖ్యయొక్కయు, దానిలోని ప్రతి రిపబ్లిక్కు యొక్కయు వ్యక్తిత్వమును, ఆర్థికాభివృద్ధిని పెంపొందించుటకు పూచీయివ్వాలి.

(b) భిన్ననాగరకతా దశల్లోవున్న వివిధ ప్రజలయొక్క సాంఘిక, ఆర్థిక, వైజ్ఞానిక పరిస్థితులకు సరిపడే రూపంలోనే సమాఖ్య నిర్మింపబడాలి.

(c) ఫెడరేషన్లో చేరిన వివిధజాతుల మధ్య సౌహార్ద్రము స్నేహభావం పెంపొందింపజేయాలి.

సోవియట్ రిపబ్లికులను సంఘటిత పరచుటకు "సమాఖ్య" యే అనుకూలమైన రాజకీయ విధానమని సోవియటు రష్యాయొక్క అపూర్వానుభవం ఋజువు చేస్తూంది. సోవియట్ యూనియను వివిధరకాల 'సమాఖ్యలను

ఆయా పరిస్థితులకు సరిపడేలా నిర్మించింది. కిర్గిజ్, బష్కీర్, తాతర్ రిపబ్లిక్కులు, గోర్ట్రిని, డాఘేస్తాన్‌లను కల్పి సోవియట్ స్వపరిపాలన సిద్ధాంతంపై ఒక ఫెడరేషన్ నిర్మితమైంది. తర్వాత యుక్రేన్, అజర్-బైజాన్ మొదలగు స్వతంత్ర రిపబ్లిక్కుల మధ్య పరస్పరాంగీకారంతో (Baced on contractual relations)ఒకరకమైన ఫెడరేషను నిర్మింపబడింది. ఈవివిధ రూపములు కూడ సోవియట్ ఫెడరేషను యెట్టి పరిస్థితులకైనా సరిపడేలా మార్పుచెందే గొప్పగుణం (flexibility) దానిలో వుందని తెలియజరుస్తున్నాయి.

6. అయితే సమాఖ్యలో సభ్యులుగా వున్న దేశాలమధ్య పరస్పర విశ్వాసం, సుహృద్భావం వుంటేనే ఆసమాఖ్యనిలచుటకుగాని, తన ఆశయాలను, విధులను నెరవేర్చుటకు గాని అవకాశం వుంటుంది. ప్రపంచం అంతలో వివిధ జాతులు సోదరభావంతో పరస్పరం తోడ్పడుతూ కలసి మెలసి యుండుట ఒక్క 'గవ్యన్ సోషలిస్టు ఫెడరేటెడ్ సోవియట్ రిపబ్లిక్కు (R. S. F. S. R) లోనే సాధ్యమైంది. దానికి కారణమేమిటంటే, దానిలో పాలక పాలిత జాతులనే భేదాలు నాశనం చేయబడినై; సామ్రాజ్యవాదం, నిర్బంధ విధానం తొలగింపబడినై; మాతృదేశాలు, వలసలు అనే భేదం తొలగించబడింది. అన్నిజాతులకు సమానహక్కులున్నై. దోపిడీ విధానం పూర్తిగాపోయింది. ఈవివిధజాతులకు చెందిన శ్రామిక ప్రజాసామాన్యం అందరియొక్క ఐచ్ఛిక సహకారంతోనే వారందరిమధ్య పరస్పర విశ్వాసం వుండుటచేతనే (R. S. F. S. R) నిర్మింపబడుటజరిగింది. ఒకే ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థ (a single world economic system) యొక్క ఆవశ్యకత రోజురోజుకీ యెక్కువౌతూంది. అట్టి వ్యవస్థలో ప్రపంచశ్రామికులందరను ఒకే ఐక్య శక్తిగా నిర్మించుటకు ఐచ్ఛిక సహకారంమీద ఆధారపడిన 'సమాఖ్య' ఒక్కటే మధ్యదశ (Transition Stage) గా వుపకరిస్తుంది. అందుచే సమాఖ్యయొక్క ఐచ్ఛిక స్వభావాన్ని (Voluntary character) నిలబెట్టుట చాలా అవసరం.

రష్యన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీయొక్క తక్షణకర్తవ్యాలు.

1. రష్యన్ సోవియట్ ఫెడరల్ రిపబ్లికులోని మొత్తం 14 కోట్ల ప్రజలలో 6 కోట్ల 50 లక్షలమంది రష్యనేతర జాతులకు చెందినవారే. (యుక్రేనియన్లు, తెల్లరష్యనులు, కిర్ఘీజులు, ఉజ్బెకులు, టర్క్ మెన్లు, తాజిక్కులు, అజర్ బైజానియన్లు, వోల్గా తాతార్లు, క్రిమియన్ తాతార్లు, బొఖారన్లు, ఖివాన్లు, బష్కీర్లు, ఆర్మీనియనులు, చెచెన్లు, కబార్డియన్లు, ఒసెట్లు, సర్కేషియన్లు, ఇంగుష్ లు, కరచాయిలు, బాల్కేరియన్లు, కాల్మిక్కులు, కరేలియన్లు, అవేరియన్లు, డార్ఘిన్లు, కజికుముఖియన్లు, క్యూరిన్ లు, క్యూమిక్కులు మారిస్, ఛువాషేలు, ఓట్ లు, వాల్గాజర్మన్లు, బుర్యాట్ లు, యాకూషియన్లు, మొదలగువారు) జారిస్టు ప్రభుత్వంక్రింద జమీందార్ల, బూర్జువాల చేతుల్లో ఈ జాతులన్నీ దుర్భర నిర్బంధ విధానానికి గురయైనాయి; వారి రాజకీయ స్వాతంత్ర్యం, అభివృద్ధి పూర్తిగా అరికట్టబడినై; వారిభాషపై, విజ్ఞానాభివృద్ధిపై యెన్నో నిర్బంధాలు విధింపబడి ఆప్రజలలో అజ్ఞానం, నిరక్షరాస్యత బుద్ధిపూర్వకంగా యెక్కువ చేయబడినవి: ఆజాతులను 'రస్సిఫై' చేయుటకు (Russify అంటే యితరజాతుల వ్యక్తిత్వాన్ని పోగొట్టి, వారిపై రష్యన్ జాతియొక్క ఆర్థిక, రాజకీయ, వైజ్ఞానిక, భాషా ప్రాబల్యాన్ని రుద్దుటకు ప్రయత్నించుట) యెన్నోవిధాల ప్రయత్నించేరు. ఆజాతులన్నీ అంత వెనుకబడి యుండుటకూ, రాజకీయంగా యెట్టి అభివృద్ధినీ పొందకుండుటకు యీ జారుప్రభుత్వపు దారుణ నిర్బంధ విధానమే కారణం.

ఆయాదేశాల్లోని ప్రజాసామాన్యం జమీందార్లను, బూర్జువా వర్గాన్ని కూలద్రోసి సోవియటు ప్రభుత్వ స్థాపన చేసిన మీదట ఆయా ప్రజలనందరను ఆర్థికంగా, వైజ్ఞానికంగా మంచి అభివృద్ధి దశలోవున్న మధ్య రష్యాతో సమానస్థితికి తెచ్చుట కమ్యూనిస్టుల ప్రధాన కర్తవ్యం అయింది. అట్టి కర్తవ్య నిర్వహణకు-

(a) ఆయాజాతుల ప్రత్యేక స్వభావాల కనుగుణ్యమైన రూపంలో వారివారి సోవియటు రాజ్యాంగ వ్యవస్థను నిర్మించవలెను.

(b) ఆయా ప్రాంతీయుల యొక్క ఆచార వ్యవహారాలను, మన స్తత్వాన్ని పూర్తిగా అర్థంచేసికొని, సానుభూతితో చూడగల వారినే వివిధ పరిపాలనా శాఖల్లో వుద్యోగులుగా నియమించాలి; పరిపాలనా విధానం అంతా ఆప్రజల మాతృభాషలోనే జరగాలి.

(c) ఆయా ప్రజల మాతృభాషలోనే వారి వారి జాతీయ పత్రికలను ,వాఙ్మయమును, విద్యాసంస్థలను నిర్మించి అభివృద్ధిచేయాలి.

2. ఈ 6½ కోట్ల నాన్‌రష్యన్ ప్రజలలో కూడ వారి అభివృద్ధి దశలలో యెన్నో తేడా లున్నాయి. యుక్రేన్, శ్వేతరష్యా, అజర్ బైజాన్ లో కొంతభాగం, ఆర్మీనియాలలో పారిశ్రామిక పెట్టుబడిదారీ విధానం చాలావరకు అభివృద్ధిచెందియున్నది: వారిని మినహాయిస్తే మిగిలిన 3 కోట్ల ప్రజలలో పెట్టుబడి విధానం యింకా వేళ్లుబారలేదు. పరిశ్రమలు లేకపోవడంచేత ఆ దేశాల్లో కార్మికవర్గంలేదు. వాటిలో కొన్ని జాతులు (కిర్ఘీజియా, బష్కీరియా, ఉత్తర కాకసస్‌లు) యింకా పూర్వపు పితృస్వామ్య (Patriarchal) జీవిత విధానమును విసర్జించలేదు. మరికొన్ని జాతుల్లో యింకా మధ్యయుగపు భూస్వామ్య విధానమే అమల్లో వుంది. కాని యీ జాతులన్నీ కూడ సోవియటు యూనియనులో చేరిన కారణముచేత వారందరి యొక్క అభివృద్ధి విషయంలో పార్టీకి పూర్తి బాధ్యత వుంది.

మధ్యరష్యాలో అమల్లోవున్న ఆర్థిక వ్యవస్థను, అంతకన్న యెన్నో రెట్లు వెనుకబడియున్న యితర జాతుల ప్రజలలో ఒక్కసారిగా ప్రవేశపెట్టజూచుట చాలా అనాలోచితమూ, ప్రమాదభూయిష్టమూ అయిన పని. ఆనాటికే రష్యన్ ఆర్థిక వ్యవస్థ మిగిలిన ప్రజలలో కంటె చాలా ఉన్నతస్థితిలోవుంది. అభివృద్ధిలో వెనుకబడియున్న ప్రజల యెడల వారి సర్వతోముఖాభివృద్ధి విషయంలో కమ్యూనిస్టుపార్టీ అవలంబించవలసిన విధానం ఏది! 1వ పేరాలో చెప్పినవిధంగానే జరిగింది. విధులను కూడ పార్టీ నెరవేర్చిన నాడే ఆప్రజలను అభివృద్ధిచేయుట సాధ్యమవుతుంది. భూస్వామ్య పద్ధతిని (Feudalism) యితర సాంఘిక దురాచారములను తుదముట్టించి, సోవి

యట్ ఆర్థికవ్యవస్థా నిర్మాణకార్యంలో ఆ ప్రజలకు సహాయం, సలహాలు, యివ్వాలి. శ్రామికులచే యెన్నుకోబడిన గ్రామసోవియట్లు సోవియటు వ్యవస్థ అంతకూ పునాదిగా యేర్పడేలా చేయాలి; సోవియటు వ్యవస్థా నిర్మాణంలో, ఆర్థికాభివృద్ధి పోరాటంలో రష్యన్ శ్రామిక వర్గం సంపాదించిన అమూల్యానుభవాలను తమ ప్రస్తుత కార్యక్రమంలో వినియోగించుకొనుటకు, తమ కార్యక్రమాన్ని ఆయా జాతుల ప్రత్యేక సాంఘిక, ఆర్థిక పరిస్థితులకు, వర్గవ్యవస్థకు అనుగుణంగా వుండేటట్లు సమయానుకూలంగా మార్చుకొనుటకూ, తగిన సమయస్ఫూర్తి, ధైర్యము, సామర్థ్యముగల కమ్యూనిస్టు పార్టీ సంస్థలను వివిధ ప్రజలలో నిర్మించాలి.

3. ఈ మూడుకోట్ల ప్రజలలో అజర్ బైజాన్, వోల్గాతాతర్సు, క్రిమియను తాతర్సు, బొఖారా, ఖీవా మొదలగు ప్రదేశాల్లోని ప్రజలకు ఒకస్థిరనివాసం అనేదివుంది. వారొక నిర్దిష్ట భూభాగంలో స్థిరపడిపోయేరు. వీరు పోగా కిర్గీజ్, బష్కీర్స్, చెచెన్స్, ఓసెట్సు మొదలగు తెగలవారు ఒకకోటివరకూ వుంటారు. మొన్న మొన్నటివరకూ, వీరు నివశించే ప్రదేశాల్లో సారవంతమైన భూములన్నిటినీ రష్యన్ భూస్వాము లాక్రమించుకొని వారిని నిస్సారమైన యెడారి భూములలోకి తోసివేశారు. ఈదూర సామ్రాజ్య భాగాల్లోకి వీలైనంత యెక్కువమంది రష్యన్, కోసక్ భూస్వాములను వలస పంపించి వారికి మంచి భూములన్నిటినీ ఆక్రమించుకొనే హక్కు, యితర అన్ని సౌకర్యాలూ యిచ్చి జారిస్టు ప్రభుత్వం తనసామ్రాజ్య విస్తరణకు తగిన పరిస్థితులను కల్పించుకుంది. ఈనిరంకుశ దురాక్రమణ విధాన ఫలితంగా యీతెగలు క్రమక్రమంగా నశింపు చెంద సాగేయి.

ఈ అనాగరిక ప్రజల విషయంలో మన పార్టీ కర్తవ్యం యేమిటి? కులకులపై (భూస్వాములపై) ముఖ్యంగా గ్రేట్ రష్యన్ కులకులపై పోరాటం సాగించి వారి అధికారం నిర్మూలనం చేయుటకుగాను, యీ ప్రజల నందరను రష్యన్ ప్రజాసామాన్యంతో సంఘటితపరచి ఒకే ఐక్య విప్లవ ప్రజోద్యమాన్ని నిర్మించుటకు కులక్ వలసదారులను పారద్రోలి మానవ

జీవితాధారమైన భూమిని మరల ఆప్రజలకిప్పించుట - ఇవియే ఆ ప్రజల యెడల మనపార్టీ నిర్వర్తించవలసిన విధులు.

4. ఈపైన చెప్పినవేకాక, స్థిరనివాసాలుగాని, నగర నిర్మాణంగాని, లేని యెన్నో అల్పసంఖ్యాకజాతులు, గుంపులు రష్యన్ ఫెడరేషన్‌లో వున్నాయి. వారికొక ప్రత్యేక నివాసప్రదేశంలేదు. ఇతరజాతులు నివసించే ప్రదేశాల్లోనే వీరు అనేకచోట్ల చెల్లాచెదరుగా వున్నారు. లాటులు, ఎస్తోనియన్లు, యూదులు, మొదలగు యీ చిన్న గుంపులను జారు ప్రభుత్వం పూర్తిగా నిర్మూలించుటే తన లక్ష్యంగా పెట్టుకుని, తదాశయసిద్ధికి తనకు చేతనైనన్ని విధాల ప్రయత్నించింది. ప్రజాహత్యలకు కూడ వెనుదీయలేదు. యూదులపై చిత్రవధలను, పోగ్రొములను (రౌడీలనుపురికొల్పి వారి ఆస్తులను పాడుచేసి, హత్యలుచేయించుట.) పురికొల్పింది.

సోవియటు వ్యవస్థ అన్నిజాతుల మధ్య సమానత్వాన్ని గుర్తిస్తుంది; ఆవ్యవస్థలో వివిధజాతుల హక్కులు (తమ అభివృద్ధి కార్యక్రమాన్ని నిరాటంకముగా కొనసాగించుకొనుటకు) పూర్తిగా "గ్యారంటీ" చేయబడతాయి. ఆప్రజల యెడల పార్టీ చేయవలసిన పని ఒక్కటే వుంది: ఆ అల్పసంఖ్యాక ప్రజలు తాము సంపాదించిన హక్కులను, అవకాశాలను పూర్తిగా, సద్వినియోగం చేసుకొనేటట్లు చూడాలి. ఆవిషయంలో వారికి తోడ్పడాలి.

5. సరిహద్దు ప్రదేశాలలో (Border Regions) కమ్యూనిస్టు నిర్మాణ సంస్థల అభివృద్ధి కొన్ని పరిస్థితుల మూలకంగా ఒక విచిత్ర పంథాలో నడుస్తూంది. దానిని వెంటనే అరికట్టి, సవరించక పోయినట్లయితే ఆప్రదేశాలలో పార్టీ అభివృద్ధికే ముప్పు కల్గుతుంది. ఒకప్రక్క యీప్రదేశాలలో పనిచేస్తూన్న గ్రేట్ రష్యన్ జాతికి చెందిన కమ్యూనిస్టులు తరముగా జాతి ప్రత్యేకతలను అలక్ష్యంచేయుటగాని, పూర్తిగా విస్మరించుటకాని జరుగుతూంది. వారు మొదటినుంచీ, (పాలకజాతికి) స్వతంత్రజాతికి చెందినవారవడంచేత జాతి నిర్బంధవిధానం అంటే యేమిటో వారికి అనుభవంలేదు. అందుమూలంగా వారు తమ పార్టీ నిర్మాణకార్యంలో ఆయాప్రజలయొక్క

పార్టీనిర్మాణంలో, విజ్ఞానంలో, సాంఘిక జీవితంలో వారి చారిత్రిక సాంప్రదాయాలలోవున్న ప్రత్యేక లక్షణములను గుర్తించకపోవడం, నాటికి తగిన ప్రాధాన్యత నీయక పోవడం జరుగుతూంది. అంటే జాతీయ సమస్యపై పార్టీయొక్క విధానానికి వారు తప్పు వ్యాఖ్యానాలు చేసి పెడదోవలు త్రొక్కుతున్నారన్నమాట. ఈపంథా యిలాగే నడచినట్లయితే చివరకది కమ్యూనిజం నుండి, గ్రేట్ రష్యన్ జాతీయ దురహంకారంలోకి, సామ్రాజ్య స్థాపనా స్వభావంలోనికి దారమై పోతుంది. ఇంకొకప్రక్క, ఆయా ప్రజలకు చెందిన (Native) కమ్యూనిస్టులు తమ పార్టీ నిర్మాణంలో జాతీయ ప్రత్యేకతలకే యెక్కువ ప్రాముఖ్యత నిచ్చుట జరుగుతూంది. వారిమనస్సులలో వెనకటి నిర్బంధ విధానంయొక్క దారుణ కార్యాలు మాసిపోలేదు. దానియెడల వారికింకా భయం పోలేదు. దానిమూలంగా వారు ఒకేజాతికి చెందినా శ్రామికులయొక్కయు యితరులయొక్కయు ప్రయోజనాలు వేరు అనే సంగతిని మరచిపోయి, తమ పార్టీ నిర్మాణ కార్యంలో శ్రామికుల ప్రయోజనాలను పూర్తిగా వదలి వేయుటగాని, లేదా 'జాతి' అంతటి యొక్క సామాన్య ప్రయోజనాలతో (General interest) కలపి వేయుటగాని చేస్తున్నారు. ఇదొక తప్పుడు పంథా. ఇది కమ్యూనిజం నుండి బూర్జువా ప్రజాస్వామ్య జాతీయ వాదానికి దారితీస్తుంది. ఒక్కొక్కప్పుడది "పాన్-ఇస్లామిజమ్; పాన్-టర్కిజమ్" ల వంటి అభివృద్ధినిరోధక స్వరూపములను కూడ పొందవచ్చును.

ఈ రెండు తప్పుడు పంథాలు (Deviations) కూడా కమ్యూనిజంయొక్క క్షేమానికీ, అభివృద్ధికీ మిక్కిలి హానికరములని, యీ 'కాంగ్రెస్' అభిప్రాయపడుతూంది. ముఖ్యముగా మొదటి పంథా యెక్కువ ప్రమాదకరమైనది. పార్టీసభ్యులలో యీ వలసరాజ్య స్థాపనా భావాలు, సంకుచిత జాతీయ భావాలు పూర్తిగా పోతేనే తప్ప సరిహద్దు ప్రదేశాలలో కమ్యూనిస్టు పార్టీని బలమైన ప్రజాపార్టీగా నిర్మించుట సాధ్యపడదనే సంగతి అందరూ గుర్తించాలి; మనపార్టీ నిజమైన కమ్యూనిస్టు పార్టీగా అభివృద్ధి

చెంది, 'అంతర్జాతీయత' అనే పునాదిపై రష్యన్, రష్యనేతర జాతులకు చెందిన శ్రామిక ప్రజాసామాన్యాన్నంతనీ తన జెండాక్రింద ఐక్యపరచాలి. అందుచేత సంకుచిత జాతీయవాదులు, కాలనైజర్సు, వూగిసలాట తత్వానికి లోనై పోయిన యీ పైరెండు రకాల వాళ్ళనీ కూడ కమ్యూనిస్టుపార్టీనుండి వెంటనే తొలగించుట 'సరిహద్దు ప్రదేశాల'లో పార్టీ ప్రధానకర్తవ్యాలలో ఒకటిగా యీ కాంగ్రెసు అభిప్రాయపడుతూంది.

యుద్ధరంగాలలో మనకు విజయం మీద విజయం లభిస్తూండడం వలన ముఖ్యంగా 'రాంగెల్' సైన్యాలు పూర్తిగా నాశనం చేయబడిన తర్వాత నుంచీ, కార్మికవర్గం లేని వెనుకబడియున్న సరిహద్దుప్రదేశాలు కొన్నింటి పెటీ బూర్జువా జాతీయ-వాదుల ముఠాలు పార్టీలో చేరుటకు వుబలాటపడుతున్నారు. అందులో వాళ్ళవుద్దేశ్యం నాయకత్వం సంపాదించుటే. పార్టీ నేడు యెంతో బలీయమైనదనీ, ప్రభుత్వాధికారం దానిచేతిలోనే వున్నదనీ గుర్తించి, వీరందరూ కమ్యూనిస్టు బురఖా తగిలించుకొని పార్టీలో చేరడానికి పెద్దగుంపులుగా తయారవుతున్నారు. వారితో బాటు పార్టీలోనికి వారి లంచగొండితనం, జాతీయ-దురహంకారమును కూడ తీసుగొస్తున్నారు. బోర్డరు రీజయన్సులోని మనపార్టీసంస్థలు చాలా మట్టుకు బలహీనంగానే వున్నాయి. ఆ కారణంచేత యీ కొత్తగావొచ్చే వాళ్ళందరనూ సభ్యులుగా తీసుకుంటే "పార్టీ" యెంతో విస్తృతం అవుతుంది, బలపడుతుంది, అనే ఆశ వాటిని పీడిస్తూంటుంది.

ఈ కాంగ్రెసు, శ్రామికవర్గపార్టీలోనికి కమ్యూనిస్టు బురఖాతో దూరిన మోసగాళ్లనందరనూ వెంటనే బహిష్కరించవలెనని ఆదేశిస్తూంది. పెటీబూర్జువా జాతీయవాదులను సభ్యులుగా తీసికొని పార్టీని విస్తృతం చేసే ప్రయత్నాలను విరమించవలసినదిగా పార్టీని హెచ్చరిస్తూంది; సరిహద్దు ప్రదేశములలోని పార్టీలోనికి సభ్యులను సాధ్యమైనంతవరకు కార్మికులలోంచి, బీదరైతులలోంచియు మాత్రమే తీసుకోవాలి; పైగా పార్టీసభ్యులయొక్క స్థాయిని అభివృద్ధిచేసి పార్టీని బలపర్చుటకు తీవ్రప్రయత్నాలు జరగాలి.

జాతీయసమస్య - పార్టీతక్షణ కర్తవ్యం

రష్యన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ పదవ సమావేశంలో యివ్వబడిన
రిపోర్టు. మార్చి 10- 1921

జాతీయసమస్య యెడల పార్టీయొక్క తక్షణ కర్తవ్యములను నిర్ణయించుటకు ముందు ఆ సమస్యా పరిష్కారమునకు అత్యవసరములైన కొన్ని ముఖ్యవిషయములను స్పష్టీకరించవలసియుంది. అవి జాతుల పుట్టుక, జాతీయ నిర్బంధవిధానం యొక్క పుట్టుక, చారిత్రికాభివృద్ధి క్రమంలో నిర్బంధవిధానం పొందిన వివిధరూపాలు, వివిధ అభివృద్ధి దశలలో జాతీయ సమస్యా పరిష్కార మార్గంయొక్క స్వరూపాలు, వీటికి సంబంధించినవి.

అటువంటివి మూడుదశలు (periods) వున్నాయి.

పాశ్చాత్య దేశాలలో భూస్వామ్యపద్ధతి అంతరించి పెట్టుబడిదారీ విధానం సుస్థిరమయే వరకూ జరిగిన మధ్యకాలమే జాతీయ సమస్యలో ప్రథమదశ. ఇదే సమయంలో ప్రజలు జాతులుగా యేర్పడ్డారు. ఇక్కడ బ్రిటన్, ఫ్రాన్సు, ఇటలీ మొదలగు దేశాలను గురించి చెపుతున్నాను. పశ్చిమాన బ్రిటన్, ఫ్రాన్సు, ఇటలీ,కొంతవరకు జర్మనీలో-భూస్వామ్యపద్ధతి నాశనమై ప్రజలు జాతులుగా యేర్పడుట, ఆయా దేశాలలో కేంద్ర ప్రభుత్వాలు స్థాపింపబడుట, రెండూ యించుమించు ఒకేకాలంలో జరిగేయి. అందుచేతనే ఆజాతులు రాజకీయంగా 'స్టేట్'రూపాన్ని పొందేయి. ఆరాజ్యాలలో చెప్పుకోదగినంత సంఖ్యాబలం కలిగిన యితర మైనారిటీ జాతులు లేకపోవుటవలన జాతీయ నిర్బంధవిధానం (National oppression)వాటిలో కన్పించదు. తూర్పుయూరపు దేశాలలో భూస్వామ్యవిధానం నాశనమై ప్రజలు జాతులుగా యేర్పడుట, కేంద్రప్రభుత్వాల స్థాపన, ఒకేకాలంలో జరగలేదు. దీనికి ఆస్ట్రియా- హంగరీ, రష్యాలే నిదర్శనం. ఆదేశాల్లో పెట్టుబడిదారీ విధానం అప్పటికింకా తలచూపలేదనే చెప్పవచ్చు. అయినా టర్కున్సు, మంగోల్సు మొదలగువారి దండయాత్రలనుండి దేశాన్ని రక్షించు

కునేందుకు, బలీయమైన కేంద్రప్రభుత్వ స్థాపన అత్యవసరమైంది. ప్రజలు జాతులుగా యేర్పడుట కెంతోముందుగానే కేంద్రప్రభుత్వ స్థాపనలు జరుగుట మూలంగా ఒకేరాజ్యాంగంలో భిన్నజాతులకు చెందిన ప్రజలుండుట తటస్థించింది.

ఈ మొదటి దశలో పెట్టుబడిదారీ విధానాభివృద్ధితో బాటు ప్రజలు జాతులుగా యేర్పడుట జరిగింది. పశ్చిమయూరపులో జాతినిర్బంధ విధానం యెరుగని జాతీయ ప్రభుత్వాలేర్పడినై కాని, తూర్పుయూరపులో ఒకే కేంద్రరాజ్యాంగంక్రింద వివిధజాతుల ప్రజలుండుట తటస్థించింది. వాటిలో బాగా అభివృద్ధిచెందియున్న ఒకజాతి అధికారంలోవుండి, అనాగరక దశలో వున్న యితరజాతులన్నింటిని రాజకీయ, ఆర్థిక దాస్యానికి లోనుగావించింది. జాతివైషమ్యాలకు, జాతీయోద్యమాలకు, జాతీయసమస్యకు ఆ సమస్యా పరిష్కార విధానాలకూ మూలమైన జాతీయనిర్బంధవిధానము యీ తూర్పు యూరపులోని బహుజాతి ప్రభుత్వాలలోనే పుట్టింది.

సామ్రాజ్యవాదం పొడచూపుట, జాతీయనిర్బంధవిధానాభివృద్ధి, ఆ సమస్యా పరిష్కారవిధానాలు, యివన్నీ రెండో దశ కాలంలో జరిగేయి. పెట్టుబడిదారీ దేశాలకు మార్కెట్లు, ముడిపదార్థాలు, చవుక శ్రమశక్తి (cheap labor) కావలసివచ్చాయి. ఇతర దేశాలలో పెట్టుబడులు పెట్టి తమ ఆర్థిక ఆధిపత్యాన్ని వలసదేశాలపై స్థాపించుటకు, తమవర్తక వ్యాపారముల నెక్కువచేసికొనుట కవసరమైన సముద్ర, రైలుమార్గాలకొరకు పెట్టుబడిదారీ దేశాలమధ్య తీవ్రమైన పోటీ బయల్దేరింది. దానితో జాతీయ ప్రభుత్వాలు వలసరాజ్యసంపాదన కొరకు దురాక్రమణలు ప్రారంభించేయి. ఈ రెండోదశలో పశ్చిమ యూరపులోని వివిధ ఏకజాతిప్రభుత్వాలు (single national states) బ్రిటన్, ఫ్రాన్సు, ఇటలీ మొదలైనవి కొత్త వలస రాజ్యాలను ఆక్రమించి సామ్రాజ్యవాద దేశాలుగా, బహుజాతి ప్రభుత్వాలుగా మారేయి. తూర్పుయూరపు దేశాలలో వలెనే వీటిలో కూడా నిర్బంధవిధానము- మైనారిటీ జాతులపై, వలసదేశ ప్రజలపై, బయల్దేరింది.

తూర్పుయూరపులో యీ రెండో దశా కాలంలోనే జెక్స్, పోల్సు, మొదలగు పాలిత జాతులలో జాతీయసంచలనం కల్గింది. 1914—18 మధ్య జరిగిన సామ్రాజ్యవాద యుద్ధానంతరం వెనుకటి బహుజాతి రాజ్యాంగములన్నీ కూలద్రోయబడి కొత్తగా జాతీయ రాజ్యాంగములు నిర్మింపబడినై. అందులో చాలవాటియొక్క ఉనికి (existence) యే పెద్దరాజ్యాల దయపై నాధారపడియుంది.

మూడోది సోవియట్ దశ. ఈదశలో పెట్టుబడిదారీవిధానము కూలద్రోయబడుట, జాతీయ నిర్బంధ విధానం నశించుటయు జరిగింది. పాలక పాలిత దేశాలు; మాతృ, వలసదేశాలు అనే భేదాలు క్రమంగా పాతబడి పోతున్నాయి. రష్యను ఫెడరేషనులో వివిధజాతుల ప్రజలు సమాన హక్కులను, అవకాశాలను కల్గియున్నారు. అయితే వెనక గ్రేట్ రష్యన్ జాతివారు యితర జాతుల ఆర్థిక రాజకీయాభివృద్ధిని అణిచివేసి ప్రభుత్వాధికారాన్ని తమ ఒక్కరి రాజకీయ, పారిశ్రామికాభివృద్ధికొరకే ఉపయోగించుకున్నారు. అందుచేతనే చారిత్రికంగా కల్గిన యీ అసమానత్వం యింకా వుంది. ఎంతో కాలంనుండి బుద్ధిపూర్వకంగా యెక్కువ చేయబడిన యీ ఆర్థిక రాజకీయ అసమానత్వం ఒకటి రెండు సంవత్సరాలలోనే పోదు. కాని, అది నిర్మూలింపబడకతప్పదు. నేడు వెనుకబడియున్న యీ జాతులయొక్క ఆర్థిక రాజకీయ, వైజ్ఞానికాభివృద్ధికి సహాయం చేయుట ద్వారానే యీ అసమానత్వం నిర్మూలింపబడాలి.

జాతీయసమస్యలో చారిత్రకంగా మనకు తెలిసిన మూడు దశలు ఇవే. మొదటి రెండుదశలకు సామాన్య (common) విషయం ఒకటుంది. ఆ రెండు దశలలోనూ కూడ జాతులు నిర్బంధవిధానంకీ, బానిసత్వంకీ లోనుగావడం, దానిమూలంగా యెడతెగని జాతీయ పోరాటాలు జరుగుట- మొత్తానికి జాతీయసమస్య పరిష్కారం అవలేదు. మొదటి రెండుదశలకూ ఒక తేడాకూడావుంది. మొదటి దశలో జాతీయ సమస్య వివిధబహుజాతి రాజ్యాంగములలోనే వుండేది. ఆసమస్య యేదోకొన్ని యూరపు జాతులకు

మాత్రమే సంబంధించి యుండేది. కాని రెండోదశలో నది ప్రతి ఒక్క రాజ్యాంగానికి సంబంధించిన ఆంతరంగిక సమస్యనుండి యెన్నో ప్రభుత్వాలకు సంబంధించిన పెద్ద సమస్యగా మారింది. జాతీయసమస్య చివరకు కొత్త వలస రాజ్యాలను సంపాదించుటకును, వలసదేశ ప్రజలను దోచుకొనుటకు పెద్ద సామ్రాజ్యవాద దేశాలమధ్య యుద్ధసమస్యగా మారింది. ఈవిధంగా మొదట నాగరిక దేశాలకు మాత్రమే సంబంధించిన యీజాతీయ సమస్య క్రమంగా వలస రాజ్యసమస్యలో కలిసిపోయింది.

అయితే, యీమార్పు తలవనితలంపుగా కలిగిన చారిత్రిక సంఘటన కాదు; దానికీ కొన్ని కారణాలున్నాయి. మొదటిది. సామ్రాజ్యవాద యుద్ధకాలంలో, ఇరుపక్షాలనున్న సామ్రాజ్యవాదుల మతాలుకూడా సైన్యాలలో చేరి తమకు తోడ్పడవలెనని వలస దేశాలప్రజలను కోరక తప్పింది కాదు. దీనివలన ఆ ప్రజల్లో చైతన్యం కలిగి వారిలో పోరాటంకోరకు, దాస్య విముక్తులౌటకు తీవ్రమైన వాంఛను కల్గించింది. జాతీయ సమస్య ప్రపంచ వ్యాప్తమైన వలస దేశాల సమస్యగా మారుట కింకో కారణంకూడా వుంది. దాని మూలాన్నే మొదట చిన్నదిగా ప్రారంభమైన దాస్యవిముక్తి పోరాటం క్రమంగా ప్రపంచాంతాన్ని చుట్టుముట్టింది. ఇదే సామ్రాజ్యవాద మతాలు, టర్కీని ముక్కలు చేసి తమలో తాము పంచుకొనుటకు, టర్కీని రూపుమాపుటకు చేసిన ప్రయత్నం. మహమ్మదీయ ప్రజలందరిలో చాలా నాగరికమైయుండి వారికి నాయక స్థానంలో వున్న టర్కీ సహజంగా దీన్ని అంగీకరించలేకపోయింది. తనశత్రువులపై యుద్ధం ప్రకటించి, తూర్పుదేశాల ప్రజలను సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేకవ్యూహంలో సంఘటిత పరచింది. మూడో కారణం. సోవియట్ రష్యా రంగం మీదికి ప్రవేశించడం. సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పోరాటంలో సోవియట్ రష్యా పొందిన అఖండవిజయాలు, తూర్పుదేశాల బానిస ప్రజలలో వుత్సాహాన్ని, ఆవేశను కల్పించేయి. వారిలో స్వాతంత్ర్య పిపాసను రగుల్కొల్పి వారిని పోరాటానికి తయారు చేసేయి. అలా ఐర్లండు నుండి యిటు ఇండియా వరకువున్న పీడిత ప్రజలందరూ

ఒక్కుమ్మడిని సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక వుద్యమాన్ని సృష్టించారు.

ఈ కారణాలన్నిటి వల్ల బూర్జువా సమాజం జాతీయ సమస్యను పరిష్కరించి ప్రజల మధ్య శాంతిని నెలకొల్పలేక పోవుటయే గాక, తన నిర్బంధ విధానము వలస దేశాలలోని పీడిత జాతులలో అణగియున్న పిపాసను రగుల్కొల్పి వారందరనూ ప్రపంచ సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా యుద్ధభూమిలోనికి వొచ్చేలా చేసింది.

జాతీయ సమస్యను పరిష్కరించగల్గింది, వివిధ జాతులు పరస్పర సహకారంతో, సుహృద్భావంతో నివసించుటకు తగిన పరిస్థితులను కల్పించగల్గినది, ఒక్క సోవియట్ ప్రభుత్వ పరిపాలనయే; శ్రామికవర్గ నియంతృత్వమే అని చెప్పక తప్పదు.

పెట్టుబడిదార్ల అధికారం, వుత్పత్తి సాధనాలలో వ్యక్తిగత ఆస్తి హక్కు, వర్గవిభేదాలూ వున్నంతకాలం జాతులమధ్య సమానత్వం అనేది అసాధ్యం; పెట్టుబడిదార్లు అధికారంలో వున్నంతకాలం, వుత్పత్తిసాధనాలను వశపర్చుకొనుటకు పోరాటం జరుగుతూన్నంతకాలం జాతులమధ్య సమానత్వం కాని, వివిధ జాతుల శ్రామిక ప్రజాసామాన్యం మధ్య సహకారం కాని వుండజాలవు. జాతుల మధ్య అసమానత్వమును పోగొట్టుటకు అన్ని జాతులకు చెందిన శ్రామిక ప్రజాసామాన్యం మధ్య సహకారంపై ఆధారపడిన సమాజ వ్యవస్థను స్థాపించుటకు, పెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని నాశనం చేసి సోవియటు వ్యవస్థను స్థాపించుటే యేకైకమార్గమని చరిత్ర మనకు తెల్పుతూంది.

చరిత్ర యింకో విషయాన్ని కూడా స్పష్టంగా తెలియజేస్తూంది. ఒక ప్రజ జాతీయ విజాతీయ బూర్జువా వర్గాలను కూలద్రోసి సోవియటు వ్యవస్థను నిర్మించుకొన్న తర్వాత కూడ ప్రపంచంలో సామ్రాజ్యవాదం బలీయమై వున్నంతకాలం తమ యిరుగుపొరుగు సోవియట్ రిపబ్లిక్కుల ఆర్థిక సైనిక సహాయం వుంటేనే తప్ప తమ నూతన సామాజిక వ్యవస్థను కాపాడుకోలేరు. సోవియట్ రిపబ్లికులు అన్నీ ఒకే రాజకీయ సమ్మేళనంలో కలిసి సంపదలన్నిటినీ కేంద్రీకరించి బలమైన ఐక్య ఆర్థిక, సైనిక శక్తిగా ఏర్పా

రైతేనే తప్ప ప్రపంచ సామ్రాజ్య వాదుల సంయుక్తశక్తి నెదుర్కోలేరనే విషయం, 'హంగరీ' యొక్క వుదాహరణను బట్టి పూర్తిగా తెలుస్తూంది.

రష్యన్ సోవియట్ ఫెడరేషన్ అటువంటి రాజకీయ సమ్మేళన (political union) యొక్క సజీవమైన రూపమే.

కామ్రేడ్స్, రష్యన్ సోవియట్ ఫెడరేషన్‌లో జాతీయ సమస్యా పరిష్కారానికి మన పార్టీ నిర్ణీత కార్యక్రమం నెరవేర్చవలసిన ఆవశ్యకతను తెలియజేయుటకే యీ పైవిషయములన్నీ వివరింపవలసివచ్చింది.

సోవియట్ పరిపాలనక్రింద రష్యాలోను, యితర సోవియటు రిపబ్లిక్కులలోను కూడ పాలక పాలిత జాతులుగాని, మాతృ వలస దేశాలుగాని, దోపిడీదార్లు, పీడితులుగాని, లేకపోయినప్పటికీ రష్యాలో 'జాతీయ సమస్య' యిప్పటికీ పూర్తిగా పరిష్కారం అవలేదు. చాలాకాలం నుంచి అనాగరకంగావున్న వివిధజాతుల ప్రజలకు ఆర్థికంగా, రాజకీయంగా, వైజ్ఞానికంగా సర్వతోభివృద్ధిచెంది మహారష్యాతో సమానస్థితికి వచ్చుటకు తగిన అవకాశాలను కల్పించిననాడే సమస్య పూర్తిగా పరిష్కరింపబడుతుంది. జారిస్టు ప్రభుత్వం యుక్రేన్, అజర్‌బైజాన్, టర్కిస్తాన్ వగయిరా దేశాలను రాజకీయంగా అభివృద్ధి చేయుటకు వీసమంతైనా ప్రయత్నించి యుండలేదు. సరిహద్దు ప్రదేశాలలోని ప్రజలయొక్క వైజ్ఞానికాభివృద్ధికి మున్నెన్నో దాటరాని అడ్డంకులు కల్పింపబడినై. యితర జాతుల ప్రజలను బలవంతంగా 'రస్సిఫై' (russify) చేయుటకు తీవ్రంగా ప్రయత్నించింది. రష్యన్ ప్రభుత్వ సహాయంతో రష్యన్ భూస్వాములు, పెట్టుబడిదార్లు, కిర్గిజ్‌లు, చెచెన్లు, ఓసెట్లు, మొదలగు ప్రజల భూముల నాక్రమించి వారిని, నిస్సహాయులను చేసేరు. ఆప్రజలను సర్వనాశనం చేసేరు. అట్టి ప్రజల అభివృద్ధి విషయంలో కూడ మనం పూర్తిబాధ్యత వహించాలి. గ్రేట్ రష్యన్‌జాతి యెంతో కాలం అధికారంలో వుండడంవలన ఆ అధికార చిహ్నాలు నేటికీ రష్యన్ కమ్యూనిస్టులపై ప్రభావాన్ని కనపరుస్తున్నాయి. వారు తాము గొప్పవారమనుకుంటూ వెనుకబడియున్న అనాగరక జాతులతో దగ్గర సంబంధాల నేర్ప

రచు కొనుటగాని, వారి అభివృద్ధికొరకు కృషిచేయుటగాని జరుగుటలేదు.
వారి అవసరాలు గుర్తించి తమ పార్టీపనిలో సరిహద్దు ప్రదేశ ప్రజల
యొక్క సాంఘిక జీవనంలోని, విజ్ఞానంలోని తేడాలను, ప్రత్యేకతలను గుర్తిం
చక, రష్యన్ గ్రేట్ పవర్ ఛావునిజమ్ (జాతీయ దురహంకారం) వైపును
మొగ్గుతూండే కొద్ది రష్యన్ కమ్యూనిస్టుల మతాలను గురించియే ఇక్కడ
నేను సూచిస్తున్నాను. చిరకాల నిర్బంధాలకు గురియైపోయిన జాతుల్లోని
కమ్యూనిస్టులపైకూడ తత్ఫలితాలు యిప్పటికీ కనిపిస్తున్నాయి. వారొకొక్క
ప్పుడు తమ శ్రామిక ప్రజాసామాన్యం యొక్క ప్రయోజనాలను జాతీయ
ప్రయోజనాలనుండి వేరుపరచలేకుండావున్నారు. నేటివ్ కమ్యూనిస్టులలో
కొన్ని సమయాల్లో కన్పించే సంకుచిత జాతీయవాదం సంగతి యిక్కడ
సూచింపబడుతూంది. ఈసంకుచిత జాతీయతయే తూర్పున 'పాన్- ఇస్లామి
జమ్, పాన్-టర్కిజమ్' వుద్యమాలకు పురిగొల్పింది. ముఖ్యంగా కిర్గిజ్,
బష్కిర్, గోర్టిని తెగలను సర్వనాశనంనుండి కాపాడి వారికి కావలసిన భూమి
ని కులక్ వలసదారుల నుండి లాగికొనియైనా వారికిప్పించాలి.

పార్టీయొక్క తక్షణకర్తవ్యముల సంగతి చెప్పేను. ఇపుడు సరిహద్దు
ప్రదేశాలలో, ముఖ్యంగా తూర్పుదేశాల్లోని ప్రత్యేక ఆర్థిక జీవిత పరిస్థితుల
కనుగుణంగా మనపార్టీ విధానాన్ని మార్చుకొనుట అనే కర్తవ్యాన్ని గూర్చి
మాట్లాడ్తాను.

ఇంచుమించు మూడుకోట్ల ప్రజలు- అందులో చాలాభాగం టర్కిష్
ప్రజలు- పారిశ్రామిక విధానం అంటే యేమిటో యెరుగరు. వారింకా వెను
కటి భూస్వామ్య విధాన దశలోనే వున్నారు. అందుచేత వారిలో యించు
మించుగా శ్రామికవర్గం లేనే లేదని చెప్పవచ్చును. ఇప్పుడువారు ఒక్క
సారిగా "ప్రిమిటివ్ ఎకానమీ" నుండి నేటి సోవియటు ఆర్థిక వ్యవస్థలోకి
మారవలసియున్నది. ఇది కష్టసాధ్యమైనపనే గాని, అసాధ్యంకాదు; ఈ
ప్రజలయొక్క ఆర్థిక జీవిత విధానంలోని ప్రత్యేకతలు, ఇవేకాక వారి
చరిత్ర, సాంఘిక జీవితం, విజ్ఞానం వీటన్నిటినీకూడ మనం జ్ఞాపకం వుంచుకో

వాలి. ఇక్కడ మధ్య రష్యాలో ప్రాధాన్యత వహించిన విధానాలనే, అనాలోచితంగా భిన్ననాగరికతా దశల్లోవున్న యీ ప్రజలలో ప్రవేశపెట్టి జూచుట చాల ప్రమాదకరమైనపని. రష్యన్ సోవియట్ ఫెడరేషన్ యొక్క ఆర్థిక విధానాన్ని యిక్కడ ఆచరణలో పెట్టేటప్పుడు సరిహద్దు ప్రదేశాలకు మాత్రమే సంబంధించిన (Peculiar to the border regions) వారి ఆర్థిక జీవితంలోని, వర్గనిర్మాణంలోని, చారిత్రక సాంప్రదాయాలలోని ప్రత్యేకతలను మనం ముఖ్యంగా దృష్టిలో వుంచుకోవాలి. ఆహార పదార్థాల కోటాలను నిర్ణయిస్తూ, "పీపుల్స్ కమిస్సేరియట్ ఆఫ్ ఫుడ్" కిర్ఘిజియాలోని మహమ్మదీయ ప్రజలకు పందులను సరఫరా చేయవలసిందిగా కోరింది. మహమ్మదీయులు పందిని అసహ్యించుకుంటారు. వారు పందుల నేవిధంగానూ వుపయోగించుకోరు. ఈవిషయం మామూలుగా ప్రతివానికి తెలిసియుంటుంది. కాని అటువంటి ముఖ్యమైన ఆచార భేదాలను కూడా కొందరు గుర్తించకుండా వున్నారన్న విషయం ఈవుదాహరణనుబట్టి స్పష్టమౌతుంది. ఇటువంటి చిన్న చిన్న తప్పులను (Incongruities) సరిదిద్దుకొన్న సంగతిని గూర్చి యెక్కువగా చెప్పనక్కరలేదు.

కామ్రేడ్ చిషెరిన్ వ్యాసాలకు సమాధానం యివ్వమనికోరుతూ ఒక కాగితం నాకిప్పుడే వొచ్చింది. కామ్రేడ్స్, ఆవ్యాసాలను నేను చాలా జాగ్రత్తగా చదివేను. అవి సారస్వతంగా మాత్రమే వుపయోగిస్తాయని నా అభిప్రాయము. వాటిలో నాలుగు పొరపాట్లు- తప్పుడభిప్రాయాలు- వున్నాయి. ఒకటి సామ్రాజ్యవాదరాజ్యాలమధ్య పరస్పర వ్యతిరేకత లేదంటాడు, కామ్రేడ్ చిషెరిన్. సామ్రాజ్యవాదులమధ్య అంతర్జాతీయ ఏకాభిప్రాయత చాలా యెక్కువ వున్నదంటాడు: వివిధసామ్రాజ్యవాద ముఠాల రాజ్యాల (ఫ్రాన్సు, అమెరికా, బ్రిటన్, జపాను మొదలగు) మధ్యగల పరస్పర వ్యతిరేకతలు లేవంటాడు: అవి తప్పకుండా వున్నాయని, అవే యుద్ధాలకు దారి తీస్తున్నాయని అందరికీ తెలిసిన సంగతే. సామ్రాజ్యవాద ప్రభువుల ఏకాభిప్రాయతను అతిశయోక్తిగా చెప్పేడు. వారిమధ్యగల అంతరంగిక

విరుద్ధాలయొక్క బలాన్ని కొంచెపరచి చెప్పేడు. ఆవైరుధ్యాలు తప్పకుండా వున్నాయి. వాటి నాధారంగా చేసికొనియే మన విదేశాంగశాఖ people's commissariat of foreign affairs యొక్క కార్యక్రమం నడుపబడుతూంది. కామ్రేడ్ బిషెరిన్ యొక్క రెండో పొరపాటు యేమిటంటే కొత్తగా నిర్మింపబడిన జాతీయ రాజ్యాంగములకూ (కెకోస్లోవేకియా, పోలండు, ఫిన్లండు మొదలగు వాటిమీద ఆర్థికంగా, సైనికంగా అధికారం కల్గియున్న గ్రేట్ పవర్సుకూ మధ్యగల వైరుధ్యాలను కూడ యితడు తగిన ప్రాధాన్యతయివ్వలేదు.(గ్రేట్ పవర్సు) పెద్దరాజ్యాలకు యీజాతీయ ప్రభుత్వాలు లొంగి యున్నప్పటికీ కూడా లేక ఆలొంగి యుండుటచేతనే కావచ్చుకూడాను, ఆరెంటి మధ్యా పరస్పర వైరుధ్యాలున్నాయి. పోలండు ఎస్తోనియా మొదలగు దేశాలతో జరిగిన రాయబారాల్లో యివన్ని బైటపడ్డాయి. ఈ వైరుధ్యాలను సరిగా గుర్తించి, వాటిని వుపయోగించుకొని తన స్థానమను బలపర్చుకొనుటయే మన విదేశాంగశాఖ peoples commissariat of foreign affairs) యొక్క ప్రధానోద్దేశం. కామ్రేడ్ బిషెరిన్ యెంతో ఆశ్చర్యం కలుగజేసేట్టుగా యీవిషయంయొక్క ప్రాముఖ్యతను తక్కువ అంచనా వేసేడు. కామ్రేడు బిషేరిన్ యొక్క మూడో తప్పు యేమిటంటే, ఆతడు 'జాతీయ స్వయం నిర్ణయత్వము'ను గురించి అనవసరమైనవి చాలా చెప్పేడు; అప్పుడే జాతీయ స్వయంనిర్ణయత్వంలోని అసలు అర్థంపోయి, అదియిప్పుడు సామ్రాజ్యవాదులచేత ప్రయోగింపబడుతూన్న అర్థశూన్యమైన వివాదంగామారింది. ఈనినాదాన్ని మనం రెండేళ్ల క్రితమే వొదిలిపెట్టిన విషయం బిషెరిన్ మరచిపోయినట్లున్నాడు. మన ప్రస్తుత కార్యక్రమంలో యీనినాదం లేనేలేదు. మనకార్యక్రమంలో యిప్పుడున్నది నిర్ణీతమైన అర్థంకూడాలేని జాతీయ స్వయంనిర్ణయత్వ నినాదంకాదు. అంతకంటె మంచిదీ,స్పష్టమైన నిర్వచనంగలదీ ఐన "జాతుల యొక్క రాజకీయంగా విడిపోవుటకు హక్కు" అనే నినాదం. ఈరెండిటికీ చాలా తేడావుంది. పన వ్యాసాల్లో కామ్రేడ్ బిషెరిన్ యీయదార్థాన్ని

వనించలేరు. అందువలన యెన్నడో వదలివేయబడిన పాత నినాదం మీద అతడు చేసిన విమర్శలన్నీ శుద్ధ వృథాప్రయాస అయింది. ఎందుచేతంటే, నా 'థీసిస్' లో కాని, పార్టీ ప్రోగ్రాములోగాని యెక్కడా "స్వయం నిర్ణయత్వం(self determinations) గురించి ఒక్కమాటకూడా లేదు. వాట్లలో వున్నది ప్రజలయొక్క రాజకీయంగా విడిపోయే హక్కును గురించియే. వలసదేశాల్లో స్వాతంత్ర్యోద్యమాలు చెలరేగిన యీ ప్రస్తుత పరిస్థితులలో యిది మన కొక విప్లవకరమైన నినాదం. సోవియటు రిపబ్లికులన్నీ స్వచ్ఛందంగానే 'సమాఖ్య' లో చేరుటవల్లనూ, రష్యన్ సోవియట్ ఫెడరేషనులోని ప్రజలందరూ దానిని కోరుటచేతనూ, 'విడిపోయేహక్కు' అమలు జరుపబడలేదు. కాని బ్రిటన్, ఫ్రాన్సు, అమెరికా, జపానుల క్రిందనున్న వలసదేశాలకు, అరేబియా, మెసపొటేమియా, టర్కీ, హిందూస్తాన్ మొదలగు బానిసదేశాలకు సంబంధించి నంతవరకు యీనినాదం (విడిపోయే హక్కు) విప్లవనినాదమే: దాన్ని మనం వొదలివేయుట అంటే 'ఎంటెన్టీ' (entente) యొక్క వలలో పడిపోయేమన్న మాటే. అరడి వ్యాసాల్లోని నాలుగో పొరపాటు. వాటిలో యేమీ ఆచరణలో పెట్టదగిన సూచనలు లేవు. వ్యాసాలు వ్రాయుటలో అభ్యంతరం లేదు; గాని "కామ్రేడ్ స్టాలిన్ థీసిస్‌కి వ్యతిరేకంగా" అని దానికి పెద్ద పేరుపెట్టినపుడు దానిలో తగిన విషయ ప్రాధాన్యతవుండాలి. అధమం యేవోకొన్ని ప్రతిసూచనలైనా (counter proposals) వుండాలి. కాని అరడి వ్యాసాల్లో అట్టి ఆచరణీయమైన సూచన ఒక్కటికూడా నాకు కన్పించలేదు. కామ్రేడ్సు, ఇంతతో ముగించబోతున్నాను. మనం ఈక్రింది నిర్ణయాలకు వొచ్చేము. బూర్జువా సమాజం జాతీయ సమస్యను పరిష్కరించక పోవడం అటుంచి పైగా దానిని క్లిష్టతరంచేసి వలసదేశాల సమస్యగా తయారుచేసి తనకే వ్యతిరేకంగా అటు ఐర్లండు నుండి యిటు హిందూస్తాన్ వరకు ఒక శత్రురంగాన్ని నిర్మించుకుంది; తన తెలివితక్కువపోలసీవలన ఉత్పత్తి సాధనాల సమిష్టి యాజమాన్యం మీద నిర్మితమైన సోవియటు రాజ్యాంగం ఒక్కటే జాతీయ

సమస్యను ధైర్యంగా యెదుర్కొని పరిష్కరించగలదు. సోవియటు ఫెడరేష నులో పాలక జాతులు, పీడిత జాతులు వుండవు. జాతీయ నిర్బంధవిధానం తొలగింపబడింది. పాతబూర్జువావ్యవస్థనుండి వారసత్వంగావచ్చిన నాగరిక, అనాగరకజాతులమధ్య (వైజ్ఞానిక, ఆర్థిక, రాజకీయ) అసమానత్వం వుండుట వలన జాతీయ సమస్య ఒకక్రొత్తరూపంలో ప్రత్యక్షమైంది. వెనుకబడివున్న జాతుల ఆర్థిక, రాజకీయ, వైజ్ఞానికాభివృద్ధిని త్వరపరచుటకు, చాల అభివృద్ధి దశలో వున్న మధ్యరష్యాతో కలుసుకొనుటకూ వారికి తగిన అవకాశాలు కల్పించుటకు అవసరమైన విధానాలను కార్యక్రమాన్ని అవలంబించి దానిని పూర్తిగా పరిష్కారంచేయాలి. నేను మీముందుంచిన "జాతీయ సమస్యపై థీసిస్" లోని మూడో సెక్షనులోవున్న ఆచరణీయములైన సూచనలు మన యీకర్తవ్య నిర్వహణకు వుపకరిస్తాయి.

చర్చకు సమాధానం.

కామ్రేడ్స్, జాతీయ సమస్యమీద జరిగిన చర్చలో ఈసమావేశం (కాంగ్రెస్) లో అతిప్రధానమైన విషయం యేమిటంటే, మనం జాతీయ సమస్యపై ప్రకటనలుచేయడంనుండి రష్యా (పరిపాలక) పునర్విభజనద్వారా సమస్యకు ఆచరణసాధ్యమైన పరిష్కార మార్గానికి వొచ్చేం. అక్టోబరు విప్లవ ప్రారంభంలో జాతులకు 'విడిపోయేహక్కు' (right to secede) వుందని ప్రకటించడంతో వూరుకున్నాము. 1918 లోనూ, 1920 లోనూ, వెనకబడియున్న జాతుల శ్రామికప్రజాసామాన్యంకీ, రష్యన్ శ్రామికవర్గానికీ మధ్యను దగ్గర సంబంధాలు నెలకొల్పే ఆశయంతో రష్యా నంతనూ జాతీయ సూత్రానుగుణ్యంగా వివిధ పరిపాలనా 'యూనిట్సు' గా విభజించేము. ఇప్పుడు యీ సమావేశములో సమస్యనంతనూ ఆచరణయోగ్యమైన గట్టి పునాదిపై వుంచాము. ఆసందర్భములో "రష్యాతోకలిసియున్న యీస్వపరిపాలిత ప్రాంతాలు (Autonomons regions) స్వతంత్ర రిపబ్లికులలోని

శ్రామిక ప్రజాసామాన్యం యొక్క, పెటీబూర్జువావర్గం యొక్క పార్టీవిధానం ఏవిధంగా వుండాలి" అనే విషయంమీద నిర్ణయింపబడాలి. "ఈ థీసెస్ ఆచరణ సాధ్యంకాదని" కామ్రేడ్ జాటోన్‌స్కీ అనడం నాకు చాలా వింతగా వుంది. ఇప్పుడు నా చేతిలో అతను తయారుచేసిన థీసెస్ వుంది. ఏ కారణంచేతనో అతడు దానిని ఈసమావేశం యొక్క దృష్టిపథంలోకి రానీయ లేదు. ఆథీసిస్ అంతటిలోనూ నిర్మాణయుక్తమైన సూచన ఒకటి కూడ లేదు. "రష్యన్ సోవియట్ ఫెడరేషన్" అనే పేరు మార్చి "తూర్పు-యూరపియన్" అనే పేరుంచాలని "రోస్సిస్కోయి" అనే దానికి బదులు "రష్యన్" లేక "గ్రేట్ రష్యన్" అనేమాటవుపయోగించాలనీతప్ప జాటోన్‌స్కీ థీసిస్ లో యింకో సూచన లేనేలేదు.

తర్వాత విషయం. చర్చలో పాల్గొనిన ప్రతినిధులనుండి నేనెంతో ఎక్కువ ఆశించాను. రష్యాలో 22 సరిహద్దు ప్రదేశాలు (border regions) వున్నాయి. వీటిలో కొన్ని పారిశ్రామికంగా బాగా అభివృద్ధి చెందినవి. ఆవిషయంలో రష్యాకు వీటికీ ఆట్టే తేడాలేదు. మరికొన్ని పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలోకి ప్రవేశించనేలేదు; వాటికీ, మధ్యరష్యాకూ ఎంతో తేడావుంది. ఇంకాకొన్ని పూర్తిగా అణగద్రొక్క వేయబడి సంపూర్ణంగా నాశనమైపోయే దశలో వున్నాయి. ఈథీసిస్‌లో యీసరిహద్దు ప్రదేశాల భిన్నత్వాన్ని పూర్తిగా సోదాహరణంగా విశదీకరించుట అసాధ్యమైనపని. పార్టీమొత్తానికి సంబంధించిన 'థీసిస్' లో ఒక్క టర్కిస్తాన్‌ను గురించియే వ్రాయాలి, ఒక్క అజర్‌బైజాన్‌ను, ఒక్క యుక్రేన్ గూర్చి మాత్రమే వుండాలి అని అడగడంలో సబబు లేదు. అన్ని సరిహద్దు ప్రదేశాలలోనువున్న సామాన్య లక్షణాలనే (common features) ఏర్చి థీసిస్‌లో వాటికి కొంత రూపం యిస్తాము. ప్రత్యేకవిలువ వదిలిపెట్టబడతాయి. 'థీసిస్' లను యింకోరకంగా తయారుచేయుటను [illegible] పెట్టలేము. సోవియట్ జాతులు యెన్నో గుంపులుగా విభజింపబడాలి. 'థీసిస్' లో ఆ పద్ధతే అవలంబించబడింది. సోవియట్ జాతుల జనాభా 6 కోట్ల 50 లక్షలు,

రాజ్యాంగములు (states) గా అభివృద్ధి చెందుటలో మధ్యాసియాకంటె వెనకబడియున్నారు అనేది వీరందరికీ వర్తించే సామాన్యలక్షణం. తమ మాతృ భాషలో తమస్వంత సోవియట్ స్టేట్ లైఫ్ (state life) ను అభివృద్ధి చేసికొనటకు యీజాతులకు -వాటిలోని శ్రామిక ప్రజాసామాన్యంకి- సహాయం చేయుటకు మనం చేయవలసిన కృషి అంతా పూర్తిగా చేయుటే మన కర్తవ్యం. 'థీసిస్' లోని 'సూచనల' సెక్షనులో యీ'సామాన్యలక్షణము' (commmon feature) ను గురించి వ్రాయబడింది. తర్వాత బోర్డరు రిజియన్సులోని ప్రత్యేక లక్షణములకు యింతకన్న స్పష్టమైన నిర్వచనం ఇవ్వవలెనంటె ఆ 6 కోట్ల 50 లక్షల్లోంచి, పెట్టుబడిదారి దశలోనే ప్రవేశించని 3 కోట్ల టర్కిష్ ప్రజలను వేరుచేయవలసి యుంటుంది. కొన్నివిషయాల్లో రష్యన్ రాష్ట్రాలకన్న అజర్ బైజాన్ చాలా నయమని (పురోభివృద్ధమైనదని) చెప్పిన కామ్రేడ్ మికోయన్ వాదన తప్పు. బహుశా అజర్ బైజాన్ అని చెప్పినపుడు అతని దృష్టిలో "బాకూనగరం" వుంది. అజర్ బైజాన్ గడ్డలోనుండి బయల్దేరింది కాదు, బాకూనగరం: అది, నోబెల్, రాత్ షిల్డ్, విషీ యింకా యితరుల ప్రయత్నాల వలన అంటే బైటివారి (విదేశీయులు) కృషివలన నిర్మింపబడింది. అజర్ బైజాన్ మాత్రం యెంతో వెనుకబడియుంది: ఆదేశపు ప్రజలలో యింకా మధ్యయుగపు పితృస్వామ్య- భూస్వామ్య (patriarchal-feudal) సంబంధాలు మాత్రమే యిప్పటికీ అమల్లో వున్నాయి. ఆకారణంచేత నేను అజర్ బైజాన్‌ను పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ లోనికి రాని సరిహద్దు దేశాల గ్రూపులో చేర్చేను. వాటిని సోవియట్ ఆర్థిక వ్యవస్థలోనికి తెచ్చుటకుగాను కొన్నినిర్దిష్ట మార్గాలవలంబించవలసి యుంది. థీసిస్‌లో దీన్ని గురించి చర్చింపబడింది. ఇవి రెండూకాక యించుమించు 1 కోటికి మించకుండావున్న (స్థిరనివాసాలులేని) పశువుల్ని మేపుటే ప్రధానవృత్తిగాగల (pastoral) గుంపులున్నాయి. వారిలో యింకా 'గుంపుజీవితం' (tribal form of life) యొక్క ప్రాబల్యం పోలేదు తగ్గలేదు. వారింకా వ్యవసాయవృత్తిని కూడ అవలంబించనేలేదు. కిర్ఘిజ్ లు,

వుత్తర టర్కీస్తాన్ ప్రజలు, బష్కీర్లు, చెచెన్లు, ఓసెట్సు, ఇంగుషేలు మొదలగు వారీ రకానికి చెందినవారే. ఈప్రజలకు సంబంధించినంతవరకు మనం మొట్టమొదట చేయవలసినపని వారికి కావలసిన 'భూమి'ని వాళ్లకివ్వించాలి. అంతటితో వాళ్లనిగురించిన చర్చ ఆపేసేం. ప్రత్యేకం కిర్గీజులకో, మరొకరికో వేరే అవకాశం యివ్వడం అనవసరం. యిందులో- వారైతే బష్కీరియా, కిర్గీజియా, గోర్ట్సి నెలలోని దుస్థితిని గురించి (అక్కడ సాగు చేసికోడానికి భూములేక మలమల మాడిపోతున్నారు.) యెక్కువ చెప్పయుండేవారు. కాని యీసందర్భంలో కామ్రేడ్ శఫరోవ్ చెప్పేది ఏకో ఒకకోటి జనాభాగల గ్రూపుకే వర్తిస్తుంది; అందుచేత అతను చేసిన సూచనలను సరిహద్దు ప్రదేశాలన్నిటికీ వర్తింపజేయజూచుట తెలివితక్కువ పని. ఈగ్రూపును మినహాయిస్తే మిగిలిన 3 కోట్ల 50 లక్షల రష్యనేతర ప్రజలకు యీవుపపాదనల ప్రాధాన్యత శూన్యం. కొన్ని జాతుల గ్రూపుల విషయములో కొన్ని క్లాజులకు కామ్రేడ్ శఫరోవ్ చేసిన స్పష్టమైన వుపపాదనలకూ, సవరణలకూ నేను వ్యతిరేకుడను కాను, కాని, వాటిని అందరికీవర్తింపజేయ జూచుటను మాత్రం నేను అంగీకరించను. అతడి వుపపాదనల్లో ఒకదానిని గురించి కొంచెం చెపుతాను. ఆవుపపాదనలో "జాతీయ వైజ్ఞానిక స్వయం నిర్ణయత్వము" (National cultural self ditermination) అనే పదం వుపయోగింపబడింది. దానిలో యిలావుంది.

రష్యా తూర్పు సరిహద్దు ప్రాంతాల ప్రజలకు తమజాతీయ వైజ్ఞానిక స్వయంనిర్ణయత్వం, తమ స్వభాషలో విద్య మొదలగు అవకాశాలను సామ్రాజ్యవాద విధానం కించిత్తైనా యివ్వలేదు. అందువలన వారు పెట్టుబడిదారీ నాగరకతయొక్క వైజ్ఞానికాభివృద్ధిలో పాల్గొనలేక పోయేరు.

ఈ ఉపపాదనలో పూర్తిగా 'బండిస్టు' లక్షణాలున్నై. జాతీయ వైజ్ఞానిక స్వయం నిర్ణయత్వం 'బండిస్టుల'పంథా. ఈనినాదాన్ని మనం వొదిలేసి చాలాకాలం అయింది. యేమీ అర్థంలేని యీ పదజాలాన్ని మళ్ళీ పునరుద్ధరించవలసిన అవసరంలేదు.

కమ్యూనిస్టులు కృత్రిమంగా బెల్లోరష్యన్ జాతి అనేదాన్ని కల్పిస్తున్నారని కొందరు అపవాదు వేస్తున్నారు. ఇందులో యేమీ నిజంలేదు. బెల్లోరష్యనులకు వేరే ఒక భాష వుంది. వారిభాషద్వారా వారి జ్ఞానమును పెంపొందించుటకెంతో వీలుంది. 5 సం॥రాల క్రిందట యుక్రేనియన్ జాతినిగురించి కూడ యిలాగే మాట్లాడేవారు. ఈమధ్యకూడా యుక్రేనియను రిపబ్లిక్కు, యుక్రేనియన్ జాతి అనేది అసలు లేదనీ, అది జర్మనుల సృష్టిమాత్రమే అని కొందరు గట్టిగా చెప్తున్నారు. కాని 'యుక్రేనియన్ జాతి' అనేది వుంది. ఆ ప్రజల విజ్ఞానాభివృద్ధికి తోడ్పడుట కమ్యూనిస్టుల విధి. మనం చరిత్రను యెదురీదలేము. కొన్ని యుక్రేనియన్ నగరాలలో ప్రస్తుతం రష్యన్ ప్రాబల్యం యెక్కువగా వుండచ్చు. కాని కాలక్రమాన యివన్నీ యుక్రేనియన్ జాతిలో కలిసిపోయి తీరుతాయి. 40 యేండ్ల క్రితం 'రీగా' జర్మన్ పట్టణంగావుండేది. కాని యిపుడు అదిపూర్తిగా లెట్టిల నగరంగా మారిపోయింది. జాతీయులకు పల్లెటిప్రాంతాలే ఆయువుపట్లు. అక్కడనుంచి వచ్చిన ప్రజలే పట్టణాలు పెరిగి పెద్దవడానికి కారణం. అందుచేత తప్పకుండా పట్టణాలు కూడ అసలు జాతీయతను పొందితీరుతాయి. 50 యేండ్ల క్రితం హంగేరీలోని పట్టణాలన్నిటిలో జర్మనీ జాతికే ప్రాబల్యం; అట్లాగే నేడు 'మాగియార్' జాతికే వాటన్నిటిలో ప్రాబల్యం. బెల్లోరష్యన్లు కాని వారెక్కువగా వున్న బెల్లోరష్యన్ నగరాలలో కూడ యిదే జరుగుతుంది.

చివరను ఈథీసిస్‌లోని సూచనలను పూర్తిగా ఆచరణలో పెట్టేవిధానాలను ఆలోచించుటకు గాను వివిధప్రాంతాల ప్రతినిధులతో ఒక కమిటీని యెన్నుకోవాలని సూచన చేస్తున్నాను. (applause)

--/•/--

సోవియట్ రిపబ్లిక్కుల సమ్మేళన. (Amalgamation)

సోవియట్ల ప్రథమ సమావేశంలో (డిశంబరు 30 - 1922)

యివ్వబడిన రిపోర్టు.

కామ్రేడ్స్, ఈనాటిదినం సోవియట్ ప్రభుత్వచరిత్రలో ఒక నూతన అధ్యాయం ప్రారంభమవుతూంది. మునుపటి దశలో సోవియటు రిపబ్లికు లు ప్రతి స్వసంరక్షణను ముఖ్యంగా చూసుకొంది. ఇప్పుడు జరుగుతున్న క్రొత్త దశలో, సోవియట్ రిపబ్లిక్కు లన్నీ కలిసి ఒకే సంఘటిత సమాఖ్యగా నిర్మింపబడుతున్నాయి. దేశంలో వున్న ఆర్థిక దుస్థితిని తొలగించేందుకు, సోవియట్ ప్రభుత్వమును అంతర్జాతీయ రాజకీయాలలో బలిష్ఠమైన శక్తిగా చేయుటకు ఈ ఐక్యత అవసరం. సోవియటు ప్రభుత్వం బలపడితేనే అది అంతర్జాతీయ పరిస్థితిని శ్రామికులకు అనుకూలంగా ఉండేలా చేయగల్గుతుంది.

అయితే క్రితం సోవియట్ ప్రభుత్వమునకు కొంచెమైనా బలము, పలుకుబడి లేదు. శత్రువులు దాన్నెంతో నిరసన భావంతో చూసేవారు. చాలామంది సోవియట్ సానుభూతిపరులు కూడా దాని బలహీనతను చూసి జాలిపడేవారు. ఆదశలో సోవియట్ ప్రభుత్వం తనబలం మీదకంటె శత్రువుల యొక్క నిర్వీర్యతమీదనే ఆధారపడింది. సోవియట్ శత్రువులు రెండుముఠాలుగా చీలి (ఆస్ట్రో - జర్మన్ ముఠా; ఆంగ్లో - ఫ్రెంచిముఠా) తమలోతాము పోరాడుకుంటూవుండుటవలన వారు తమ శక్తిని సోవియటు ప్రభుత్వం మీదకు త్రిప్పలేకపోయేవారు. ఇది సోవియటు ప్రభుత్వ చరిత్రలో యుద్ధకాలంలో కలిగిన విచ్ఛిన్నదశ (Period of wartime disruption) కాని కోల్చాక్, డెనికిన్ ల దండయాత్రలతో సోవియటు ప్రభుత్వం తన నిజస్వరూపాన్ని తెలుసుకొని, విస్తృతమైన మేల్కొల్పు, ప్రజాశక్తిని నిర్మించుకొని శత్రువుల నోడించింది.

సోవియటు ప్రభుత్వ చరిత్రలోని రెండోదశ నాటినుంచి మొదలైంది. ఈకాలంలో సోవియటు ప్రభుత్వం తనశక్తులను దేశంలోని ఆర్థిక దుస్థితిని తొలగించుటకు కేంద్రీకరించింది. ఆదశయింకా పూర్తికాలేదు. కాని ఇప్పటికే ప్రభుత్వం యెన్నో విజయాలను పొందింది: నిరుడు దేశాన్ని గగ్గోలు పాల్చిన కరువును జయప్రదంగా యెదుర్కొని దానిని నివారించగలిగింది. దేశంలో వ్యవసాయంలో కొంతమేరకు అభివృద్ధి కలిగింది: కొన్ని పరిశ్రమలు పునరుద్ధరింపబడినై. పారిశ్రామిక నాయకత్వం వహించుటకు సమర్థులైన వారు చాలామంది తయారయ్యారు. వారే మన భావిపారిశ్రామికాభివృద్ధికి యెంతో తోడ్పడ గలరని మన విశ్వాసం. ఆర్థిక విచ్ఛిత్తిని సంపూర్ణంగా నిర్మూలించుటకు మనం చేసింది చాలదు; ఆపనిని యింకా జాగ్రత్తగా కొనసాగించగలుగుటకు అన్ని సోవియటు రిపబ్లిక్కులయొక్క శక్తులను కేంద్రీకరించుట అవసరం. మన ప్రధాన పరిశ్రమలను మరల స్థాపించాలంటే సోవియటురిపబ్లికు లన్నిటి యొక్క ఆర్థిక సంపదనంతనూ సంఘటిత పరచాలి. ఇదంతా సాధ్యపడుటకు సోవియటు రిపబ్లిక్కులన్నీ ఒకే సంఘటిత రాజ్యాంగం (confede rated state) గా యేర్పడాలి. ఆపని యీనాడు జరుగుతూంది; మన ఆర్థిక వ్యవస్థను వృద్ధిచేయుటకు గాను యీనాడున రిపబ్లిక్కులన్నీ ఒకటిగా కలిసి తమశక్తుల నన్నిటినీ కేంద్రీకరించబోతున్నాయి.

యుద్ధంమూలాన దేశంలో చెలరేగిన అరాజకాన్నెదుర్కొనేందుకు గాను, సోవియటు ప్రభుత్వం యొక్క మూలస్తంభాలలో నొకటైన రెడార్మీ నిర్మితమైంది. ఇపుడు దేశంలోవున్న ఆర్థిక దుస్థితిని, విచ్ఛిత్తిని తొలగించుటకుగాను, "సోవియటు రిపబ్లిక్కుల యూనియను union of soviet repablics) నిర్మింపబడుతూంది. అది తప్పకుండా సోవియటుఆర్థికవ్యవస్థా నిర్మాణానికి చాలా తోడ్పడుతుంది.

ఈనాడు సోవియటు ప్రభుత్వం ఒకగొప్ప శాంతికర్త్రిగా అభివృద్ధిచెందింది. శత్రువులకు దానియెడల వెనుకటి నిరసనభావం పోయింది. వారిపుడు మన యూనియను అంటే యెంతో కోపంతో పళ్లుకొరుకుతున్నారు.

ఇదీ సోవియటు ప్రభుత్వం పుట్టిన తర్వాత యీ అయిదేండ్లలోనూ అది పొందిన అభివృద్ధి.

కామ్రేడ్స్, ఈనాటిజున పాతరష్యాపై నూతన రష్యాయొక్క సంపూర్ణ విజయమును మనం చూస్తున్నాం. యూరపు ప్రజలను అణచిపెట్టియుంచిన- ఆసియా ప్రజలపై దారుణ నిర్బంధవిధానాన్ని సాగించిన పాత రష్యా అంతరించింది. నేటితో కొత్తరష్యా సంపూర్ణవిజయాన్ని సాధించింది; అది సరిహద్దు జాతులపై జరిగే నిర్బంధ విధానం అంతరింప జేసింది. పెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని కూలద్రోసింది. శ్రామిక వర్గనియంతృత్వాన్ని స్థాపించింది; తూర్పు దేశాల ప్రజలను మేల్కొల్పింది: పశ్చిమదేశాల్లోని కార్మికులను ఉత్తేజితులను గావించింది: పార్టీయొక్క యెర్రజెండాను ఒకరాజ్యాంగ పతాకముగా చేసింది. ఆపతాకంక్రింద సోవియటురిపబ్లికుల ప్రజలందరిని సమీకరించి వాటన్నిటిని కలిపి సోవియటు రిపబ్లిక్కుల యూనియను (U.S.S.R) ను స్థాపించి 'భావి' ప్రపంచ సోషలిస్టు రిపబ్లిక్కు స్థాపనకు మార్గదర్శకమైనది.

కమ్యూనిస్టులు కబుర్లు చెప్పటేగాని కార్యాచరణకు పూనుకోరని కొందరు మనమీద ఒకఅపవాదు వేస్తున్నారు. అట్టి వారేమాత్రం కళ్లు తెరచి యీఅయిదేండ్ల సోవియటు ప్రభుత్వచరిత్రను చూచినట్లయితే కమ్యూనిస్టులు ఎంతో బాగా నిర్మించగలరని వారికి తెలుస్తుంది. నిన్నను ప్రతినిధుల సభలో ఆమోదించబడిన 'రిపబ్లిక్కుల యూనియను' సంధిప్రకటనను (ఆమోదించి) ఆమల్లో పెట్టుటకు సమావేశమైన యీ కాంగ్రెసుయొక్క కార్యక్రమాన్ని పట్టి చూస్తే కమ్యూనిస్టులు పాతవాటినెంత పట్టుదలతో నాశనం చేస్తారో అంతకన్న బాగానే కొత్తవాటిని నిర్మించగలరని స్పష్టమవాలి.

నిన్నను వివిధ రిపబ్లిక్కులయొక్క ప్రతినిధుల సభలో ఆమోదించ బడిన (తయారు చేయబడిన) ప్రకటన చదువుతున్నాను వినండి. (U.S.S.R కాన్‌స్టిట్యూషన్ ప్రకటన. Declaration of the constitution of the U. S. S. R)

సోవియటు రిపబ్లిక్కులు స్థాపించబడినప్పటినుండీ, ప్రపంచం సోషలిస్టు పక్షం, పెట్టుబడిదారీ పక్షం అనే రెండుపక్షాలుగా చీలిపోయింది.

పెట్టుబడిదారీ 'క్యాంపు' (camp) లో జాతి వైషమ్యాలు, అసమానత, వలస ప్రజల బానిసత్వం, జాతీయ దురహంకారం, జాతీయ నిర్బంధ విధానం, చిత్రవధలు, సామ్రాజ్యవాద దురంతములు, యుద్ధాలు మాత్రమే వుంటాయి.

మన సోషలిజం 'క్యాంపు' లో పరస్పర విశ్వాసం, శాంతి, జాతీయ స్వాతంత్ర్యం, సమానత్వం, వివిధ ప్రజలమధ్య సహకారం, సుహృద్భావం వుంటాయి.

జాతుల ఆటంక రహితమైన అభివృద్ధిని ఒకమానవుని యింకొక మానవుడు దోచుకొనే విధానంతో సమన్వయపరచి జాతీయ సమస్యను పరిష్కరించుటకు పెట్టుబడిదారీ ప్రపంచం యెంతోకాలంగా చేసిన ప్రయత్నాలన్నీ నిష్ఫలము లయ్యేయి. అంతకంతకు యీసమస్య క్లిష్టతరమై చివరకు పెట్టుబడిదారీ విధాన నాశనంకే దారితీసేలావుంది. బూర్జువాసంఘం వివిధ జాతుల మధ్య సుహృద్భావాన్ని, సహకారాన్ని కల్గించలేదని స్పష్టంగా తేలిపోయింది.

ఒక్క సోవియట్ల ఆధ్వర్యం క్రిందనే, ఒకప్రజాబాహుళ్యంయొక్క సహకారాన్ని కల్గియున్న శ్రామికవర్గ నియంతృత్వంలోనే జాతీయ నిర్బంధ విధానం సమూలంగా నాశనం చేయబడి ప్రజలమధ్య పరస్పర విశ్వాసం పెంపొందుటకు తగిన వాతావరణం సృష్టింపబడింది. ఒక్కసోవియట్ల ఆధ్వర్యం క్రిందనే వివిధ జాతుల ప్రజలు సోదరభావంతో సహకారం చేయుటకు కావలసిన పునాదులు వేయబడినై.

అట్టి పరిస్థితులుండుట వలననే సోవియటు రిపబ్లిక్కులు ప్రపంచ సామ్రాజ్యవాదుల దాడుల నెదుర్కొని జయించగల్గినై. అట్టి పరిస్థితు లుండుట వలననే సోవియటు రిపబ్లిక్కులు అంతర్యుద్ధాన్ని ముగించి తమ వునికిని కాపాడుకొనుటకు, తమ ఆర్థిక నిర్మాణకార్యక్రమం ప్రారంభించుటకు వీలుకల్గింది.

యుద్ధకాలంలో దేశం ఎంతో నష్టపడింది. పంటలుపోయి భూములు పాడుపడినై. పరిశ్రమలు నిలచిపోయేయి. ఉత్పత్తి శక్తులు కుంటుపడినై. ఆర్థికసంపద నాశనమైంది. ఆనష్టాన్నంతెనూ పూడ్చి మరల తమ ఆర్థికవ్యవస్థను నిర్మించుకొనుటకు వివిధ రిపబ్లిక్కుల వ్యక్తిగత (individual) ప్రయత్నాల వలన సాధ్యపడదు. ఈరిపబ్లిక్కులన్నీ వేర్వేరుగా పరస్పరసహకారం లేకుండా వున్నంతకాలం జాతీయ ఆర్థికవ్యవస్థా పునరుద్ధరణ అసంభవమైంది.

పైగా యీరిపబ్లిక్కులను చుట్టూవున్న పెట్టుబడిదారీ దేశాలనుండి దండయాత్రల భయంపోలేదు. అంతర్జాతీయ పరిస్థితి అధ్వాన్నంగా వుంది. అట్టి పరిస్థితులలో యీ సోవియటు రిపబ్లిక్కులన్నీకలిసి తమ ఐక్యతా బలంతో శత్రువుల నెదుర్కొన గల్గితేనే స్వరక్షణచేసికో గలుగుతాయి.

అంతేకాక, సోవియటు ప్రభుత్వనిర్మాణంలో వర్గస్వభావం అంతర్జాతీయంగా వుంటుంది. (international in its class nature) దాని వలన కూడా సోవియటు రిపబ్లిక్కులలోని శ్రామిక ప్రజాసామాన్యం ఒక ఐక్య సోషలిస్టు కుటుంబంగా యేర్పడుటకు ప్రోత్సహింపబడుతారు.

ఈపరిస్థితులన్నీ సోవియటు రిపబ్లికులు ఒకే రాజ్యాంగంలో సంఘటితం కావలసిన ఆవశ్యకతను స్పష్టపరుస్తున్నాయి. రిపబ్లిక్కులను శత్రువుల నుండి రక్షించుటకు, అంతరంగిక ఆర్థికాభివృద్ధిని త్వరపరచుటకు, ప్రజల జాతీయాభివృద్ధిని నిరాటంకముగా కొనసాగించుటకు తగిన శక్తి సామర్థ్యాలు అట్టి ఐక్యరాజ్యాంగమునకు మాత్రమే వుంటాయి.

సమాన గౌరవ ప్రతిపత్తులననుభవించే వివిధజాతుల ప్రజలందరియొక్క ఐచ్ఛిక సమ్మతితోనే యీ సోవియటు రిపబ్లిక్కుల యూనియను (u.s.s.r) సృష్టింపబడింది. అఖిలరష్యా సోవియట్లు కాంగ్రెసులో యీయూనియను నిర్మింపబడాలని తీర్మానించారు. యూనియను నుండి యిష్టం వచ్చినపుడు వేరుపడుటకు (Secede) ప్రతి రిపబ్లిక్కుకూ హక్కు వుంది. సోషలిస్టు సోవియటు రిపబ్లిక్కు లన్నిటికీ యిష్టమైతేనే, మునుముందు స్థాపింపబడేవాటికీ కూడా "యూనియను" లోనికిప్రవేశాధికారం వుంది. 1917 లోప్రారంభమైన

వివిధ ప్రజలమధ్య సహకారం, సుహృద్భావం యీ 'యూనియను' ప్రభుత్వం క్రింద యింకా యెన్నో రెట్లుగా పెంపొందింపబడతాయని గట్టిగా చెప్పగలము; ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీవిధానానికి వ్యతిరేకంగా యిదొక పెట్టని గోడగా వుపకరిస్తుంది; అన్ని దేశాల కార్మికులు ఒకే ప్రపంచ సోషలిస్టు సోవియటు రిపబ్లిక్కులో సమ్మేళన మగుటకు యిదొక క్రొత్తసోపానం అని చెప్పవచ్చును.

బలమైన పునాదులపై నిర్మింపబడిన సోషలిస్టు సోవియటు రిపబ్లికుల ప్రతినిధులమైన మేము సోవియటు సోషలిస్టు రిపబ్లికుల యూనియను (U. S. S. R) స్థాపన కొరకు సంధిపత్రం వ్రాయుటకు నిశ్చయించేము.

ప్రాగ్దేశ ప్రజల విశ్వవిద్యాలయం: దాని రాజకీయ విధులు

The Political tasks of the University of the peoples of the East·

[యూనివర్శిటీ విద్యార్థుల సభలో యిచ్చిన వుపన్యాసం.]

కామ్రేడ్స్, మీ ప్రాగ్దేశ శ్రామికుల కమ్యూనిస్టు విశ్వవిద్యాలయం (Communist university of the Toilers of the East) నాలుగవ వార్షికోత్సవ సందర్భములో నా అభినందనములు. తూర్పు దేశాల కొరకు కమ్యూనిస్టులను తయారు చేసే కార్యభారాన్ని మీ యూనివర్శిటీ విజయవంతంగా నిర్వహించగలుగుతుందని విశ్వసిస్తున్నాను.

నాకున్న పనితొందరవలన యింతకంటె తరుచుగా మిమ్ములను కలుసుకొనుటకు వీలు కలుగుటలేదు. మన్నింతురుగాక.

ఇప్పుడు, మీ యూనివర్శిటీయొక్క రాజకీయ విధు లేవిటో (Political tasks) తెలుసుకుందాం.

యూనివర్శిటీ విద్యార్థులలో ద్వంద్వత్వం కన్పిస్తూంది. 50 కి పైగా ప్రాగ్దేశాలనుండి వచ్చిన విద్యార్థులిందులో వున్నారు. వారందరూ తూర్పు దేశాలనుండి వచ్చినవారే. అభివృద్ధిలో పూర్తిగా వేర్వేరుగా వున్న రెండు దశలకు ప్రాతినిధ్యం వహించే రెండు "గ్రూపు" లున్నాయి వారిలో. అందులో ఒక గ్రూపు తూర్పు సోవియటు రాష్ట్రాలనుండి వొచ్చేరు. అక్కడ బూర్జువావర్గం నిర్మూలించ బడింది. సామ్రాజ్యవాదం కూలద్రోయబడి శ్రామికుల అధికారం స్థాపింపబడింది. రెండో 'గ్రూపు' వలస బానిస దేశాల నుండి వచ్చినవారు. ఆ దేశాల్లో యింకా పెట్టుబడిదారీవిధానం అధికారంలో వుంది. సామ్రాజ్యవాదుల నిర్బంధవిధానము దోపిడీ యింకా చాలా తీవ్రంగా

వున్నాయి. వారు సామ్రాజ్యవాదాన్ని కూలద్రోసి, తమ స్వాతంత్ర్యమును సంపాదించుకోలేదు.

అంటే రెండురకాల "తూర్పు" లున్నాయి. రెండూ వేర్వేరు మార్గాలలో అభివృద్ధి చెందుతున్నాయి. వేర్వేరు జీవితవిధానాలను కలిగియున్నాయి.

విద్యార్థి సామాన్యంలోని యీద్వంద్వస్వభావం Dual character యూనివర్శిటీ చేసే పనిపై కొంతవరకు ప్రాబల్యాన్ని కలిగియుంది. ఈ యూనివర్శిటీ ఒకకాలును సోవియటు భూమిమీదను, రెండోకాలును వలస బానిసదేశాలమీదను కల్గియుండుటకు కారణం యిదే.

దీనిని బట్టియే యూనివర్శిటీయొక్క కార్యాచరణలో కూడ రెండు భిన్నవిధానాలు కన్పిస్తున్నాయి. ఒకదానియొక్క ఆశయం తూర్పు సోవియటు రిపబ్లిక్కుల్లో పనిచేయుటకు తగిన కమ్యూనిస్టులను తయారు చేయుట; రెండోదాని వుద్దేశం వలస బానిస దేశాలకార్మిక ప్రజాసామాన్యంయొక్క విప్లవాకాంక్షలకు తగిన నాయకత్వం వహించుటకు తగిన కమ్యూనిస్టులను తయారు చేయుట.

ఈ యూనివర్శిటీ నెరవేర్చే రెండు విధాలైన కార్యభారములకు కూడ అదే కారణం. ఆరెండింటిని వరసగా పరిశీలిద్దాం.

1. తూర్పు సోవియటు రిపబ్లిక్కుల విషయంలో యీ యూనివర్శిటీ కర్తవ్యములు.

ఈ సోవియటు రిపబ్లికులకూ, వలస బానిసదేశాలకూ మధ్య వాటి వునికిలో అభివృద్ధి క్రమంలోవున్న ప్రత్యేక లక్షణాలు, భేదాలు యేమిటి?

ఒకటి : ఈరిపబ్లికులు స్వాతంత్ర్యమును కలిగియున్నాయి; వాటిపై స్వారీ చేసే సామ్రాజ్యవాదం కూలద్రోయబడింది.

రెండు : అవి జాతులుగా అభివృద్ధి చెందుతూన్నది సోవియటు ప్రభుత్వం యొక్క ఆధ్వర్యం క్రిందను గాని బూర్జువా పరిపాలన క్రింద కాదు.

ఇది చరిత్రలో యెన్నడూ కనివిని యెరుగని విషయం; సోవియటు దేశంలో మాత్రమే అది సాధించబడింది.

మూడు : ఈజాతులు పారిశ్రామికంగా చాల వెనుకబడి యుండుట వలన తమ అభివృద్ధికి వారు పూర్తిగా సోవియటు యూనియనులోని పారిశ్రామిక కార్మికవర్గంపై నాధారపడవచ్చును.

నాలుగు : సోవియటు యూనియనులో సభ్యులుగా శ్రామికవర్గ నియంతృత్వం క్రింద స్వాతంత్ర్యము ననుభవిస్తూ వున్న యీరిపబ్లికులు మన దేశంలో సోషలిజం స్థాపనా కార్యంలో సమాన బాధ్యతను వహించి వుత్సాహంతో ముందుకు రావాలి: వొస్తాయి కూడాను.

ఈ రిపబ్లిక్కుల్లోని కార్మికులు, రైతులు చైతన్యవంతులై సోషలిజం స్థాపనలో తమపాత్రను సరిగా నిర్వహించే స్థితికి వచ్చుటకు వారికి సహాయంచేయుట, వారందరి మధ్య సోదరభావాన్ని పెంపొందించే పరిస్థితులను - ఆయా రిపబ్లికుల ప్రత్యేక జీవిత పరిస్థితుల కనుగుణ్యంగా కల్పించుట ఇవే ప్రధాన కర్తవ్యాలు.

తూర్పు సోవియటుదేశాల్లో పనిచేసే కమ్యూనిస్టుల కర్తవ్యాలు.

[1] తూర్పు సోవియటు రిపబ్లికులలో పారిశ్రామిక కేంద్రాలు నెలకొల్పి రైతాంగము కార్మికవర్గంతో సన్నిహిత సంబంధంలోనికి వచ్చేలా చేయాలి. ఈపని అప్పుడే ప్రారంభంఅయింది. సోవియటు యూనియను అర్థికాభివృద్ధితో బాటు యిది కూడా ముందుకు పోతుంది. ఈదేశాలలో అన్నిరకాల ముడిపదార్థాలు దొరుకుతాయి. అందుచే ఈపని త్వరలో పూర్తి అవుతుందనే ధైర్యం కలుగుతూంది.

[2] వ్యవసాయమును ముఖ్యముగా ఇరిగేషన్ (నీటిపారుదల సౌకర్యాలు) ను అభివృద్ధి చేయాలి. ట్రాన్స్‌కకేషియాలోను, టర్కిస్తాన్‌లోనూ యీపని అప్పుడే జరుగుతూంది.

[3] రైతాంగంలోనూ, చేతిపనివాళ్లలోనూ సహకార సంస్థలను నిర్మించి పెంపొందించాలి. యీ తూర్పు సోవియటు రిపబ్లికులు సోవి

యటు ఆర్థిక వ్యవస్థాభివృద్ధితో కలుసుకోవాలంటే యిదొక్కటే సక్రమమైన మార్గం.

[4] సోవియట్లకూ, ప్రజాసామాన్యంకూ మధ్య దగ్గరసంబంధం కల్గించాలి. వాటి నిర్మాణంలో 'జాతీయత' ను పాటిస్తూ శ్రామిక ప్రజాసామాన్యం యొక్క నిరంతర సహాకారంతో సత్వరాభివృద్ధిని చెందే "జాతీయ సోవియటు రాజ్యాంగ సంస్థ" (National soviet state organisation) ను నెలకొల్పాలి.

[5] జాతీయ సంస్కృతి నభివృద్ధి చేయాలి. దేశవ్యాపితంగా స్కూళ్లు యేర్పరచాలి. వాటిలో సామాన్యవిద్యకు [General education) వృత్తి విద్యలకు, సాంకేతిక శిక్షణ (Technical training) కు కూడ అవకాశాలుండాలి. విద్యాబోధనంతా దేశభాష (Native language) లోనే జరగాలి. వీటన్నిటిద్వారా అప్రాంతీయ (Native) ప్రజల్లోనుండి సోవియట్లకు, పార్టీకి, ట్రేడు యూనియన్లకు సభ్యుల్ని తయారు చేయాలి.

ఈ పనులన్నీ సరిగా నిర్వర్తిస్తేనే తూర్పు సోవియటు రిపబ్లిక్కులలో సోషలిస్టు నిర్మాణకార్యం సులువుగాజరుగుతుంది.

తూర్పుసోవియటులోని "ఆదర్శప్రాయములైన రిపబ్లిక్కులు" అని తరచు వింటూంటాం. "ఆదర్శప్రాయమైన రిపబ్లిక" (Model repablic) అంటే యేది? తన కర్తవ్యములన్నిటినీ మనస్ఫూర్తిగా నిర్వహించి తద్వారా యిరుగు పొరుగు వలస బానిస దేశాలలోని కార్మికులను, రైతులను స్వాతంత్ర్య సంపాదనా ధ్యేయమార్గంలోనికి నడిపించేదే మోడల్ రిపబ్లిక్.

జాతుల ప్రజాసామాన్యంకీ, సోవియట్లకూ సన్నిహిత సంబంధం కల్పించడం (Naturalising the soviets) గురించి చెప్పాను. కాని Naturalising the soviets అంటే అర్థం యేమిటి; ఆచరణలో అది యే విధంగా వ్యక్తమౌతుంది? ఈసమస్యను జరిగిన టర్కీ స్థాన్ లో జాతీయ సరిహద్దుల సవరింపు (Delimitation) సోవియట్లకూ, ప్రజాసామాన్యంకీ మధ్య సన్నిహిత సంబంధం యెలా యేర్పర్చాలి అనేదానికి

మంచి వుదాహరణ. ఈ "సరిహద్దుల సవరింపు" బోల్షివిక్కుల మోసం అని బూర్జువా పత్రికలన్నీ ప్రచారంచేసేయి. కాని నిజంగా యిందులో యేవిధ 'మోసం' (trickery) లేదు. టర్కుమన్ స్తాన్, ఉజ్బెక్ స్తాన్ ప్రజల యొక్క "మాతృ సన్నిహితంగావుండే పరిపాలనాంగములు (organs) కావాలి" అనే వుదాత్తాశయం యొక్క నిర్మాణ రూపమే యీ "సరిహద్దుల సవరింపు." విప్లవానికిపూర్వం యీ రెండు దేశాలు కూడా అసంఖ్యాకములైన చిన్న ముక్కలుగా, చిన్న జమీందారీలుగా, (Khamates) రాజ్యాలుగా విభజింపబడి ఐక్యత అనేది లేకుండా వుండేవి. ఎప్పుడూ ఏదో బలవంతమైన రాజ్యం కరిచి మోసంచేసి తనకోపకేవిధానం సాగించేది. ఆచిన్న చిన్న ముక్కలన్నిటినీ కల్పి స్వతంత్ర రాజ్యాలుగా ఐక్యపరచవలసిన సమయం వచ్చింది. టర్కుమెన్ స్తాన్, ఉజ్బెక్ స్తాన్ల ప్రజలను వారివారి ప్రభుత్వాంగములతో ఐక్యపరచారు. ఇపుడు జరిగిన యీ "సరిహద్దుల సవరింపు" చెల్లాచెదరైయున్న ఖామాక్కలన్నిటినీ ఐక్యపరచి రెండు స్వతంత్ర రాజ్యాంగములుగా నిర్మించుటకే ముఖ్యముగా వుద్దేశింపబడింది. అది జరిగేక ఆరాజ్యాంగాలు రెండూ కూడ సోవియటు యూనియనులో సమాన ప్రతిపత్తుల సభ్యులుగా చేరేయి. తూర్పుదేశాల ప్రజల వుదాత్తాశయాలన్నా, కోర్కెలను సరిగా గుర్తించి అవి వ్యక్తీకరింపబడుటకు సరియైన రూపాన్ని బోల్షివిక్కులు సూచింపగలిగినారనీ, వివిధజాతుల శ్రామిక ప్రజా సామాన్యం ఇచ్ఛిక సహకారంతో సోవియటు యూనియనులో సమాన హోదాగల సభ్యులుగా వున్నారనీ దీన్నిబట్టి తెలుస్తుంది. 'పోలండ్'ను ఐక్యపరచుటకు బూర్జువా వర్గం యెన్నో యుద్ధాలు చేసింది. కొన్నినెలల ప్రచార కార్యక్రమంతో నే కమ్యూనిష్టులు టర్కుమెన్ స్తాన్, ఉజ్బెక్ స్తాన్లను ఐక్యపరచేరు. పరిపాలనాంగములను, వివిధజాతుల శ్రామిక ప్రజాసామాన్యంతో దగ్గర సంబంధంలోనికి తెచ్చుటకు యిదీ మార్గం.

బోల్షివిక్కుల జాతీయ విధానం సరియైనదనుటకిదే నిదర్శనం. తరువాత తూర్పు సోవియటు రిపబ్లిక్కులలోని జాతీయ సంస్కృతియొక్క స్థాయి

(level) ని హెచ్చించుటను గూర్చి కూడా చెప్పేను. అయితే జాతీయ సంస్కృతికీ, శ్రామికవర్గ సంస్కృతికీ సమన్వయం కుదుర్చుట యెట్లా? విజ్ఞానంలో బూర్జువా సంస్కృతి, సోషలిస్టు సంస్కృతి అని రెండు రకాలున్నాయనీ, "జాతీయసంస్కృతి కావాలి" అనే నినాదం అమాయకులైన కార్మికుల్లో జాతీయతావిషబీజాలను నాటుటకు బూర్జువావర్గం లేవదీసే అభివృద్ధి నిరోధక కోర్కె యనీ లెనిన్ యుద్ధానికి పూర్వమే చెప్పేడు. ఒక ప్రక్క జాతీయ సంస్కృతిని, దేశభాషల్లో విద్యాబోధను, సాధనాలలను అభివృద్ధిచేసి వివిధజాతుల ప్రజలనుండి కమ్యూనిస్టులను తయారుచేయవలసియుంది; మరోప్రక్క సోషలిజమును, శ్రామికవర్గ సంస్కృతిని నిర్మించవలసియుంది. ఈ రెండింటికీ సమన్వయం కుదుర్చుట యెట్లు! ఈరెండింటి మధ్యనూ సమన్వయింపరాని వైరుధ్యంవుందా? లేదని గట్టిగా చెప్పగలం. మనం ఒక శ్రామికవర్గ సంస్కృతిని నిర్మిస్తున్నాం. నిజమే, కాని శ్రామిక సంస్కృతి అన్నిచోట్లా ఒకేరూపంలో వుండదు. సోషలిస్టు సమాజనిర్మాణ కార్యక్రమంలోనికి ఆకర్షింపబడిన వివిధజాతుల ప్రజలలో వారివారి భాష, సాంప్రదాయ భేదాలనుబట్టి యీశ్రామిక సంస్కృతికూడా వేర్వేరు రూపములను పొంది భిన్నరూపాలలో వ్యక్తీకరింపబడుతుంది. సోషలిజం ఒక విశ్వమానవ విజ్ఞానం (Universal human culture) కేసుకు సాగిపోతూంది. అందలి విషయం యెప్పుడూ సోషలిజమునకు సంబంధించినదే దాని అభివృద్ధికి తోడ్పడేదే; కాని దాని రూపంమాత్రం జాతీయంగా వుంటుంది. (Socialist in content and National in form) శ్రామికవిజ్ఞానం యెల్లప్పుడూ జాతీయ సంస్కృతిని తోసిరాజనదు; పైపెచ్చు దానికి బలాన్ని, విషయప్రాముఖ్యతనుయిస్తుంది. జాతీయసంస్కృతి శ్రామిక విజ్ఞానానికి వ్యతిరేకం కాదు. పైగా దానికి తన జాతీయ రూపాన్నిచ్చి బలపరుస్తుంది. జాతుల నిర్మాణం, వారి జాతీయ పోరాటాలు బూర్జువావర్గ ఆధ్వర్యంక్రింద నడచినంతకాలం అవర్గమే అధికారంలోవున్నంత కాలం- "జాతీయ సంస్కృతి" అనివారు చేసిన గోలంతా బూర్జువావర్గ

కోరికే అది వారి వున్నతికోరకే వుద్దేశింపబడి ది. "జాతీయ సంస్కృతి" శ్రామికవర్గ కోర్కెయగుట, దానికొరకు శ్రామికవర్గం ఆందోళన చేయుట, పోరాడుట అనేవి సోవియట్ ప్రభుత్వం ఆధ్వర్యం క్రింద జాతులు సంఘటిత పడుట: ప్రారంభమై శ్రామికులు అధికారంలోనికి వచ్చిన పర్యాయనే ప్రారంభమైంది. ఈరెండు భిన్న పరిస్థితుల (Situations). మధ్యాల ప్రధాన భేదాన్ని గ్రహించలేనివాళ్ళు లెనినిజమ్ ను కాని లెనినిస్టు దృక్పథం నుండి జాతీయ సమస్యలోని నిగ్గును గాని చస్తే అర్థం చేసికోలేరు.

కాట్స్కీ మొదలైనవాళ్లు కొందరు సోషలిస్టు యుగంలో మిగిలిన భాషలన్నీ నశించిపోయి ఒకే ప్రపంచభాష సృష్టింపబడుతుందంటారు. కాని యీ ఏకభాషా సిద్ధాంతంలో నాకేమీ నమ్మకంలేదు; ప్రపంచానుభవం కూడ యీ సిద్ధాంతానికి వ్యతిరేకంగానే కన్పిస్తూంది. ఇప్పటివరకూ సోషలిస్టు విప్లవం భాషల సంఖ్యను ఎక్కువచేసిందేగాని తగ్గించలేదు: సోషలిస్టు విప్లవం మానవ సంఘాన్ని పునాదులకంటా కదిపేసి వారిలో చైతన్యం కల్గించి రాజకీయ రంగంలోనికి ప్రవేశపెట్టింది. అంతక్రితం నిగూఢంగా జాగృతములైయున్న యెన్నో జాతులలో గొప్ప సంచలనం కల్గించింది. ఎన్నో కొత్తజాతులు తమ తమ భాషలతో సాంప్రదాయాలతో ముందుకొచ్చేయి. తత్ఫలితంగా భాషలసంఖ్య యెక్కువైంది. విప్లవం వాటినన్నిటినీ వెళ్ళి పైకి తెచ్చేవరకు జారిస్టు రష్యాలో 50 కి పైగా జాతులు, గుంపులు వున్నాయని యెవరూ అనుకోలేదు. ఎందరు ప్రజలనో బంధవిముక్తులజేసి వారిలో చైతన్యం కల్గించుట ద్వారా అక్టోబరు విప్లవం ఆ ప్రజలకొక నూతన జీవితాన్ని, నూతనాభివృద్ధిని కల్గించింది. ఈరోజుల్లో ఇండియా అంతా ఒకటే (జాతి) గా భావింపబడుతూంది. కాని ఇండియాలోనే విప్లవోద్యమం చెలరేగిన పరిస్థితిలో నేటివరకూ విస్మృతములైయున్న యెన్నో జాతులు- తెలుగు- తమ తమ ప్రత్యేక భాషతో, సాంప్రదాయాలతో- సంస్కృతితో ముందుకు వచ్చి రంగంలోనికి ప్రవేశిస్తాయని నిస్సందేహంగా చెప్పవచ్చును. [illegible] జాతుల [illegible] సంస్కృతిలో [illegible]; దాని [illegible]

ణంలో, అభివృద్ధిలో వారు శ్రద్ధవహించాలి అనేటట్లయితే ఒకటే మార్గం వుంది. ఆ శ్రామికవర్గ సంస్కృతికి తమ తమ భాషా సాంప్రదాయముల కనుగుణమైనరూపాన్నిచ్చి దానిని తమదిగా చేసికోవాలి.

ఈమధ్యనే కొందరు బుర్యట్ కామ్రేడ్స్ విశ్వమానవ సంస్కృతికి, జాతీయ సంస్కృతికి మధ్యగల సంబంధమును గురించిన క్లిష్ట సమస్యలను విశదీకరించవలసినదిగా నాకొక వుత్తరం వ్రాసేరు. దానిలో:

"మాకు గడ్డుగా కన్పిస్తూన్న యీక్రింది క్లిష్ట సమస్యలను గూర్చి విశదీకరించమని కోరుతున్నాము. కమ్యూనిస్టుపార్టీ అంతిమాశయం ఒకే విశ్వమానవ విజ్ఞానమును నెలకొల్పుట. వివిధ స్వపరిపాలిత రిపబ్లిక్కులలో అభివృద్ధిచెందుతూన్న జాతీయ సంస్కృతులనుండి ఒకే విశ్వమానవ విజ్ఞానంలోనికి మార్పు జరగడం యెలాగ? వివిధజాతీయ సంస్కృతుల ప్రత్యేకతలు(భాష, మొదలగునవి) ఒకటిగా కలసి పోవుట యేవిధంగా జరగాలి?" అని ప్రశ్న వేస్తున్నారు.

ఈ బుర్యట్ కామ్రేడ్సు యొక్క సందేహాలకు సమాధానం నే నింతకు ముందు చెప్పిన దాంట్లోనే వుంది:

విశ్వమానవ శ్రామిక విజ్ఞాన నిర్మాణక్రమంలో యీప్రత్యేక జాతులన్నీ లీనమైపోవా? అని బుర్యట్ కామ్రేడ్స్ ప్రశ్నిస్తున్నారు. తప్పకుండా కొన్నిజాతులా విధంగా కలిసిపోవచ్చును; కలుస్తాయి కూడాను. అట్టి క్రమం చరిత్రకు కొత్తదేమీ కాదు మునుపటినుండీవుంది; కాని ఇక్కడ ఒక ముఖ్యవిషయం గమనించాలి. కొన్ని జాతులు తమ వ్యక్తిత్వాన్ని గోల్పోయి, యితరులతో కలిసిపోయే క్రమంతో బాటే, అసంఖ్యాకములైన జాతులు తమ వ్యక్తిత్వాన్ని బలపర్చుకొని అభివృద్ధిచెందే క్రమంకూడ నడుస్తూనే వుంటుంది. ఎందుచేతనంటే జాతులు అభివృద్ధి అనే జనరల్ క్రమం యొక్క ఫలితమే యీలీనమైపోవుక్రమం. Process of assimilation ఆకారణం వలననే కొన్ని జాతులు తమ వ్యక్తిత్వమును గోల్పోవుటకు అవకాశం వున్నంత మాత్రాన యీక్రింది సూత్రం యొక్క వాస్తవికతకేమీ భంగం

కలగదు. విశ్వమానవ సంస్కృతి జాతీయసంస్కృతిని పెంపొందిస్తుంది గాని దానికి వ్యతిరేకంగాదు. అదేవిధంగా జాతీయసంస్కృతి విశ్వమానవసంస్కృతికి క్రొత్త అంశాన్నిచ్చి బలపరుస్తుంది గాని, దానిని వ్యతిరేకించదు అనే దానిలో యేమీ అసంబద్ధతలేదు.

జనరల్‌గా యివీ తూర్పు సోవియటు రిపబ్లికులలోని కమ్యూనిస్టుల నెదుర్కొనే సమస్యలు, వారు నిర్వర్తించవలసిన విధులూను. ఇదీ ఈవిధుల యొక్క స్వభావం, విషయమూను.

ఈతూర్పు సోవియటు రిపబ్లిక్కులు ప్రధానంగా వ్యవసాయదేశాలు. ప్రస్తుత దశలో ఆర్థికాభివృద్ధి వ్యవసాయగమనంతో నడుస్తోంది. రైతాంగమునకెన్నో సదుపాయాలు చేయబడుతున్నై. ఈ మహదవకాశాన్ని వుపయోగించుకోవాలి. సోవియటు యూనియనులో సోషలిజం నిర్మాతలుగా యీ రిపబ్లికులను తయారు చేయుటకూ, యీపైజెప్పిన కర్తవ్యాలను పూర్తిగా నిర్వహించుటకూ తయారు కావాలి.

మన పార్టీ ప్రస్తుతం రైతాంగం యెడల నవలంబించే విధానం (రైతులకు భూములు కవులు కిచ్చుట, కూలిపనివాళ్లను పెట్టుకొనుటకు అనుమతి యింకా యితర సదుపాయాలు యిచ్చుట) పార్టీయొక్క అపజయాన్ని సూచిస్తోందని కొందరు అంటున్నారు. దాంట్లో కొంతనిజం లేకపోలేదు. కాని, సోవియటు ప్రభుత్వం, పార్టీ తమ కార్యక్రమాన్ని విజయవంతంగా కొనసాగించుటకు వలసిన ప్రధాన శక్తులన్నిటినీ తమచేతిలో వుంచుకున్నారు. త్వరితగతిని ముందుకు సాగిపోతున్నారు. అదే సమయంలో ప్రధాన కార్యక్రమానికి అడ్డుగాని కొన్ని చిన్న కన్సెషన్లు యివ్వబడినై. కరెన్సీ విలువ స్థిరం (Stabilise) చేయబడింది. పరిశ్రమలు, రాకపోకల సౌకర్యాలు అభివృద్ధి చెందుతున్నై. క్రెడిట్ సిస్టమ్ (దేశీయార్థిక వ్యవస్థ-అంతమీద దీని ప్రాబల్యం వుంటుంది.) ప్రభుత్వం చేతిలోవుంది. ఈ ఆయుధాలన్నీ ప్రభుత్వం చేతిలో వున్నంతకాలం యేదో ఒక రంగంలో వెనక్కి పోయినా అది మొత్తం పోరాటాన్ని జయప్రదంగా ముందుకు తీసికొని పోవుటకే వుపయో

గిస్తుంది. ఆ దృష్ట్యా, యీనాడు రైతాంగాన్కి కొత్తగా యివ్వబడిన కన్నె వస్తు వారిని సోషలిస్టు నిర్మాణ కార్యక్రమంలోనికి ఆకర్షించుటకే వుపయోగిస్తాయి.

దీనినుండి తూర్పుసోవియటు రిపబ్లిక్కులు నేర్చుకోవలసిందేమిటి? వాటిని కూడ సోవియటు ఆర్థిక వ్యవస్థలోని యితరులతో సమాన హోదాను తెచ్చుటకుగాను అచటి కమ్యూనిస్టులకు యిది ఒక మంచి ఆయుధంగా వుపయోగిస్తుంది.

వ్యవసాయక ప్రాంతాలలో పార్టీవిధానంకీ, తూర్పు సోవియట్లలోని కమ్యూనిస్టుల కార్యక్రమంకీ వున్న సన్నిహిత సంబంధం యిదే.

ఈ సందర్భంలో మీ యూనివర్శిటీయొక్క కర్తవ్యం పైన చెప్పిన కార్యనిర్వహణమునకు సమర్థులైన కమ్యూనిస్టు కేడరును, శిక్షణ యిచ్చి తయారు చేయుటే.

తన చుట్టూవున్న జీవిత వాతావరణంకీ, యూనివర్శిటీకీ చాలా దగ్గర సంబంధంవుంది. తనచుట్టూవున్న జీవిత సమస్యలకది దూరంగావుండజాలదు. ప్రజా జీవితం దానిలో ప్రతిబింబించాలి. ప్రస్తుతం తూర్పుసోవియటు రిపబ్లిక్కులు నెదుర్కొంటూన్న సమస్యలనుండి అది తప్పించుకోడానికి వీల్లేదు. వాటి పరిష్కార విషయంలో అదికూడ బాధ్యత వహించాలి. అందుచే కమ్యూనిస్టు కేడర్ను తయారు చేసేటప్పుడు ఆరిపబ్లిక్కుల తక్షణావసరములను, వారు నిర్వర్తించవలసిన విధులను పూర్తిగా దృష్టిలో వుంచుకోవాల్సియుంటుంది.

తూర్పు సోవియట్లలో పనిచేస్తూన్న కమ్యూనిస్టుల ఆచరణలో రెండు రకాల తప్పుడుపంథాలు పొడచూపుతున్నాయి. నిజమైన విప్లవ యోధుల్ని, సిసలైన కమ్యూనిస్టులను తయారు చేయాలంటే ఆ తప్పుడు పంథాలకు (Deviation) యీయూనివర్శిటీలో స్థానం వుండరాదు. వాటి నెదుర్కొని తొలగించుట దీని కర్తవ్యం.

మొదటి తప్పుడు పంథాయేమిటంటే అతిసూక్ష్మీకరణము: అంటే (over simplification) పెద్ద సమస్యలనుకూడ అతిచులకనగా, సులువైనవిగా పరిగణించుట. బాగా అభివృద్ధిచెందియున్న మధ్య యూరపు దేశాల ఆర్థిక విధానాలను పూర్తిగా భిన్నఆర్థికాభివృద్ధి దశలో వున్న బోర్డర్ రిపబ్లికులలో పూర్తిగా ప్రవేశ పెట్టాలి అంటారువీరు. ఆచారాలు, విధానాలు, యిక్కడ ఆచరణ సాధ్యములా అనే ఆలోచనే లేదువారికి. ఈపంథానుసరించే కామ్రేడ్సు రెండు సంగతులు గుర్తించుటలేదు. కేంద్రంలోనూ, సరిహద్దు ప్రదేశాలలోనూ పరిస్థితులొకే రకంగా లేవనీ, అవెంతో భిన్నంగా వున్నాయనీ వారు గుర్తించుటలేదు: తర్వాత తూర్పు సోవియటు రిపబ్లికులలో కూడా అన్నీ సమానస్థాయిలోలేవు. వాటి పరిస్థితులమధ్య యెన్నో ప్రధానమైన భేదాలున్నాయి. ఉదాహరణ: జార్జియా, ఆర్మీనియాలలో ప్రజలు యెక్కువ జాతీయ చైతన్యం కలిగి యున్నారు. చెచెన్యా, కబార్డా మొదలగు వాటిలో జాతులు పూర్తిగా సంఘటితం కాబడలేదు. కిర్గిజ్‌స్తాన్. మొదలగు వాటి స్థితి పైరెండింటికీ మధ్య దశలోవుంది. తమ పనిని ఆయా ప్రాంతీయ పరిస్థితులకనుగుణ్యంగా మార్చుకుంటేనే తప్ప, ప్రతిదేశం ప్రజలయొక్క ప్రత్యేకతలను జాగ్రత్తగా గుర్తించి తన కార్యక్రమాన్ని వాటికి సరిపడేటట్లు చేసుకుంటేనేతప్ప అతడు చేసిన పనిలో స్థిరత్వం గట్టిదనం యేమీవుండదు. పునాదులులేని కట్టడం మాదిరి తయారౌతుంది అని యీ కామ్రేడ్సు తెలిసికోవడంలేదు. దీనివల్ల చివరికి కలిగే ఫలితం యీ కామ్రేడ్సు ప్రజాసామాన్యంనుండి వేరై పోతారు. వట్టి గాలికబుర్లు చెప్తూ తమ నినాదాల్లో మాత్రమే అతివాదులుగా తయారౌతారు. ఇటువంటి అతిసూక్ష్మీకరణ' పంథాకు ప్రబల శత్రువులుగా వుండే కమ్యూనిస్టులను తయారు చేయాలీ యూనివర్సిటీ.

ఇక రెండో తప్పుడు పంథా అవలంబించేవారు ప్రాంతీయ ప్రత్యేకతలకు, భేదాలకు అనవసరమైన ప్రాముఖ్యాన్నిస్తూ, సోవియటు యూనియనులోని పారిశ్రామిక ప్రదేశాలకూ, తూర్పు సోవియటు రిపబ్లిక్కులకూ మధ్య

గల కామన్ విషయాలను విస్మరిస్తున్నారు. సోషలిస్టు కర్తవ్యములను వదలి పెట్టి సంకుచిత జాతీయత యొక్క అవసరాలకూ, ఆశయాలకూ తగినట్లుగా తమ కార్యక్రమం మార్చుకుంటున్నారు. ప్రాంతీయ ప్రత్యేకతలకు అనవసర ప్రాముఖ్యతనిచ్చి తమ అసలు కర్తవ్యాలను పూర్తిగా మరచిపోతున్నారు. ఈ కామ్రేడ్సుకు తమ దేశంయొక్క ఆంతరంగికాభివృద్ధిని గురించి విచారమే లేదు. కాలక్రమేణ ఆ అభివృద్ధి సహజంగానే జరుగుతుంది. దాని విషయం మనం పట్టించుకోనక్కరలేదు అంటారు. వాళ్లకు కావలసింది "విదేశ" రాజకీయాలు, తమ రిపబ్లికుసరిహద్దులను పెంచడం, యిరుగు పొరుగు రిపబ్లికులతో లావాదేవీలు, వీలైతే వాటిలోంచి కొంత ప్రదేశం కలుపుకోవడం, తద్వారా దేశంలోని బూర్జువా జాతీయ వాదుల సానుభూతిని సంపాదించడం, యివే కాని దేశంయొక్క అభివృద్ధి సంగతి వారికక్కరలేదు. ఈ డీవియేషను ఫలితం వాళ్లు సోషలిజం నుండి వేరైపోయి మామూలు బూర్జువా జాతీయ వాదులుగా తయారౌతారు.

ఈ సంకుచిత జాతీయతకు యేమాత్రం అవకాశం యివ్వకుండా వుండే కమ్యూనిస్టులను తయారు చేయాలి యూనివర్సిటీ.

ఇవీ తూర్పుసోవియటు రిపబ్లికుల యెడల ప్రాగ్దేశప్రజల విశ్వవిద్యాలయం నిర్వర్తించవలసిన విధులు.

2. వలసల : బానిసదేశాల యెడల యూనివర్సిటీ విధులు.

ఇక వలసబానిస దేశాలయెడల యూనివర్సిటీ విధులేమిటో చూద్దాం. ఈ దేశాల, తూర్పు సోవియటు రిపబ్లికుల జీవితంలో, అభివృద్ధిలో వాటిని వేరుపరచే ప్రత్యేకలక్షణం యేమిటి?

[అ] ఈదేశాలు సామ్రాజ్యవాదం క్రిందనే జీవిస్తున్నాయి, అభివృద్ధి చెందుతున్నాయి.

[ఆ] ఈప్రజలమీద ఒకప్రక్కను విదేశ సామ్రాజ్యవాదప్రభుత్వం, యింకో ప్రక్క స్వజాతీయ బూర్జువావర్గం కూడా స్వారీ చేస్తున్నాయి. ఈ ద్వంద దోపిడీ విధానం ఆదేశాలలోని సంక్షోభాన్ని తీవ్రతరం చేస్తోంది.

[ఇ] వీటిలో ఇండియా మొదలైన కొన్ని దేశాలలో పెట్టుబడిదారీ విధానం సత్వరాభివృద్ధి చెందుతూ ఆయా దేశాలలో శ్రామికవర్గం యేర్పడి బలపడుటకు కారణమౌతూంది.

[ఈ] విప్లవోద్యమం ముందుకు సాగినకొలదీ అటువంటి దేశాల్లోని జాతీయ బూర్జువావర్గం రెండుశక్తులుగా చీలి పోతుంది. అందులో ఒక పార్టీ పెటీబూర్జువా విప్లవాన్ని కొనసాగించాలంటుంది. రెండోశక్తి (పెద్ద బూర్జువాలు) రాజీ బేరాలకు దిగి, చివరకు సామ్రాజ్యవాదంతో చేతులు కలిపి ఒక ముఠాగా తయారౌతుంది.

[ఉ] ఈ సామ్రాజ్యవాద ముఠాకి వ్యతిరేకంగా సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పక్షం యేర్పడుతుంది. శ్రామికులు, విప్లవాన్ని కొనసాగించాలనే పెటీబూర్జువావర్గమూ కలిసిన యీపక్షం సామ్రాజ్యవాదం నుండి సంపూర్ణ విముక్తిని, దేశస్వాతంత్ర్యాన్ని కోరుతుంది.

[ఎ] అట్టిదేశాల్లో శ్రామికవర్గంయొక్క ఆధిపత్యం ప్రజాసామాన్యమును రాజీబేరాలాడే జాతీయ బూర్జువావర్గ ప్రాబల్యంనుండి తప్పించుట- ఈసమస్యలు చాల త్వరితంగా ముందుకు వస్తున్నాయి.

[ఏ] ఈ పైని చెప్పిన అఖిల పరిస్థితి (ఎ) మూలంగా ఆదేశాల్లోని జాతీయ స్వాతంత్ర్య సంపాదనోద్యమాలను నాగరిక పశ్చిమ దేశాలలోని శ్రామికోద్యమాలతో కలుపుట చాల సులభం అవుతుంది.

దీనినుంచి కనీసం మూడు విషయాలు స్పష్టంగా తెలుస్తున్నాయి.

(1) విజయవంతమైన విప్లవంద్వారా తప్ప యీవలస- బానిస దేశాలు సామ్రాజ్యవాద శృంఖలాలనుండి విముక్తులగుట అసంభవం. స్వాతంత్ర్యం అనేది 'బహుమతి' గా యెన్నడూ రాదు.

(2) విప్లవం విజయవంతం కావాలంటే, పెట్టుబడిదారీ పద్ధతుల్లో అభివృద్ధియైన యీవలస-బానిస దేశాలు తమ స్వాతంత్ర్యం పొందాలంటే- రాజీబేరాలాడే జాతీయ బూర్జువా వర్గానికి బలంలేకుండా వేరు చేయాలి.

విప్లవపంథా ననుసరించే పెటీబూర్జువాను, ప్రజాసామాన్యాన్ని పెద్ద బూర్జువాల పలుకుబడి నుండి తప్పించాలి; శ్రామిక వర్గం యొక్క ఆధిపత్యం (Hegemony.) స్థాపింప బడాలి; కార్మిక వర్గం లోని చైతన్యంగల వారందరనూ ఒక స్వతంత్ర కమ్యూనిస్టుపార్టీలో సంఘటిత పరచాలి.

(3) ఈ దేశాలలోని స్వాతంత్ర్యోద్యమాలకూ, పశ్చిమ దేశాలలోని శ్రామికోద్యమాలకూ సన్నిహిత సంబంధం నెలకొల్పితేనే తప్ప యీ దేశాల్లోని యీవుద్యమాలకు శాశ్వత విజయం చేకూరదు.

ఈమూడు విషయాలను తమ విప్లవ కార్యాచరణకు పునాదిగా చేసికొని పనిచేయడం యీదేశాలలోని కమ్యూనిస్టుల ప్రధాన కర్తవ్యం.

ఈపరిస్థితులలో యీవలస-బానిస దేశాలలోని విప్లవోద్యమాల కర్తవ్యాలు యేమిటి?

ఈ వలస- బానిసదేశాలలోకూడ అన్నీ ఒకేరకంగా లేవు. వీటన్నిటినీ కలిపేసి వెనుక తూర్పు వలసదేశాలుగా వ్యవహరించేవారు; కాని యీనాడు వీటన్నిటిలో ఒకే పరిస్థితులు లేవు. వాటి భిన్నవృద్ధి దశలలో యెన్నో తేడాలున్నాయి. పారిశ్రామికంగా యెట్టి అభివృద్ధిలేకుండా, అసలు కార్మిక వర్గమనేదే లేని మొరాకో మొదలగు దేశాలున్నాయి; పారిశ్రామికంగా కొద్ది అభివృద్ధిచెంది చిన్న శ్రామికవర్గంవున్నదైనా, ఈజిప్ట్ మొదలగు దేశాలున్నాయి. పెట్టుబడిదారీ విధానం యించుమించు బాగా అభివృద్ధి చెంది బహుసంఖ్యాకమైన జాతీయ శ్రామికవర్గం వున్న ఇండియా మొదలగు దేశాలున్నాయి. అంటే వెనక 'బానిసతూర్పు' అని ఒకటిగా వ్యవహరింపబడే దానిలో యీనాడు పైమూడు రకాల దేశాలున్నాయి. వాటన్నిటినీ ఒకే తరహాలో కలపడం భావ్యం కాదు.

మొరాకోవంటి దేశాలలో జాతీయ బూర్జువావర్గం రెండుగా చీలిపోవడానికి (రాజీ-బేరాలాడే ముఠా, విప్లవోద్యమం కొనసాగాలనే ముఠా) అవసరమైన పరిస్థితులింకాలేవు. ఆ అవకాశాన్ని వుపయోగించుకుని దేశంలోని ప్రజలందరనూ సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పోరాటంలో ఐక్యపరచవలసిన

కర్తవ్యం కమ్యూనిస్టులమీద వుంది. సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా జరిగే పోరాటం వృద్ధిపొందేకొలదీ- ముఖ్యంగా సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా జయప్రదమైన విప్లవం జరిగాక- కమ్యూనిస్టు భావాలు కలవాళ్లందరిని చేర్చి ప్రత్యేకంగా కమ్యూనిస్టుపార్టీని నిర్మించవలసి వుంటుంది.

చైనా, ఈజిప్టు దేశాలలో అప్పుడే బూర్జువావర్గం రెండుగా చీలి పోయింది: కాని "రాజీకి పాకులాడే" పెద్దబూర్జువాల ముఠా యింకా పూర్తిగా సామ్రాజ్యవాదంతో కలిసిపోలేదు. ఆపరిస్థితులలో యునైటెడ్ నేషనల్ ఫ్రంట్ నిర్మించే తలంపును నొగుల్లాని కార్మికులను, పెటీబూర్జువా వర్గాన్ని ఐక్యపరచి ఒక విప్లవసంఘాన్ని (Revolutionary bloc) నిర్మించాలి. ఒక్కొక్కప్పుడు యీ 'రివల్యూషనరీ బ్లాకు' ఏకపార్టీగానే యేర్పడవచ్చు- చైనాలోని 'క్యూమింటాంగ్ పార్టీ' వలె- కాని అది యెప్పుడూ పై రెండు శక్తులకూ-కమ్యూనిస్టుపార్టీ, పెటీబూర్జువా విప్లవవాదులపార్టీ-కూడా ప్రాతినిధ్యం వహించి తీరాలి. ఈ "రివల్యూషనరీ బ్లాకు" జాతీయ బూర్జువావర్గం యొక్క రాజీతత్వాన్ని ప్రజలకు వెల్లడి చేస్తూ, సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా పోరాటం సాగించాలి. ఇటువంటి ద్వంద్వపాత్ర (Double role) వహించే పార్టీయొక్క ఆవశ్యకత ముఖ్యంగా యిటువంటి పరిస్థితులలో చాలా వుంది. కాని అది కమ్యూనిస్టుపార్టీ స్వాతంత్ర్యమునకు భంగకరం కాకుండా, కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఆందోళన- ప్రచార స్వాతంత్ర్యానికి అడ్డురాకుండా, కార్మికవర్గం కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఆధ్వర్యాన సంఘటితపడే అవకాశాన్ని ఆటంకపరచకుండావుండి విప్లవోద్యమ నాయకత్వం వహించడానికి కమ్యూనిస్టుపార్టీకి అవకాశం కలుగజేసేలా వుంటేనే అట్టి ద్వంద్వపాత్ర వహించే పార్టీయొక్క ఆవశ్యకత వుంటుంది. పైచెప్పిన వాటన్నిటికీ అంగీకరించక పోతే ఆపార్టీలో చేరుట కమ్యూనిస్టుపార్టీ క్షేమానికే వ్యతిరేకంగా పరిణమిస్తుంది: బూర్జువా సభ్యుల ప్రాబల్యం యెక్కువై కమ్యూనిస్టులు కూడా దానిలో కలిసిపోతారు. శ్రామికవర్గ నాయకత్వం కమ్యూనిస్టుపార్టీ చేతిలోంచి పోతుంది.

ఇండియావంటి దేశాలలోని పరిస్థితివేరు. అక్కడ జాతీయ బూర్జువా వర్గం రెండుగా- రాజీపార్టీ, విప్లవపార్టీగా, ఎప్పుడో చీలిపోయింది: వీటిలో రాజీపార్టీ సామ్రాజ్యవాదంతో అంగీకారానికి రావడంకూడా అప్పుడే జరిగిపోయింది. ఇందులో ఉన్నది ఇండియావంటి వలసదేశాలకూ, పైజెప్పిన చైనా, ఈజిప్టులవంటి వాటికీ మధ్యగల ప్రధానమైనభేదం. ఈ 'రాజీపార్టీ' లో జాతీయ బూర్జువావర్గంలోని మహాధనవంతులు, పలుకుబడి కలవాళ్ళూ వుంటారు. వాళ్లకు తమలాభాలు తప్ప దేశంసంగతి అక్కర్లేదు. విదేశీ సామ్రాజ్యవాదం కన్నా విప్లవం అంటే వాళ్లకు భయంయెక్కువ. విప్లవం అంటే వాళ్లకున్న భయంవలన దేశస్వాతంత్ర్యానికీ, విప్లవానికి శత్రువైన సామ్రాజ్యవాదంతో కలిసిపోయి, తమదేశీయులైన రైతాంగాన్నీ, కార్మిక వర్గానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడుటకు తయారయేరు. ఈ 'బ్లాక్' (సామ్రాజ్యవాదం + పెద్దబూర్జువా) ను విచ్ఛిన్నం చేస్తే తప్ప విప్లవం విజయవంతం కాజాలదు: కాని ఆ "బ్లాక్" ను విచ్ఛిన్నం చేయాలంటే దానిలో చేరిన 'రాజీ పార్టీ బూర్జువా' లపై దాడిని కేంద్రీకరించాలి. రాజీపార్టీయొక్క దేశద్రోహాన్ని ప్రజలకు వెల్లడిచేయాలి. శ్రామిక ప్రజాసామాన్యాన్ని ఆవర్గంయొక్క (ప్రాబల్యం) పలుకుబడిలోనుండి తప్పించాలి: శ్రామికవర్గం ఆధిపత్యంవహించుటకు వలసినపరిస్థితులను కల్గించుటకు దీక్షగాకృషిచేయాలి. అంటే, బూర్జువావర్గాన్ని, దాని ప్రతినిధులను మెల్లిమెల్లగా స్వాతంత్ర్యోద్యమ నాయకత్వంనుండి తొలగించి, ఆనాయకత్వంవహించుటకు ఆదేశాల శ్రామిక వర్గాన్ని తయారుచేయాలి; సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక 'సంఘం' (Bloc) నిర్మించాలి. అందులో శ్రామికవర్గానికి ప్రాబల్యం, ఆధిపత్యం వుండేలా చూడాలి. అదీ చేయవలసినపని. ఒక్కొక్కప్పుడు పరిస్థితులను బట్టి యీ 'బ్లాక్' కార్మికుల-రైతుల జాయింటుపార్టీ స్వరూపం పొంది ఒకే వేదికపై నిలబడవచ్చును.

అట్టి దేశాల్లో స్వతంత్ర కమ్యూనిస్టు పార్టీల ఆవశ్యకతను కమ్యూనిస్టు లెప్పుడూ దృష్టిపథంలో వుంచుకొని వాటి నిర్మాణానికి ప్రయత్నించాలి.

ఎందుకల్లనంటే కమూనిస్టుపార్టీ ఒక్కటే శ్రామికవర్గ అధిపత్యాన్ని సంపాదించుటకు సమర్థతగలది. 'రాజీపార్టీ' పెద్దబూర్జువాలను వేరుపరచేసేక, దేశంలోని పెటీబూర్జువా ప్రజా సామాన్యమును సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పోరాటంలో నడిపించుటకు గాను కమ్యూనిస్టుపార్టీ బూర్జువా వర్గంలోని విప్లవవాదులతో కలిసి ఒకే సంఘంగా తప్పకుండా యేర్పడాలి.

అందుచేత, పెట్టుబడిదారీ విధానం బాగా అభివృద్ధి చెందియున్న వలస-బానిస దేశాలలోని విప్లవోద్యమాల తక్షణకర్తవ్యాలు:

(1) కార్మికవర్గంలో చైతన్యవంతులైన వారందరినీ కమ్యూనిజం వైపుకు ఆకర్షించి, స్వతంత్ర కమ్యూనిస్టుపార్టీలు నిర్మించాలి.

(2) సామ్రాజ్యవాదుల, బూర్జువారాజీవాదుల ముఠాకు వ్యతిరేకంగా కార్మికులు, రైతులు విప్లవవాదులైన మేధావివర్గంతో కూడిన జాతీయ విప్లవవాదుల సంఘమును (Bloc) స్థాపించాలి.

(3) ఆ 'బ్లాక్' లో శ్రామికవర్గ ప్రాబల్యం వుండేలా చూడాలి.

(4) దేశంలోని పెటీ బూర్జువా ప్రజా సామాన్యమును 'బూర్జువా రాజీ వాదుల' పలుకుబడిలోనుండి తప్పించుటకు కృషి చేయాలి.

(5) దేశ స్వాతంత్ర్యోద్యమానికి యితర దేశాలలోని శ్రామికోద్యమముతో దగ్గర సంబంధం యేర్పరచాలి.

తూర్పు వలస-బానిస దేశాలలోని active workers యీ మైకార్యాచరణను పూనుకోవలసియుంది.

ప్రస్తుత అంతర్జాతీయ పరిస్థితిలో యీకర్తవ్యముల ప్రాధాన్యత ప్రాముఖ్యత మరీ యెక్కువగావుంది. నేటి అంతర్జాతీయ పరిస్థితియేమిటి. ఈనాడు విప్లవోద్యమంలో ప్రతిష్టంభనం యేర్పడింది; అది ముందుకు సాగిపోవటంలేదు. (lull) ప్రస్తుత పరిస్థితలో నిస్తబ్దత యేర్పడిందంటే ఏమిటి? పశ్చిమ దేశాల కార్మికులమీద, తూర్పు వలసదేశాలమీద, ముఖ్యంగా అన్ని దేశాల్లో విప్లవోద్యమ నాయకత్వం వహిస్తూన్న సోవియటు యూనియను మీద మునపటికంటె యెక్కువగా ఒత్తిడితెచ్చి వాటిని నాశనం చేయుటకు

ప్రయత్నిస్తారని దీన్నిబట్టి తెలుస్తుంది. సోవియటు ప్రభుత్వంపై అటువంటి ఒత్తిడి తెచ్చుటకు సామ్రాజ్యవాదులు ప్రయత్నాలు ప్రారంభించేరని నిస్సంశయంగా చెప్పవచ్చును. ఎస్తోనియా తిరుగుబాటు సందర్భంలో వాళ్లుచేసిన నీచ ప్రచారం, సోఫియాలో పేలుడు సందర్భంలో సోవియట్ యూనియనుమీద వాళ్లుచేసిన అబద్ధప్రచారం, మామూలుగా బూర్జువా పత్రికలన్నీ మనదేశానికి వ్యతిరేకంగా చేసే ప్రచార కార్యక్రమం. ఇవన్నీ మనమీద దండయాత్రకు ముందు చేయబడుతూన్న సన్నాహాలు. ఈ ప్రచారం మూలంగా సోవియటు యూనియనుమీద వ్యతిరేకతను ప్రజల్లో కల్గించి సోవియటు యూనియను మీద నిందలను దైనందిన విషయంగా చేసి, తాము సోవియటు యూనియను వ్యవహారాల్లో అన్యాయంగా కలుగజేసుకొనుటకు తగిన నైతిక వాతావరణం కల్పించుకొనుటే వారి యుద్దేశం. ఈ నీచ అబద్ధ ప్రచార ఫలితం యేవిధంగా వుంటుంది? సామ్రాజ్యవాదులు తీవ్రమైన దాడికి సాహసిస్తారా? అనేవి ముందుముందు తెలుస్తాయి. ఈదాడి స్వభావంచూస్తే వలస- దేశాలకు కూడా దీనివలన చాల చెడుగు కలుగబోతూందని చెప్పవచ్చు. సామ్రాజ్యవాదం కొట్టబోయే దెబ్బకు యెదురుదెబ్బ కొట్టుటకు ఐక్య విప్లవ శక్తులను తయారుగా చేయుట ప్రస్తుతం మనం సాధించవలసిన సమస్య; దానిని తప్పించుకునే వీలులేదు. యెదుర్కొని తీరాలి.

ఈ కారణంచేతనే వలస-బానిస దేశాలలోని విప్లవోద్యమ తక్షణ కర్తవ్య నిర్వహణకు యింత ప్రాధాన్యం వుంది.

ఈదేశాల విప్లవాభివృద్ధిలోని ప్రత్యేక లక్షణాలను గుర్తించి మనం పైన చెప్పిన-వివిధకర్తవ్య నిర్వహణకు సమర్థులైన "కేడర్సు"ను తయారు చేయుట- (ఆయా దేశాల సభ్యులలోనుండియే) మీ యూనివర్సిటీ యొక్క ఆశయం, ఆదర్శం.

ఈ యూనివర్సిటీలో తూర్పు వలస- బానిస దేశాలనుండి వచ్చిన విద్యార్థులలో పది గ్రూపులున్నాయి. వారందరినీ నిసలైన విప్లవకారులుగా తయారు చేయవలసియుంది. లెనినిజం సిద్ధాంతం అనే మహాయుధంతో,

లెనినిజంయొక్క ఆచరణానుభవంతో ఆదేశాల స్వాతంత్ర్యోద్యమమే కర్తవ్యాలను పూర్తిగా నిర్వహించుటకు సమర్థులుగా వారిని తయారుచేయాలి.

ఈ దేశాలలోని 'కమ్యూనిస్టు'లలో రెండు తప్పుడు పంథాలు కన్పిస్తున్నాయి. అసలైన విప్లవకారులుగా శిక్షణ యివ్వాలంటే యీతప్పుడు పంథాల నెదుర్కోవాలి.

మొదటి తప్పుడు పంథా (Deviation) విప్లవోద్యమం జయప్రదం కావడానికి వున్న అవకాశాలను తక్కువ అంచనా వేయడం, ఆదేశాలలోని ఆధికృద్ధియొక్క పరిమితి, ధనికులను సరిగా గమనించక యీవలస- వాలస దేశాలలో అన్నివర్గాలతో కూడిన (all embracing) జాతీయపక్షం స్థాపించుటకుగల అవకాశాలను యెక్కువ అంచనావేయడం. ఈడీవియేషన్ మూలంగా విప్లవోద్యమం యొక్క గౌరవమే నశించి, కమ్యూనిస్టులుకూడ బూర్జువా జాతీయ వాదుల ప్రాబల్యంలోబడిపోవుట జరుగుతుంది. యూనివర్సిటీ యీతప్పుడు పంథాను దృఢనిశ్చయంతో యెదుర్కోవాలి.

రెండో తప్పుడు పంథా: విప్లవోద్యమావకాశములను యెక్కువ అంచనా వేయడం సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పోరాటంలో కార్మికవర్గం, బూర్జువా విప్లవవాదులు ఐక్యం కావలసిన ఆవశ్యకతను తక్కువ అంచనా వేయడం. జావాలోని కమ్యూనిస్టులు- తమదేశానికి సోవియటు ప్రభుత్వం కావాలంటూ నినాదం లేవదీసి- యీతప్పుడు పంథాలో పడ్డారు. ఈపంథావలన కమ్యూనిస్టులు ప్రజాసామాన్యంనుంచి వేరైపోయి, చిన్నముఠాగా తయారౌతారు. నిజమైన విప్లవవాదులుగా తయారుచేయాలంటే యీ 'డీవియేషన్'ను యెదుర్కోవాలి.

తూర్పుసోవియట్లయొక్కయు, వలస దేశాలయొక్కయు ప్రజల యెడల నీప్రాచ్యదేశ ప్రజల విశ్వవిద్యాలయం నిర్వహించవలసిన రాజకీయ కర్తవ్యాలు.

వీటినీ యూనివర్సిటీ జయప్రదంగా నెరవేరుస్తుందని మనం విశ్వసిస్తున్నాం.

"జాతీయసమస్యను గురించి ఇంకోసారి"

యుగోస్లావ్ కమిషన్‌లో నా వుపన్యాసంలో [బోల్షివిక్ సం 7. చూడండి.] మూడు సమస్యలమీద అభిప్రాయభేదాలున్నాయని చెప్పేను.

[1] జాతీయ సమస్యను పరిష్కరించే మార్గాన్ని గురించి.

[2] ప్రస్తుత చారిత్రక యుగంలో.

[3] జాతీయ సమస్యలో అంతర్జాతీయత యెట్టి పాత్రను వహిస్తుంది? అనే దాన్ని గురించి.

......రెండో సమస్య విషయంలో "కామ్రేడ్ సెమిచ్ జాతీయ సమస్య ను రైతాంగ సమస్యగానే భావిస్తున్నాడు" అని నా వుపన్యాసంలో చెప్పేను. (బోల్షివిక్. సం. 7.)

అది యెంతవరకు నిజం? యుగోస్లావ్ కమిషన్‌లో కామ్రేడ్ సెమిచ్ వుపన్యాసంలోని యీక్రింది భాగం చదివితే మీకే తెలుస్తుంది.

"యుగోస్లావియాలోని జాతీయసమస్య సామాజికంగా ఏమి తెలియ జేస్తోంది? సెర్బియన్ పెట్టుబడిదార్లకూ క్రోయిట్-స్లోవీన్ పెట్టుబడిదార్లకూ మధ్య జరుగుతూన్న పోటీ, పోరాటంలో నే వుంది దాని ప్రాముఖ్యత అంతా" (యుగోస్లావ్ కమిషన్‌లో సెమిచ్ వుపన్యాసం) సెర్బియన్ బూర్జువా వర్గానికీ క్రోయిట్-స్లోవీన్ బూర్జువా వర్గానికీ మధ్య జరుగుతూన్న పోరాటానికి యిందులో కొంత ప్రాముఖ్యతవుం దనడంలో సందేహం లేదు. కాని యిట్లు భిన్నజాతుల బూర్జువావర్గాల మధ్య జరిగే పోరాటంలో జాతీయోద్యమం యొక్క "సోషల్ మీనింగ్" వుందని గ్రహించిన వాడెవడూ, జాతీయ సమస్య పూర్తిగా రైతాంగ సమస్య అని చెప్పడానికి వీల్లేదు. జాతీయ సమస్యల అంతరంగిక రాజ్యాంగ సమస్యనుండి ప్రపంచ సమస్యగా వలస- ఆధీన దేశాల సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పోరాటు సమస్యగా మారి

పోయిన యీ యోజన దానియొక్క సారాంశం యేమిటి? ఈ వలసల బానిస జాతుల ప్రజాసామాన్యం, ఆర్థిక దోపిడీ విధానంకీ, రాజకీయ బానిసత్వానికీ పాలితజాతుల్లోని సామ్రాజ్యవాదబూర్జువావర్గం తమ సంస్కృతి నాశనానికి చేస్తోన్న యత్నాలకూ వ్యతిరేకంగా జరిపే పోరాటంలోనేవుంది అసలు విషయం. జాతీయసమస్య యీరూపంలో మారయెనుట ప్రత్యక్షమౌతూంటే వివిధజాతుల బూర్జువావర్గాల పోరాటానికి యెంత ప్రాముఖ్యత వుంటుంది? ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత యెప్పుడూ వుండదు. ఒక్కొక్కప్పుడు అతిస్వల్పంగా వుంటుందికూడాను. ఈపోటీ పోరాటంలో ఒకదేశపు బూర్జువావర్గం యింకోజాతిబూర్జువావర్గాన్ని ఓడిస్తూంది లేక ముందుకెడుతూంది అనేది కాదు ముఖ్యవిషయం; పాలకజాతిలోని సామ్రాజ్యవాదవర్గం బానిస జాతుల ప్రజాసామాన్యమును ముఖ్యంగా రైతాంగాన్ని నిర్బంధ విధానంకి లోను గావించి దోచుకుంటూంది. అట్లు చేయుట మూలంగా వారినందరినీ సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పోరాటంలోకి తెచ్చి శ్రామిక విప్లవంలో భాగస్వాములుగా చేస్తూంది, అనేదే ముఖ్యవిషయం అని స్పష్టంగా తెలుస్తూంది. భిన్న జాతుల బూర్జువావర్గాలమధ్య పోరాటమే జాతీయోద్యమంలో "సోషల్ మీనింగ్" అనేటట్లయితే జాతీయ సమస్య సంపూర్తిగా రైతాంగ సమస్యగా పరిగణింపబడజాలదు. జాతీయ సమస్య రైతాంగ సమస్యయే యని చెప్పిన వాడు. దాని సోషల్ మీనింగ్ యీబూర్జువా వర్గాలపోరాటంలో వుంచజాలడు. ఈ రెండూ ఒకదానికొకటి సమానం అనడానికసలు వీల్లేదు.

స్టాలిన్ 1912 చివరిభాగంలో వ్రాసిన "మార్క్సిజమ్-జాతీయ సమస్య" అనే కరపత్రంలోని ఒకపేరాను కామ్రేడ్ సెమిచ్ బైటికిలాగేడు. దానిలో "జాతీయ పోరాటం బూర్జువావర్గాల మధ్య జరిగే పోరాటం" అని వుంది. ప్రస్తుత చారిత్రక పరిస్థితులలో జాతీయోద్యమాల "సోషల్ మీనింగ్"ని నిర్వచించే తన సూత్రం సరియైనదని ఋజువు చేయడానికే బహూశ అందు సాక్ష్యం తెచ్చియుంటాడు. కాని స్టాలిన్ కరపత్రం సామ్రాజ్యవాద యుద్ధానికి పూర్వం వ్రాయబడింది. మార్క్సిస్టుల దృష్టిలో ఆనాటికింకా జాతీయ

సమస్యకు ప్రపంచ ప్రాముఖ్యం రాలేదు. మార్క్సిస్టుల కోరికైన 'స్వయం నిర్ణయహక్కు" అప్పటికింకా బూర్జువా ప్రజాస్వామ్యవిప్లవంలో భాగంగానే పరిగణింపబడింది, కాని శ్రామికవిప్లవంలో భాగంగా చూడబడలేదు. అప్పటినుంచి అంతరాతీయ పరిస్థితిలో పూర్తిమార్పు వొచ్చింది. ఒకవైపున యుద్ధం, యింకోవైపు అక్టోబరు విప్లవం- ఈరెండూ కలిసి బూర్జువా ప్రజాస్వామ్యవిప్లవంలో భాగంగావున్న జాతీయ సమస్యను శ్రామిక సోషలిస్టువిప్లవంలో భాగంగా మార్చాయి. ఈవిషయాలను గుర్తించకపోవడంలో అర్థంలేదు. స్వయంనిర్ణయహక్కు- ప్రజాస్వామ్యవుద్యమంలో భాగంగా వుండడం యేనాడో పోయిందనీ, శ్రామిక సోషలిస్టు విప్లవంలో భాగంగా అది మార్పుపొందిందనీ లెనిన్ 1916 లోనే "Discussion on self determination Summed up" అనే వ్యాసంలో చెప్పేడు. జాతీయ సమస్యమీద లెనిన్ యొక్క లేక యితర కమ్యూనిస్టుల రచనలను వుదహరించ దలచుకోలేదు. ఒకనూతన చారిత్రిక పరిస్థితి ఫలితంగా యీనాడు ఒకక్రొత్త యుగంలో.. ప్రపంచశ్రామిక విప్లవయుగంలో- ప్రవేశించేము. అటువంటప్పుడు, రష్యాలో బూర్జువా ప్రజాస్వామ్య విప్లవకాలంలో వ్రాయబడిన స్టాలిన్ కరపత్రంలోని విషయాన్ని వుదహరించిన కామ్రేడ్ సెమిచ్ని యేమనాలి ? సందర్భరహితంగా, కాలానికీ, ప్రదేశానికీ, సంబంధంలేకుండా మన యెదుట ఈనాడున్న చారిత్రిక పరిస్థితికి సంబంధంలేకుండా కామ్రేడ్ సెమిచ్ వీటిని వుదహరిస్తున్నాడన్నమాట. ఇద్వారా (డైలెక్టికల్) గతితార్కికవాదం యొక్క సామాన్య సూత్రాలనే వుల్లంఘిస్తున్నాడు; ఒక చారిత్రిక పరిస్థితిలో సరిపడినది యింకొక చారిత్రిక పరిస్థితిలో తప్పు కావచ్చు అనే విషయాన్నే గుర్తించలేక పోతున్నాడన్నమాట. యుగోస్లావ్ కమిషన్‌లో నా వుపన్యాసంలో యిదివరకే చెప్పియున్నాను. రష్యన్ బోల్షివిక్కుల ప్రకారం జాతీయ సమస్యలో రెండు దశలున్నాయని. అక్టోబరు విప్లవానికి పూర్వదశలో అది 'జనరల్' ప్రజాస్వామ్యవుద్యమంలో భాగంగా వుండేది. అక్టోబరు దశలో అది శ్రామిక విప్లవ సమస్య. జాతీయ

సమస్య శ్రామిక విప్లవంలో ఒకభాగంగా తయారైంది. ఈరెండింటికీ మధ్య గల భేదం యెంతో యెక్కువ ప్రాధాన్యాన్ని కల్గియుండని వేరే చెప్పనక్కర లేదు. జాతీయ సమస్యలోని యీరెండు దశల మధ్యనున్న భేదం యొక్క అర్థాన్ని, ప్రాముఖ్యాన్ని కామ్రేడ్ సెమిచ్ యిప్పటికీ గుర్తించలేదనే అనుకుంటున్నాను.

జాతీయ సమస్య రైతాంగ సమస్యకాదనీ, అది వివిధజాతుల బూర్జువావర్గాల సమస్యలోని సమస్య అనీ కామ్రేడ్ సెమిచ్ అంటున్నాడు; ఆ దృష్టిలో యీ జాతీయ సమస్యను కాలం యెంచుకుంటే "ప్రతి జాతీయోద్యమం యొక్క అంతరంగికశక్తిని, బలాన్ని తక్కువ అంచనా వేస్తున్నాడు: జాతీయోద్యమం యొక్క విప్లవ స్వభావాన్ని, ప్రజలందరినీ ఆకర్షించే స్వభావాన్ని సరిగా అర్థంచేసికోలేక పోయేడు" (బోల్షివిక్ నం. 7.)

కామ్రేడ్ సెమిచ్ యొక్క రెండో పొరపాటును గురించి అంతమాత్రం చాలును.

అనుబంధము 1.

జాతీయ సమస్యపై సోవియటు యూనియను కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రధాన నిర్ణయాలు.

జాతీయ సమస్యపై తీర్మానం.

(రష్యను సోషల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ 7వ అఖిల రష్యా సమావేశంలో ఆమోదింపబడినది! 1917- ఏప్రిల్.

నిరంకుశ రాజరికాలచే ప్రారంభింపబడిన జాతీయ నిర్బంధవిధానాన్ని తమకున్న అధికారాలను కాపాడుకొనుటకు, వివిధజాతుల కార్మికులలో అనైక్యతను కలిగించుటకొరకు భూస్వాములు, పెట్టుబడిదారులు, పెటీబూర్జువా వర్గాలు బలపరుస్తున్నాయి. "బలవంతుడిదే రాజ్యం" అనే సూత్రింపై నడుస్తూన్న నేటి సామ్రాజ్యవాదంకూడ యీ జాతీయ నిర్బంధ విధానమును తీవ్రతరం చేస్తూంది.

పెట్టుబడిదారీ విధానంలో యెక్కడైనా జాతీయ నిర్బంధవిధానం తొలగించుట సాధ్యమైతే అది అన్నిజాతులకు, భాషలకు సమానహోదా నిచ్చే సంపూర్ణప్రజా స్వామ్యప్రభుత్వంలోనే సాధ్యమవుతుంది.

రష్యాలో భాగములుగావున్న ప్రతిజాతికీ విడిపోవుటకు to secede వేరే స్వతంత్ర రాజ్యస్థాపన గావించుకొనుటకు హక్కువుంది. ఈహక్కును వ్యతిరేకించుటగాని, అది ఆచరణలో పెట్టుట కష్టంములు కలిగించుటగాని, దురాక్రమణ విధానాన్ని ప్రోత్సహించినట్లే భావింపబడుతుంది. నిజమైన ప్రజాస్వామ్య పద్ధతులపై అన్నిజాతులను సంఘటిత పరచుటకు, వివిధజాతు

లకు చెందిన శ్రామికులమధ్య ఐక్యతను నెలకొల్పుటకూ ఏకైకమార్గం శ్రామికవర్గం జాతుల 'వేరుపడే హక్కు'ను గుర్తించుటే.

'వేరుపడే'హక్కును ఇవ్వకపోవుట జారిస్టు నిర్బంధవిధానమునకే దారితీస్తుందనుటకు ప్రస్తుతం రష్యన్ తాత్కాలిక ప్రభుత్వంకే (కెరెన్‌స్కీ) ఫిన్లండుకూ మధ్య బయల్దేరిన పోరాటమే మంచివుదాహరణ.

జాతులకు వేరుపడే హక్కువుండడం ఒక విషయం: ఒక ప్రత్యేక సమయంలో ఒకజాతివేరుపడాలా, అది దానికి లాభకరమా? అనేవిషయం మరొకటి. ఈ రెండింటికీ తేడా గ్రహించాలి. సోషలిజం కొరకు శ్రామికులు జరుపుతున్న వర్గ పోరాటం యొక్కయు, మొత్తం సామాజికాభివృద్ధి యొక్కయు ప్రయోజనాలను దృష్టిలో వుంచుకొని, అప్పటి ప్రత్యేక పరిస్థితియొక్క అవసరాలనుబట్టి శ్రామికవర్గ పార్టీయే వేరుపడుట మంచిదా? అవసరమా? అనే దాన్ని నిర్ణయించాలి.

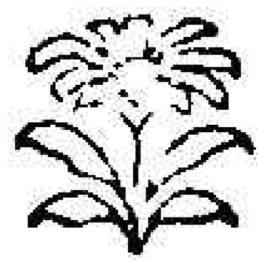
కమ్యూనిస్టు పార్టీ విస్తృతమైన ప్రాంతీయ స్వపరిపాలనను, తమ బానిసత్వ నిర్మూలనను కోరుతుంది: నిర్బంధంగా ఒకేభాషను రాజ్యాంగం అంతటా సామాన్యభాషగా చేయు ప్రయత్నాలను మానుకొని దేశీయ భాషలకు ప్రోత్సాహం యివ్వవలెనంటుంది. ఆర్థిక, సామాజికపరిస్థితులు, ప్రజలు యేజాతికి చెందినవారు, మొదలైన విషయాలను బట్టి ఆయా ప్రాంతాల ప్రజలే స్వతంత్ర లేక స్వపరిపాలన ప్రదేశాల సరిహద్దులను నిర్ణయించాలి: అని సుసపార్టీ కోరుతుంది.

ఈ శ్రామికవర్గపార్టీ "జాతీయ వైజ్ఞానిక స్వపరిపాలన" అనే దాన్ని పూర్తిగా నిరాకరిస్తుంది. కారణం ఆవిధానం ప్రకారం విద్య, మొదలగు వాటిపై ప్రభుత్వాధికారం వుండదు. జాతీయ ప్రతినిధిసభ (National Diets) ల వంటి వాటిపరం చేయబడుతుంది. ఆ అధికారం "జాతీయ వైజ్ఞానిక స్వపరిపాలన" ఒకే ప్రదేశంలో నివసించే కార్మికులను ఒకే పారిశ్రామిక శాఖలో పనిచేసేవారినికూడా- వారిజాతులనుబట్టి జాతీయ సంస్కృతినిబట్టి విభజిస్తుంది; అంటే వేర్వేరు జాతుల బూర్జువా సంస్కృతికీ, కార్మికులకూ

మధ్య అనుబంధాలను బలపరుస్తుంది; కాని ప్రపంచ కార్మికుల అంతర్జాతీయ సంస్కృతిని పెంపొందించుటయే కమ్యూనిస్టు పార్టీయొక్క ఆశయం.

కొన్ని జాతులు మాత్రమే అనుభవిస్తూన్న యెక్కువ అధికారాలను తీసివేస్తూ, అల్పసంఖ్యాకుల హక్కులపై నిర్బంధాలను తొలగిస్తూ రాజ్యాంగ చట్టము (Constitution) లో విధింపబడవలెనని పార్టీకోరుతూంది.

రష్యాలోని అన్నిజాతుల కార్మికులు శ్రామిక వర్గసంస్థలలో (రాజకీయ, ట్రేడ్ యూనియను, కోఆపరేటివ్, వైజ్ఞానిక సంస్థలు) సంఘటితపడినానాడే వారి వర్గ ప్రయోజనాలను సాధించుకో గల్గుతారు. అట్లు సంఘటితమైననాడే అంతర్జాతీయ పెట్టుబడిదారీ విధానంపై, బూర్జువా జాతీయత మీద విజయవంతమైన పోరాటమును సాగించ గలుగుతారు.

అనుబంధము 2

పార్టీ కార్యక్రమములో నుండి (Extract.)

[రష్యన్ కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఎనిమిదో కాంగ్రెస్‌చే ఆమోదింప బడింది. 1919 మార్చి.]

జాతుల సమస్య సంబంధాల విషయంలో.

"జాతీయ సమస్యమీద రష్యన్ కమ్యూనిస్టుపార్టీ యీక్రింది సూత్రాల ప్రకారం నడుస్తుంది.

[1] భూస్వాములు, బూర్జువావర్గమునకు వ్యతిరేకంగా ఐక్య విప్లవ పోరాటం సాగించుటకు వివిధజాతుల శ్రామికులను వారితో అంగీకరించే యితర వర్గాలను సంఘటిత పరచాలి. వారిమధ్య సన్నిహిత సంబంధం నెలకొల్పాలి: ఇదే మనకు ప్రాతిపదిక.

[2] పీడితజాతుల శ్రామిక ప్రజాసామాన్యంకి పాలక జాతుల శ్రామికవర్గం యెడల గల అపనమ్మకాన్ని తొలగించాలంటే, అన్నిజాతులకు సమానమైన హక్కులీయాలి; ఏజాతికీ యితరులకులేని ప్రత్యేక అధికారాలు (Privileges) వుండరాదు. వలసదేశాల, అస్వతంత్ర దేశాలకు గల "వేరుపడుటకు" (Secede) హక్కు గుర్తింపబడాలి.

[3] అదే ఆశయంతో సంపూర్ణఐక్యతాసిద్ధికిదారితీసే మధ్యమార్గంగా (Transitional form) 'సోవియటు రకపు రాజ్యాల సమాఖ్య'ను పార్టీ సూచిస్తుంది.

[4] జాతియొక్క విడిపోవాలనే భావాన్ని యెవరు వ్యక్తపరచాలి: అనే సమస్యమీద రష్యన్ కమ్యూనిస్టుపార్టీ చారిత్రకవర్గ దృక్పథాన్ననుస

రిస్తూంది. అందులో ఆజాతియొక్క చారిత్రికాభివృద్ధి దశను, అది మధ్య యుగపు నాగరికతనుండి బూర్జువా ప్రజాస్వామ్యం వైపుకు నడుస్తూందా, లేక బూర్జువా ప్రజాస్వామ్యంనుండి సోవియటు శ్రామికప్రజాస్వామ్యంగా పరిణామం చెందుతూందా అనే విషయాన్నీ గమనిస్తుంది.

ఎప్పుడైనా పాలిత, అస్వాతంత్ర్యజాతుల ప్రజాసామాన్యంలో పాతుకొని యున్న అవిశ్వాసాన్నీ, భయాన్నీ పోగొట్టుటకు పాలక జాతుల శ్రామిక వర్గం చాలా జాగ్రత్తతీసికొని ప్రత్యేక శ్రద్ధతో పనిచేయవలసి యుంటుంది. అంతర్జాతీయ శ్రామికవర్గంలోని వివిధభాగాల మధ్య స్థిరమైన, ఐచ్ఛికమైన ఐక్యతను సాధించవలెనంటే యీవిధానమే ఒక్కటే సరియైన మార్గం. సోవియటు రష్యాలో యెన్నో జాతీయ సోవియట్ రిపబ్లికులను ఐక్యపరచుటలో కలిగిన అనుభవం కూడ దీనినే సూచిస్తూంది.

వివరణ సూచిక.

1. జియోనిజమ్: ఒక అభివృద్ధి నిరోధకమైన జాతీయ రాజకీయోద్యమం. (పేజీ 11) సభ్యులు ముఖ్యంగా యూదు బూర్జువావర్గం నుండి, మేధావివర్గంనుండి, మధ్యతరగతి వారినుండి, కార్మికుల లోని చైతన్యంలేని తరగతులనుండీ వచ్చినవారు. యూదు కార్మిక ప్రజా సామాన్యమును 'జనరల్' శ్రామిక వర్గపోరాటమునుండి వేరుచేయ ప్రయత్నిస్తుంది. పాలస్టయిన్‌లో యూదు బూర్జువా రాజ్యాన్ని స్థాపన దాని ఆశయం.

2. పాన్ ఇస్లామిజమ్: టర్కిష్, తార్తార్ ప్రజలలోని ఉన్నత వర్గాల (పేజీ 11) (ఖాన్లు, ముల్లాలు, భూస్వాములు, వర్తకులు) రాజకీయ సిద్ధాంతం. ఇస్లామ్ నవలంబించే జాతులన్నిటిని ఒకటిగా సంఘటిత పరచుట దాని ఆశయం. పాన్ ఇస్లామిజమ్ పాన్-టర్కిజమ్ వంటిదే. (టర్కిష్, మహమ్మదీయ ప్రజలందరను టర్కుల ఆధిపత్యం క్రింద సంఘటిత పరచుట పాన్-టర్కిజమ్ యొక్క ఉద్దేశం.)

3. "బండ్" లిథుయేనియా- పోలండు, రష్యాల యూదు కార్మికసమితి: (పేజీ 12.) సెప్టెంబరు 1897 లో (విల్నా కాంగ్రెసులో) స్థాపింప బడినది. అది తన కార్యక్రమాన్ని ముఖ్యంగా యూదు కార్మికులలో ఎక్కువగా ప్రచారం చేసింది. యూదు కార్మికుల కు మాత్రమే సంబంధించిన విషయాలలో స్వతంత్రంగా వ్యవహరించే స్వపరిపాలిత సంస్థ"గా నిది 1898 లో రష్యన్ సోషల్ డెమోక్రాటిక్ లేబర్ పార్టీలో చేరినది. 1901 వరకూ "యూదులకు సమాన పౌరసత్వపు హక్కులు కావాలి." అనే ఒక్క రాజకీయ నినాదాన్ని మాత్రమే స్వంతంగా ప్రచారం చేసింది. 1903 లో జరిగిన రష్యన్ సో. డె. లేబర్ పార్టీ రెండవ సమావేశంలో యూదు శ్రామికవర్గపు యేకైక ప్రతినిధిగా తాను గుర్తింప బడవలెననీ,

పార్టీనిర్మాణం "ఫెడరల్ లైన్సు" మీద జరగవలెనని బండ్ కోరినకోర్కెలు నిరాకరించబడుటతో అది పార్టీ నుండి చీలిపోయింది. బండ్ యొక్క ఆరవ సమావేశంలో (1905) "జాతీయ వైజ్ఞానిక స్వపరిపాలన" కోరుతూ తీర్మానించింది.

"సంస్కృతికి సంబంధించిన యే విషయాలలోనూ (ప్రజల విద్య, మొదలగు) ప్రభుత్వాని కధికారం వుండకూడదు. ఆ అధికారం. అంతా 'జాతి' కి అంటే జాతికి ప్రాతినిధ్యం వహించే కొన్ని నిర్ణీత కేంద్ర, ప్రాంతీయ సంస్థల చేతిలో వుండాలి. ఆసంస్థల సభ్యులు సార్వజనీనమైన సమానమైన 'బాలట్ వోటింగు' ప్రకారం యెన్నుకోబడాలి" 1906 లో జరిగిన నాలుగో కాంగ్రెస్ తర్వాత బండ్ మరల రష్యన్ సో. డె. లేబర్ పార్టీలో చేరింది. కాంగ్రెస్ బండ్ యొక్క జాతీయ కార్యక్రమాన్ని గురించి చర్చించకుండా దాన్నలాఖరుంచింది. పార్టీలోపల జరిగే వివాదాలలో మామూలుగా బండ్ మితవాద (Right) పోలసీ నవలంబిస్తూ, మెన్షివికులను బలపరుస్తూండేది. 1912 లో అది 'లిక్విడేటర్సు'తో దగ్గర సంబంధం పెట్టుకుంది. యుద్ధకాలంలో (యేదో కొందరు అంతర్జాతీయ వాదుల మినహా) బండ్ జాతీయ రక్షణను ప్రచారం చేసింది. ఫిబ్రవరి విప్లవం తర్వాత అది సంయుక్త ప్రభుత్వాన్ని (కెరన్‌స్కీ)బలపరుస్తూ బోల్షివికుల నెదిరించింది. 1918 చివర ప్రాంతాల్లో, బండ్‌లో తీవ్రవాద మతాలు బయల్దేర సాగినై. 1919 మే లో యుక్రేన్ కమ్యూనిస్టుబండ్ (ఇది అసలు బండ్‌నుండి చీలిపోయింది.) యొక్క ప్రథమ మహాసభ కీవ్ నగరంలో జరిగింది. ఆమహాసభలో యుక్రేన్ కమ్యూనిస్టుబండ్, యునైటెడ్ జ్యూయిష్ కమ్యూనిస్టు పార్టీతో కలిసిపోయి "జ్యూయిష్ కమ్యూనిస్టులీగు" గా యేర్పడింది. దానిని ఆగస్టు 1919 లో రష్యన్ కమ్యూనిస్టుపార్టీలో చేర్చుకున్నారు. తెల్ల రష్యలో "జ్యూయిష్ కమ్యూనిస్టుపార్టీ" గా యేర్పడిన బండ్‌లోని తీవ్రవాదులు (left wing) మార్చి 1919 లో రష్యన్ కమ్యూనిస్టుపార్టీలో కలిసేరు. చివరికి మార్చి 1921 లో మిన్‌స్కునగరంలో జరిగిన మహాసభలో

యేకొద్దిమందో తప్ప. బండ్‌లో మిగిలినవారంతా రష్యన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీలో చేర నిశ్చయించేరు. చాలకొద్దిమందిమాత్రం అంబ్రిమోవిచ్, నాయకత్వంక్రింద పార్టీకి వెలుపలనే వుండిపోయేరు. అంతకుపూర్వమే పన్నెండో మహాసభలో (1920) సోవియటు ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా తమ ఎత్తుగడలను వదలి వేయాలని తీర్మానిస్తూ బండ్, తన ప్రధాన జాతీయతా నినాదమైన "జాతీయ వైజ్ఞానిక స్వపరిపాలన" నినాదం శుద్ధ అనవసరం అని [illegible] ఒప్పుకొంది. "పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థక్రింద కొనసాగేది 'జాతీయ వైజ్ఞానిక స్వపరిపాలన' సోషలిస్టు విప్లవ పరిస్థితులలో [illegible] తయారౌతుంది."

4. బండ్ తొమ్మిదో మహాసభ: 1912 జూన్‌లో వియన్నానగరంలో జరిగింది: నాలుగో డ్యూమా (రష్యా శాసనసభ) యెన్నికలను గురించీ, [పేజీ 12.]

ఆగస్టు (లిక్విడేటరు) కాన్ఫరెన్సును (ఇందులో 'బండిస్టు'లు పాల్గొన్నారు.) సమావేశపరచడం గురించీ చర్చించబడింది. ఈ బండ్ తొమ్మిదో మహాసభ నిర్ణయాలన్నీ పూర్తిగా అపర్చూనిస్టు (ఏగాలికాగొడుగుపట్టే) లిక్విడేషనిస్టు స్వభావం కలిగి యున్నాయి. [రాజరికాన్ని తొలగించి 'రిపబ్లికును' స్థాపించాలనే నినాదం వొదిలేసేరు: ప్రభుత్వ వ్యతిరేక కార్యక్రమం అంతా మూల పెట్టబడింది. శ్రామిక వర్గం యొక్క విప్లవ దర్శాలనే మరచిపోయేరు.) మెన్షెవిక్ లిక్విడేటరుస్తోనూ, పోలిష్ సోషలిస్టు పార్టీలోని తీవ్రవాదులతోనూ, సన్నిహిత సంబంధం యేర్పరుచుకొనుటకు అంగీకరించింది.

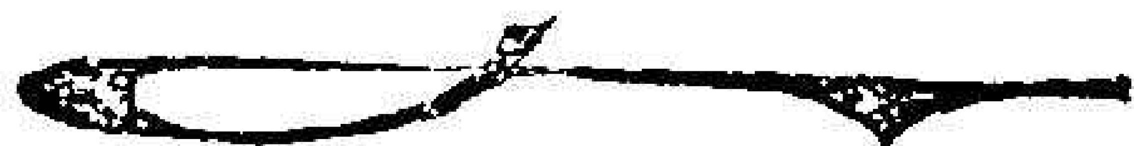
5. లిక్విడేటర్ల కాన్ఫరెన్సు: ఇది 1912 ఆగస్టులో వియన్నాలో జరుపబడింది. [దీనినే ఆగస్టు కాన్ఫరెన్సు అని కూడ పిలుస్తారు] ఒకబోల్షివిక్ [పేజీ 12.]

వ్యతిరేక మతాన్ని నిర్మించుటే దాని ప్రధానోద్దేశం. లిక్విడేటర్సు, బండ్,

లెట్టిష్ సోషల్ డెమోక్రాట్లు, కకేషియన్ సోషల్ డెమోక్రాట్లలో ఒక భాగం- తమ ప్రతినిధులను యీ కాన్ఫరెన్సుకు పంపేయి. కాన్ఫరెన్సు వెనకాల వుండి మొదటినుండి చివరవరకూ నడిపించినవాడు ట్రాట్‌స్కీ.

6\. బాల్కన్ యుద్ధం: [పేజీ 33.] 1912 లో ప్రారంభమైంది. టర్కీకి యెదురుగా బల్గేరియా, సెర్బియా, గ్రీసు, మాంటినీగ్రోలు యుద్ధం చేసేయి. దీనికి కారణం బాల్కన్ ద్వీపకల్పంలో "ఎంటెంటీ" రాజ్యాలకూ [ఫ్రాన్సు, బ్రిటన్, రష్యా] ట్రిపుల్ అలయన్సులోని రాజ్యాలకూ [జర్మనీ, ఆస్ట్రియా—హంగెరీ, ఇటలీ] మధ్య గల తగాదాలే. 1913 లో పాత మిత్రుల మధ్యనే పంపకాలు తేలక, మళ్ళీ రెండో బాల్కన్ యుద్ధం ప్రారంభమైంది: దాంట్లో బల్గేరియా ఓడిపోయింది. ఈ యుద్ధాలవలన పాత చిక్కులన్నీ బిగిసేయి. సామ్రాజ్యవాద యుద్ధానికి నాందీ ప్రస్తావనగా వుపయోగించేయి.

7\. జగీల్లో: [పేజీ 41] పోలిష్ సోషలిస్టుపార్టీ తీవ్రవాద ముఠాకు చెందిన 'జగీల్లో' నాలుగో 'డ్యూమా'కు డెప్యూటీ [ప్రతినిధి]గా యెన్నుకోబడ్డాడు. వోటున్న కార్మికులలో యెక్కువ మంది పోలిష్ సోషల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీనే బలపరిచేరు. కాని వారికి వ్యతిరేకంగా బండిస్టులు, పోలిష్ సోషలిస్టుపార్టీ, యూదుబూర్జువా జాతీయ వాదులతో కలిసి ముఠాగా యేర్పడ్డారు. నాలుగో 'డ్యూమా' లోని సోషల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీలో 'లిక్విడేటర్ల'దే మెజారిటీ అవడంతో సోషల్ డెమోక్రాట్ కాని 'జగీల్లో' సో. డె. పార్టీలో చేర్చుకోబడ్డాడు. ఇది బండ్ యొక్క విచ్ఛిన్న పంథా యెత్తుగడలకు సహకారం యిచ్చినట్లయింది. పోలండ్ కార్మిక వర్గంలో చీలికలెక్కువయాయి దీనిమూలంగా.

AVANTI PRESS, MUNGUNDA.

మనసు ఫౌండేషన్ పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	TPLA116B111
పుస్తకం పేరు	మార్క్సిజము జాతీయసమస్య
తారీఖు	26/10/24
ముందు అట్ట	no
వెనుక అట్ట	no
మొత్తం పేజీలు	111
పెద్ద సైజు పేజీలు	NO
ఖాళీ పేజీలు	no
లేని పేజీలు	no
తయారు చేసినది	E.Praveen
పేజీలు విడదీసినది	E.Praveen
స్కాన్ చేసినది	Haseena
పరీక్ష చేసినది	prathyusha
పేజీలు పరిచూపినది	
బైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
పరిస్థితి	Good